உ

கணபதி துணை

எட்டுத்தொகையுள் நான்காவதாகிய

பதிற்றுப்பத்துமூலமும்,

பழையவுரையும்.

இவை,

சென்னைப்பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

குரோதி௵ ஆனி௴

1904

விலை ரூ. க௨.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய
நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அகநா - அகநானூறு.
அச - அச்சுப்புத்தகம்.
அடி - அடியார்க்கு நல்லாருரை.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கவுரை
இரண் - இரண்டாம்பத்து
இலக் - இலக்கணையாரிலம்பகம்.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
ஐங் - ஐங்குறுநூறு.
ஐந். எ0 - ஐந்திணை எழுபது.
கனக - கனகமாலையாரிலம்பகம்
காந்த - காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.
குணமா - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குறிஞ் - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறு - குறுந்தொகை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறுபா - சிறுபாணாற்றுப்படை
சீவ - சீவகசிந்தாமணி.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்
சூ - சூத்திரம்.
சொல - சொல்லதிகாரம்
தகடூ - தகடூர்யாத்திரை.
திணைமா - திணைமாலைநூற்றைம்பது.
திணைமொ. ஐ0 - திணைமொழி ஐம்பது.
திருக் - திருக்குறள்.
திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.
திருவள் - திருவள்ளுவமாலை.
தொல - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினார்க்கினியருரை.
நற் - நற்றிணை.
நாம - நாமகளிலம்பகம்
நெடுநல - நெடுநல்வாடை.
பக - பக்கம்.
பத - பத்துப்பாட்டு.
பதி - பதிகம்
பதிற - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிமேலழகருரை
புறத - புறத்திரட்டு
புறததி - புறத்திணையியல்.
புறநா - புறநானூறு
பெரும்பா - பெரும்பாணாற்றுப்படை.
பொரு - பொருளதிகாரம்.
மண - மணமகளிலம்பகம்.
மது - மதுரைக்காஞ்சி
மு - முற்றும்.

கணபதி துணை

முகவுரை.

"சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தாற் பொருட்டே."

பதிற்றுப்பத்தென்பது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய இலக்கிய நூல்களுள்ளே நல்லிசைப்புலவர்களருளிச்செய்த சங்கச்செய்யுட்களாகிய * எட்டுத்தொகைகளில் நான்காவது; புராதன இலக்கண இலக்கியவுரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது; முடியுடைவேந்தர்களாகிய சேராபதின்மர்கள்மீது சங்கப்புலவர் பதின்மர்கள் இயற்றியது; ஐந்திலக்கணங்களுள்ளே பொருளின் பகுதியாகிய புறத்திணைத்துறைகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது.

பப்பத்து அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகளால் தொகுக்கப்பட்டமையின், இந்நூல் பதிற்றுப்பத்தென்று பெயர்பெற்றது.

இந்நூலிலே தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலைமையும், சில சேரர்கள், சில குறுநில மன்னர்கள் முதலியோருடைய வரலாறுகளும் அவர்களுடைய அரசாட்சி, வீரம், கொடை, புலவர்களை அவர்கள் ஆதரித்துவந்த அருமை முதலியனவும் சேரநாட்டின் பழைய வழக்கங்கள் சிலவும் இக்காலத்து வழங்காத சில அரும்பதங்களும் வேறுள்ள சில அரிய விஷயங்களும் காணலாகும்.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் காணப்படவில்லை; உள்ள எட்டுப்பத்திலுங்கூடச் சிலசிலவிடத்து மூலங்கள் குறைந்தும் உரைகள் சிதைந்தும் பிறழ்ந்தும் காணப்பட்டன. அந்தவிஷயத்தில் நான் செய்யக்கூடியது யாதொன்றுமில்லாமையால், அவை இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

* எட்டுத்தொகைகளாவன: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறென் ...

மேற்கூறிய எட்டுப்பத்திலும் இல்லாத இந்நூற்பாடல்கள் சில, தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையால் தெரியவந்தன. அவை வருமாறு:—

'"இருங்கண் யானையொ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்து குறைமொழிவ தல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே."

இதுவுமது. இது பதிற்றுப்பத்து.'—(தொல். பொரு. அச். பக். கரு௯.)

'இத்திணைக்குப் படையியங்கரவமுதலியனவும் அதிகாரத்தாற் கொள்க. அது,

"இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையூ வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர
மெரியவிழ்ந் தன்ன விரியுளை சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல லிவுளி
கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வல்லோ
டுன்வினை கடுக்குந தோன்றல பெரிதெழுந்
தருவியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுத்
தழுவு மாதிரங் கல்லென வொலிபபக்
கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி ணிரைஞாயிற்
கடிமிளைக் குண்டு கிடங்கி
னம்புடை யாரர ணகரப் புடைத்தே
நெஞ்சுபுக லழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
யொல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவ ணீங்கிய செலவே."—

(தொல் - பொரு. அச், பக். கரு௯.)

"இலங்குதொடிமருபபின்" என [illegible] உள்ளியது முடிக்கும வேந்தனதுசிறப்பாகிய உழிஞையாயினும பதின்றுலாம் பொன் பரிசில்பெற்றமையிற் பாடாணையிறறு.'—(தொல். பொரு.

'"விசயந்தப்பிய" என்னும் பதிற்றுப்பத்து ஈகை கூறிற்று.' (தொல். பொரு. அச். பக். கசுரு.)

'"பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு
மென்னொடு புரையுந ளல்ல
டன்னொடு புரையுநர்த் தானறி குநளே."

எனப் பதிற்றுப்பத்தில் வந்தது.'—(தொல்-பொரு. அச். பக். சஉரு.)

இவை, முதற்பத்து, பத்தாம்பத்தினுள் இன்னபகுதியைச் சார்ந்தவையென்று விளங்கவில்லை.

ஷ புத்தகம் [தொல. பொரு.] கசுஉ-ம பக்கத்துள்ள, "எரியெள்ளுவன" என்னுஞ்செய்யுள் பதிற்றுப்பத்தின் கடவுள்வாழ்த்தாக இருக்கக்கூடுமோவென்று எண்ணப்படுகிறது; உண்மைவிளங்கவில்லை.

கிடைத்த எட்டுப்பத்தினுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக்குமட்டூர்க் கண்ணனார்பாடியது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் பாடியது.

நாலாம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணிநார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்பாடியது.

ஐந்தாம்பத்து, கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணர் பாடியது.

ஆறாம்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடியது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

எட்டாம்பத்து, தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில்கிழார் பாடியது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோஇளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இவ்வரலாற்றின்விரிவை ஒவ்வொருபத்திறுதியிலுள்ள பதிகங்களால் அறிந்துகொள்க.

இந்நூலின் உரை இன்றியமையாத இடங்களிற் பதப்பொருளை

முடிபுபொருண்முடிபுகளையும் உரியவிடங்களில் இலக்கணக்குறிப்புக்களையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பழைய செய்திகள்சிலவற்றைத்தெரிவித்து ஒவ்வொருசெய்யுளின்பின்னும் அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு இவற்றைவிளக்கவேண்டியவிடங்களில்விளக்கிச்செய்யுட்களுடைய * பெயர்களின்காரணங்களை அங்கங்கே தெரிவித்து மிகச் செவ்விதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரை இல்லையாயின், இந்நூற்பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ளுதல் மிக அரிது. [வண்ணம் - செய்யுட்களின்சந்தம். தூக்கு - பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்.]

இவ்வுரையாசிரியர் இனரென்றும் இன்னகாலத்தவரென்றும் தெரியவில்லை; ஆனாலும் இந்நூல் ௭௯-ம் பாட்டினுரையில், [பக். ௧௩௦.] 'சின்மையைச் சின்னூலென்றதுபோல ஈண்டுச் சிறுமையாகக்கொள்க' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடையகாலம், நேமிநாத நூலாசிரியராகிய குணவீரபண்டிதருடைய காலத்திற்குப் பிற்காலமென்று தெரிகின்றது. [சின்னூல் - நேமிநாதம்.] இவருடைய உரைநடையை உற்றுநோக்கின், பேராசிரியர்முதலியோர்களுள் ஒருவரோ அல்லது பண்டைக்காலத்து அவர்களைப்போலவிளங்கிய வேறு யாரோவென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்.

ஒவ்வொருசெய்யுளின்பின்னும் அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயரென்பவைகள் உரையில்லாத மூலப்பிரதிகளிலெல்லாமிருத்தலின், அவை உரையாசிரியரால் எழுதப்பட்டனவல்லவென்றும் நூலாசிரியர்களாலோ தொகுத்தோராலோ எழுதப்பட்டனவென்றும் பதிகங்கள் உரைப்பிரதிகளில் மட்டும் காணப்படுகின்றமையால் அவற்றை இயற்றினோர் நூலாசிரியரல்லரென்றும் தெரிகின்றன.

ஆசிரியர் [illegible]ராலும் அடியார்க்குநல்லாராலும் தத்தம் உரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றிருத்தலின், இப்பதிகங்கள் அவர்கள் காலத்திற்கு முந்தியவையென்று தோற்றுகின்றது.

---

* பத்துப்பாட்டினுள் ௧௦-வது பாட்டு, தன்பாலுள்ள பொருட்சிறப்பெய்திய [அடி, [illegible]௪௮] மலைபடுகடாமென்னும் தொடர்மொழியையே தன் பெயராகக்கொண்டு வழங்கிவருகின்றதுபோலப் பதிற்றுப்பத்துப்பாட்டுக்களெல்லாம் தம்மிடத்துள்ள தொடர்மொழிகளுள் அடைமொழிச்சிறப்பாதல் பொருட்பொலிவாதல் பெற்றனவற்றையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு

பதிற்றுப்பத்தில் வந்துள்ள துறைகள் முதலியன வருமாறு :—

[சிலவற்றின் பின்னுள்ள எண்கள் உரையாசிரியரால் அவற்றிற் குரிய இலக்கண மெழுதப்பெற்ற செய்யுட்களைப் புலப்படுத்துவன.]

துறைகள் :—இயன்மொழிவாழ்த்து, உழிஞையரவம்-எஎ, ஒள் வாளமலை, களவழி - ௩௬, காட்சிவாழ்த்து - ௪௧, காவன்முல்லை - அ௯, குரவைநிலை - ௫௨, செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௫அ, ௬௬, தும்பையரவம் - ௩௪, நாடுவாழ்த்து, பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு - ௧௯, பாணாற்றுப்படை, பெருஞ்சோற்றுநிலை, முல்லை - அ௧, வஞ்சித் துறைப்பாடாண்பாட்டு - உஉ, உ௩, உ௫, உ௬, உ௯, ௩௩, ௫0, ௫௧, அ0, வாகை - ௩௯, வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௩௫, விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணங்கள் :—ஒழுகுவண்ணம், ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர் வண்ணமும் - ௧௪, ௧௯; சொற்சீர்வண்ணம், ௧௪, ௧௯.

தூக்குக்கள் :—செந்தூக்கு, செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும் - ௧௩, உ0, உஉ, உ௫, ௩௩, ௫௧, ௬௬, அ0, ௯0, வஞ்சித்தூக்கு - ௧௩, உ0, உஉ, உ௫, உ௬, ௩௩, ௩௪, ௫௧, ௬௯, அ0, ௯0.

உரையில் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்கள் : ௧. திருக்குறள், உ. பதிற்றுப்பத்து, ௩. புறநானூறு, ௪. மதுரைக்காஞ்சி.

இந்நூலில் வந்துள்ள கடவுட்பெயர்கள் முதலியவற்றையும் அவைகள் உள்ள இடங்களையும் இப்புத்தகத்தின் பின்னுள்ள அக ராதியிற் காண்க.

இந்நூலை ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிபுரிந்தவர்களுள், கும்பகோணம் டௌன் ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ. நாராயணஸாமியையரவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இந்நூலின் பெருமையையறியாமற் பரிசோதிக்கப்புகுந்த துணிந்த என்னுடைய பெருங்குற்றத்தை விவேகிகள் பொறுத்தருள்வார்க ளென்று நம்புகிறேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் ... ... பிரதி க

சென்னையிலுள்ள இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப்
புஸ்தக சாலை ... ... ,, க

(Government Oriental Manuscripts Library, Madras.)

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டு ,, க

ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள், F. M. U. ,, க

திருமயிலை வித்துவான்

,, சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ... ,, க

,, தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B. A. ,, க

சு

இன்னும் அப்பொழுது அப்பொழுது ஒப்பிடுதற்குக் கிடைத்த பிரதிகள் சில.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

௨.—குமட்டூர்க்கண்ணனார் :—இவர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்மீது இந்நூல் 2 - ம்பத்தைப்பாடி, உம்பற்காட்டு ௫௦௦ - ஊர் பிரமதாயமும் ௩௮ - வருடம் தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர் ; அந்தணவருணத்தினர் ; இது, பிரமதாயம் பெற்றனரென்பதனால் தெரிகின்றது. கண்ணனாரென்று ஒருபுலவருளர் ; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார்.

௩.—பாலைக்கௌதமனார்:—பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவன்மீது இந்நூல் ௩ - ம்பத்தைப் பாடியவராகிய இவர், அவனை இரந்து அவனுதவியால், ஒன்பது பெருவேள்விவேட்டுப் பத்தாம்பெருவேள்வி வேட்கையில் மனைவியுடன் சுவர்க்கம்பெற்றவர் ; அந்தணவருணத்தினர் இவை, இப்பத்தின்பதிகத்தாலும், "தொடுத்தபெரும்புலவன்" (௩௧௬) என்னும் பழமொழி வெண்பாவாலும் அதனுரையாலும், "நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு, மேனிலை யுலகம் விடுத்தோ னாயினும" (௨௮-ம் காதை, ௧௩௭-௧௩௮) என்னும் சிலப்பதிகாரத்தாலும், 'இதில் இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் துறக்கம்வேண்டினாரென்பது குறிப்புவகையாற் கொள்ளவைத்தலின், இது வஞ்சிப்பொருளில்வந்த பாடாணாயிற்று' (தொல். பொரு. ௮௦-ம் சூ. உரை) என்னும் நச்சினார்க்கினியத்தாலும் விளங்குகின்றன கோதமனாரென்று ஒருபுலவருளர் ; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவா இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார். இவர் இங்ஙனம் சுவாக்கம்பெற்ற சரிதை மலைநாட்டிற் கர்ணபரம்பரையில் இக்காலத்தும் வழங்குகின்றது.

௪.—காப்பியாற்றுக்காப்பியனார் :—இவர் களங்காய்க்கண்ணிநார்முடிச்சேரலென்னும் அரசனமீது இநநூல ௪ - ம்பததைப்பாடி ௪000000 - பொன்னும் அவன ஆண்டதிற பாகமும் பரிசிலாகப் பெற்றவர்.

௫.—பரணர் :—இவர், கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்மீது இநநூல் ௫ - ம்பத்தைப்பாடி, அவனால், உம்பற்காட்டுவருவாயையும் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலென்பவனையும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். [illegible]

செய்ததாகத் தெரிதலின், உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் அம்மாலையை இயற்றிய மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்; கபிலருடைய அருமைத்துணைவர்; இது பழைய இலக்கணநூல்களினுரைகளில், 'கபிலபரணர்' என்றுவழங்கும் தொகைநிலைத்தொடரால் விளங்குகின்றது. அதிகமானெடுமானஞ்சி கோவலூர்த்தலைவனைவென்று அவனூரைக் கைக்கொண்டமை இவரால் புனைந்துகூறப்பெற்றுள்ளது. இது புறநானூற்றில், "அமரர்ப் பேணியும்" என்னும்பாட்டில், "பரணன் பாடினன் மற்கொல் மற்றுநீ, முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின், னரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே" என ஔவையார் பாராட்டியிருத்தலால், நன்குபுலப்படுகின்றது. இருவகைத்திருவிளையாடற்புராணத்திலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார். எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக அஉ - செய்யுட்கள் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன: (நற - கஉ; குறு - கரு; பதிற் - க0; அகநா - கூஉ; புறநா - கங) அச்செய்யுட்களில்வந்துள்ள தெய்வங்களின்பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வருமாறு:—

தெய்வம்:—சிவபெருமான், முருகக்கடவுள், கொல்லித்தெய்வம்.

பாவை:—கொல்லிப்பாவை.

ஸ்தலங்கள்:—ஆலமுற்றம், அலைவாய் = திருச்செந்தூர், கூடல்.

தேயத்தார்:—ஆரியர், கொங்கர், பூழியர்.

வேளிர்கள்:—பதினான்குவேளிர், பதினொரு வேளிர்.

தலைவர்:—அகுதை, அஞ்சி, அதகன், அதிகன், அழிசி, அன்னி, ஆட்டனத்தி, ஆய், உதியன், எவ்வி, ஓரி = வல்லிலோரி, கட்டி, கரிகால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன், குறும்பியன், சேந்தன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன், நீரேர்கிழவன், பசும்பூட்பாண்டியன், பழையன், பாணன், பேகன், பொறையன், மத்தி, மிஞிலி = ஞிமிலி, விச்சியர்பெருமகன்.

புறநானூற்றினால், உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னிமுதலிய தலைவராலிவர் இவராற்பாடப்பெற்றோரென்று தெரிகின்றது.

தலைவியர்:—ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி.

நாடுகள்:—ஆரியநாடு, கொங்குநாடு, புகாரநாடு, பூழிநாடு.

ஊர்கள்:—அழுந்தூர், ஆர்க்காடு, ஆலமுற்றம், இருப்பையூர்,

கூடல், தகடூர், தழும்பனூர், தொண்டி, நீடூர், புகார், பொருந்தில், மணற்குன்று, மாநதை, முசிறி, வஞ்சி, வாகை, வெண்ணிவாயில்.

அவை=ஸபை :—உறந்தைநாளவை.

விழவு :—கழார்ப்பெருந்துறைவிழவு, கூடல்விழவு.

மலைகள் :—குடவரை, கொல்லி, பொதியில்.

ஆறு —காவிரி.

துறைகள் —கழாரமுன்றுறை=கழாரப்பெருந்துறை, தொண்டி முன்றுறை.

காடுகள் :—உறந்தைப்புறங்காடு, ஓரிகானம்.

பறந்தலைகள் = போர்க்களங்கள் :—கூடற்பறந்தலை, பாழிப்பறந்தலை, வாகைப்பறந்தலை, வெண்ணிவாயிற்பறந்தலை.

கக - ம திருமுறையிலுள்ள சிவபெருமான்திருவந்தாதியியற்றிய பரணதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று விவேகிகள் கூறுகின்றனர்.

கூ.—காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் :—ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் கூ-மபத்தை இயற்றியோராகிய இவர் அணிகலனுக்கென்று கூ-துலாம் பொன்னும் நூறாயிரம் பொற்காசும் அவனாற் பரிசுபெற்றவர்; பெண்பாலார்; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும் குறுந்தொகையில்,

> "திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர்
> பல்லா பயந்த நெய்யிற் றொண்டி
> முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ
> றெழுகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றோழி
> பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு
> விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே."

என்னும் உகo-ம்பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைப் பாராட்டிக் கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்தில் ஆன்றோரால் இவர் பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன; பாடினி-பாடுபவள். செள்ளையென்பது பெண்பாலாருக்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்ததுபோலும், இந்நூல் கூ-ம்பத்தின்பதிகத்தில் மையூர்கிழானுடையார்வேண்மாளின்பெயர் அந்துவஞ

விளக்கி இவர்பாடிய, உஎஅ-ம் புறப்பாட்டும் அப்பாடல் ஒக்கூர்மாசாத்தியாரென்னும் பெண்பாலாருடைய பாக்களின்வரிசையிற் சேர்க்கப் பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும். 'கலனணிக' என்று அரசன் பொற்காசுமுதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறிதற்பாலது. எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக, கஉ - செய்யுட்கள்காணப்படுகின்றன. (குறு க, பதிற. கO; புறநா. க.)

எ.—கபிலர்:—(இப்பெயருடையபுலவர்சிலருளர்.) இவர்செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் எ - ம் பத்தைப்பாடி நூறாயிரம்பொற்காசும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டு கொடுத்தநாடும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். இஃது இந்நூல் எ - ம் பத்தின் பதிகத்தாலும் அரு - ம் பாடலிலுள்ள "கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே" என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

இவர்பிறந்தவூர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்; இது பழைய திருவிளையாடற் புராணத்தில் உஎ - வதாகிய ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடலிலுள்ள, "நீதியார் மதூக நீழ *னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதி சேர் வகுள நீழற் சிவபொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்" என்னும் ச - ம் திருவிருத்தத்தால் வெளியாகின்றது.

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூறு, உOO.—"யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்", உOக.—"யானே, தந்தை தோழ னிவ ரென் மகளிர், அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே" எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர் கூறியசெய்யுட்களும், கஉசு.—"புலனழுக் கற்ற வந்த ணாளன்" என மாறோக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப் பாராட்டிக்கூறியசெய்யுளும் இதனைப்புலப்படுத்தும்.

வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்களத்துப்புலவருமாக இவர்விளங்கினார்; தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும் அழுக்காறுற்று அவனைக் கொல்லநினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும் அவன்மலையைச்சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவ

* "நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடி யின, கோடேயக் குமமே வாடிலோ வைந்தலைப், பாந்தா மனைதொறு முணங்கு நஞ், செந்தலை யிறவின் சிறோயக் குமமே".—இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலர்சரி

னுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினர்; அவ்வரு மைச்செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்; அவனிறந்தபின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற்புலம்பி, அவன் புதல்வியரையழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி இருங் கோவேள், விச்சிக்கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமைகண்டு அவர்களைவெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்துத் தம் முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர்.

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினர்.

பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய மேற்கூறிய குறிஞ்சிப்பாட்டும் பதி னெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய இன்னாநாற்பதும் இவரியற்றிய நூல்கள்.

இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழைய வுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்.

இவரருளிச்செய்தனவாக உ௫0 - பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்கள் உ0எ. [நற். உ0; குறு. உகூ; ஐங். க00; பதிற். க0; அகநா. ககூ; புறநா. ௩0; குறிஞ். க; "நெட்டிலையிருப்பை" என்பது-க.] வெண்பா சஉ. [திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள, "தினையளவு" என்பது க, இன்னாநாற்பதிலுள்ள பாடல் சக.]

இவரியற்றியபாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ் சித்திணையில் மிகப்பயின்றவரொன்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப்பா டுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரொன்றும் தெரிகின்றது

மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் உ0எ - ல் குறிஞ்சித்திணையைச்சார் ந்தவை, க௫௫.

இவருடையவாகசில விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருக்கின் றன. இதனால், இவர், சமயக்கோட்பா[illegible]

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் முதற்றொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

பதிற்றுப்பத்து, அரு - "அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்" எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், புறநானூறு, ருங - "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" எனப் பொருந்திலிளங்கீரனாரும், கஉசு-"புலனழுக் கற்ற வந்தணாள, னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்", கஎச - "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" என மாறோக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக்காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவராற்பாடப்பட்டோர் :—அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக் காரி, விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், மலையனென்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க் கானமென்பவைகள் இவராற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை யென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும்.

'கபிலபரணர்' என்பதனால், பரணரென்பவருக்கும் பழையதிருவிளையாடற் புராணத்தில்வந்துள்ள, "பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காடனென்போன்" என்னும் திருவிருத்தத்தால், இடைக்காடருக்கும் சிறந்த நட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு; தொகை நூல்களிற் காணப்படும் தொல்கபிலரென்பவர் வேறு.

கக - ம் திருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை

திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று பெரியோர் கூறுவர்.

மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், ௧௧-ம் திருவிருத்தத்தில், "எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்" எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தல் காண்க.

௮.—அரிசில்கிழார்:—இவர், தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் ௮-ம் பத்தைப்பாடி ஒன்பதுநூறாயிரம் பொற்காசு பரிசில் பெற்றதன்றி அவன் கொடுத்த அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தை அவனுக்கே மீட்டும் இரந்து கொடுத்து அவன்பால் அமைச்சுரிமை பூண்டு விளங்கினர்; 'கிழார்' என்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவரை வேளாண்மரபினரென்று சொல்லவேண்டும்; இதனை, தொல். மரபியல், எ௪-ம் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும் திருத்தொண்டர்புராணவரலாற்றின் ௨-ம் செய்யுளிலெடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலு முணர்க. அரிசிலென்பது ஈண்டு ஒரு நதியின் பெயரோ ஓரூரின் பெயரோ யாதும் விளங்கவில்லை. சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் அரிசிலென்று ஒரு நதியும் மைஸூரைச்சார்ந்த ஊர்களுள் அரிசிற்கரையென்று ஓரூரும் உள்ளன. [கிழார் - உரியவர்.]

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனுடன்சேர்த்தல்வேண்டி அவனைப்பாடினார், அதிகமான் தகடூரெறிந்து வீழ்ந்த எழினியென்பவனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்திய புலமையினர்; தகடூர்யாத்திரை யென்னுநூலில் அவ்வச் சமயங்களில் இவர் செய்தனவாகச் சில பாடல்களுண்டென்று தெரிகிறது. [தொல். புறத்தி. ௮, ௧௨-ம் சூ. ந - உரை.]

மேற்கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் பேகனென்னும் வள்ளலும் அதிகமானும் இவர்காலத்துத் தலைவர்கள்.

திருவள்ளுவமாலையில், "பரந்தபொருள்" என்னும் ௧௩-ம் செய்யுள் இவர்செய்ததாகத் தெரிதலின், இறையனார் முதலிய புலவர்களும், திருவள்ளுவரும், ஔவையாரும், உக்கிரப்பெருவழுதியா

பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார் முதலியோரும, நற்றிணையில் வந்துள்ள பொன்முடியாரும் இவர்காலத்துப்புலவர்களென்று எண்ணுதற்கிடமுண்டு.

மேறகூறிய செய்புட்களால இவர் மதுரையிலும் மலைநாட்டிலும் பெரும்பாலுமிருந்தாரென்று தெரிகிறது.

இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது 20 - செய்யுட்கள் கிடைக்கின்றன [குறு. ௧; பதிற். ௧௦; புறநா. ௭; தகடூர். ௧; திருவள. ௧.]

௯.—பெருங்குன்றூர்கிழார்:—இவர் குடக்கோஇளஞ்சேரல்இரும்பொறையென்னும் சேரவரசன்மீது இநநூல் ௯-ம் பத்தைப்பாடி ௩௨000 - பொற்காசுமுதலிய பலவகைப்பரிசில்கள் மிகபபெற்றவர்; வேளாளர்; கடைச்சங்கமிருநது தமிழாராய்ந்தோராகிய நாறபத்தொன்பதின்மருள் ஒருவர்; (இறை. ௧ - சூ. உரை) வையாவிக்கோபபெரும்பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனுடன்சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடியவர்; இவராறபாடப்பட்டோர்கள் மேறகூறிய தலைவர்களிருவருமம உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட் சென்னியும். இவர் காலத்துப்புலவர்கள் இறையனாரகபபொருளுரையாற்றெரிகின்ற சிறுமேதாவியார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையரனார், இளந்திருமாறனார், மதுரையாசிரியனல்லந்துவனார், மருதனிளநாகனார், கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரனார் முதலியோர்களும் வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாடிய பரணர்முதலியோர்களுமம. இவரியற்றியனவாக எட்டுத்தொகையில் ௨௧ - செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. (நற். ௪. குறு. ௧. பதிற். ௧௦. அகநா. ௧. புறநா. ௫.) இவற்றுள் அகத்திணைக்குரியன ௯; புறததிணைக்குரியன ௧௫

உரையிற்கண்ட இலக்கணக் குறிப்பகராதி.

[எண்கள் பக்கத்தைத் தெரிவிப்பன.]

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௧௮	யாக்க	யாகி
௪௫	௫௦	உடை	அடை
௧௯	௨௭	௧௮	௧௭
௨௦	௫	அளவாய	ளவாய்
௨௧	௧௦	௧௯	௨௦
௨௩	௧௪	செல	சொல
௨௮	௧௫	ரீாத்த	ரீாதரு
,,	௨௦	கடைக்	கடை
௫௫	௨௭	ரெல	றெல
௫௭	௧௫	மாா	மாறு
௫௮	௨௮	சிறபா	சிறபபா
௫௯	௪	பாடும;	பாடும
௬௫	௧௨	கெமு	கெழு
௬௭	௪௯	இற	இயற
௬௯	௭	பெயராய,	பெயா
௭௫	௫௨	பெரு	பொரு
௭௮	௧௫	முரசசி	முரஞசி
௯௫	௨௯	பாடல	பாடல
௧௦௪	௨௩	'பறியாவருவியாமபல'	'பறியா'
௧௨௭	௨௪	திருவிண	திரு
௧௫௭	௫௫	ேறவி	ேறவை

உ

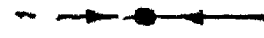
கணபதி துணை.

பதிற்றுப் பத்து

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பத்து.

(௧௧) வரைமருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சூ
லளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
யணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ்
சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
[illegible] விறல்வேள் களிறூர்ந் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந ரறுப்ப
வருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் குருதியின்
மணிநிற விருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
மனாலக் கலவை போல வரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த வூக்கலை
பலர்மொசிந் தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுத றுமிய வேஎய்
வென்றெறி முழங்குபணை செய்த வெல்போர்
நாரரி நறவி னார மார்பிற்
போரடு தானைச் சேர லாத
மார்புமலி பைந்தா ரோடையொடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்

கவிர்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சுங் கவரி
பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தங் கனவு
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (அ) புண்ணுமிழ்குருதி.

க. பிசிருடையவென்றது பிசிராக உடையவென்றவாறு.

௨. கமஞ்சூல - நிறைந்தநீர, சூல்போறலாற் சூலெனப்பட்ட

௫. சூருடைமுழுமுத லென்றது சூரவன்மாதற்கு அ[illegible]வுடைய மாவின்முதலெனறவாறு.

இனிச சூரவன்மாததான் ஓமாவாய நின்றனெனறு புரா[illegible]டாயிற சூரனுதறறன்மையையுடைய மாவினமுதலெனறவாறும.

கூ-க0. நீரநிறமபெயாகது, மணலக் கலவைபோலவென ([illegible]போலவென்றது ஈண்டுப போலுமபடியென வினையெசச[illegible]பட்டு நின்றது. மணலென்றது குஙகுமம. சாதிஙகுலிக மெனபாரு[illegible]

அ - க0. 'அருநிறந்திறந்த' என முனவந்த அடை[illegible]பானும, 'மணிநிறவிருஙகழி நீரநிறமபெயாநது, மணலக்கலவைபோல' பின்வந்த அடைசசிறபபானும இதற்கு '**புண்ணுமிழ்குருதி**' என்[illegible]ராயிற்று.

கக - ௨0. [illegible]

௨க. கவி[illegible] [illegible]ஆரியா[illegible]னையமேனை முறுக்கொனு[illegible] வாழாக கவ[illegible]" (**திருக்குறள், கூசக**) [illegible] இனி[illegible]

௨௨. அருவியொடு [illegible] [illegible]யானை பிறவிலஙகாலும மககளாலும [illegible] அருவியையு[illegible]

௨௪. குமரியொடு[illegible] [illegible]

௨௫. மன்னென்றதனை அரசென்றதுபோல அஃறிணைப்பெயராக்கி, அம் மன்களில் மீக்கூறுமெனக்கொள்க.

(௨௫) மறந்தபக்கடந்து (௧௪) முழங்குபணைசெய்தவென மாறிமுடிக்க, இங்ஙனம் மாறாது (௧௯) எருத்தமேல்கொண்டென்னும் வினையொடு மாறிமுடிப்பாருமுளர்.

(௧௬) சேரலாத, (௬) கடுஞ்சினவிறல்வேள் களிறூர்ந்தாங்கு (௧௮) யானை (௧௯) யெருத்தமேல்கொண்டு பொலிந்தநின் (௨௦) பலர்புகழ்செல்வம் கண்டிகுமெனமாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பிரதிபேதம்) ௪.	ஏமப்புணர்க்கும்.	௧௩.	துமியவோஒய.
௯.	நீனிறம்.	௧௬.	வேண்டுதானை.
௧௦.	போலரண்.	௨௫.	மதந்தப. (௧)

(௧௨.) வயவர் வீழ வாளரின மயக்கி
யிடங்கவர் கடும்பி னரசுதலை பனிப்பக்
கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே
தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகி
ரரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான
றோடுகொ ளினநிரை நெஞ்சதிர்ந் தாங்கு
முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசுதுயி லீயாது
மாதிரம் பனிக்கு மறமவீங்கு பல்புகழ்
கேட்டற் கினிதுநின் செல்வங் கேட்டொறுங்
காண்டல் விருப்பொடு கமழுங் குளவி
வாடாப் பைம்மயி ரிளைய வாடுநடை
யண்ணன் மழகளி றரிஞிமி றோப்பும்
கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
வந்தவ ணிறுத்த விரும்பே ரொக்கற்
றொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ
வெஃகுபோழ்ந் தறுத்த வானிணக் கொழுங்குறை
மைய்யூன் பெய்த வெண்ணெல்வெண் சோறு
நனையமை கள்ளின் றேறலொடு மாந்தி
நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
நிலந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை

நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ
வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
வசையின் மகளிர் வயங்கிழை யணிய
அமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
௨௫ நுகர்தற் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே.

இதுவுமது.
பெயர் - (௮) மறம்வீங்கு பல்புகழ்.

௭. துயிலியாதென்பது துயிலாதென்னும் வினைத்திரிசொல், துயிலாமலெனத் திரிக்க. இனித் திரியாது, 'யாறுநீரொழுகாதுகிடந்தது' என்னும் வழக்குப்போல இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழிலை இடத்திற்கேற்றி, மாதிரமானது அரசு துயிலியாது பணிகுமென அம்மாதிரத்தின் வினையொடுமுடிப்பினும் அமையும்.

௮. மறம்வீங்குபல்புகழென்றது அரசர்க்குச்சிறந்த மறப்புகழ் மற்றைப்புகழினும் மிக்க பல்புகழென்றவாறு.
இச்சிறப்பானே இதற்கு **'மறம்வீங்குபல்புகழ்'** என்றுபெயராயிற்று.

௮ - ௯. நின்செல்வம் இனிது, யாது இனிதெனிற் பல்புகழ் கேட்டற்கு இனிதென முடிவுகொள்க.

௯. கேட்டொறுமென்பதற்கு அச்செல்வத்தையென வருவிக்க.

௨௧. நூலாக்கலிங்கமென்றது ஒருவர் நூலா நூலாகிய பட்டுநூல் முதலாயவற்றாற்செய்த கலிங்கமென்றவாறு.
நூலாமையென்னுந்தொழில் கலிங்கத்துக்குச் சினையாகிய நூலின் மேலதாலெனின், அச்சினையோடு முதற்குள்ள ஒற்றுமைபற்றிச் சினைவினையை முதல்மேலேற்றி வழுவமைதியாற் கூறினானெனக. இனி நூலா நாற்கலிங்கமெனபான் நூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினானென்பாருமுளர்.

௨௫. நுகர்தற்கு இனிது நின் பெருங்கலிமகிழ்வேயென்றது நின் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய ஓலக்கத்துச்செல்கின்ற விழாமகிழ்ச்சி அனுபவித்தற்கு இனிதென்றவாறு.
(௭) வேந்தே, (௯) நின்செல்வம் (௮) புகழ் (௯) கேட்டற்கினிது. (௨௫) நின்பெருங்கலிமகிழ்வு நுகர்தற்கினிதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்பும் அவனது ஓலக்க விநோதச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. சோலைபிறங்கான. ௧௧. இழையவட்டொடை. (௨)

(கங.) தொறுத்தவய லாரல்பிறழ்நவு
மேறுபொருதசெறு வுழாதுவித்துநவுங்
கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த
லிருங்க ணெருமையி னிரைதடுக் குநவுங்
கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
வளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவு
மொலிதெங்கி னிமிழ்மருதிற்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி
னாடுகவி னழிய நாமந் தோற்றிக்
கூற்றடூஉ நின்ற யாக்கை போல
நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
வூரிய நெருஞ்சி நீறாடு பறந்தலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத
துள்ள மழிய வூக்குநர் மிடறபுத்
துள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவே
காடே கடவுண் மேன புறவே
யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி
யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
பூத்தன்று பெரும நீ காத்த நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (கங) பூத்தநெய்தல்.

(க) பிறழுநவெனவும் (உ) வித்துநவெனவும் (ச) தடுக்குநவென வும் (சா) ஆரநவெனவும் வந்தன வினைப்பெயராத திரிசொல்.

ரு - ச. நெய்தல் எருமையின் நிரை தடுக்குநவுமென்றது நெய்த லானது அக்கருமப்புறத்தலாய மறப்பொரினையின்பாங்கரிற் செல்லாது தன் னையேநின்று தின்னும்படி தான் போதவுண்ட எருமைநிரையைத் தடுக்கு மிடங்களுமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு '**பூத்தநெய்தல்**' என்று பெயராயிற்று.

சா. மூதா ஆம்பலார்நவுமென்றது புறத்துப்போய் இரைதேடிட் டாத முதிய ஆக்கள் (ரு) துணங்கையாடிய இடத்துநின்று ஆம்பலையே தின்னுமிடங்களுமென்றவாறு.

என்றது, பெருக ஆம்பலசூடித் துணங்கை பாடுவாரையுடையன வென அவ்விடங்களின் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

எ. இமிழ்மருதென்றதற்குப் புள்ளிமிழ்மருதென்று ஒருபெயர்வரு விக்க.

அ. புனல்வாயில் - வாய்த்தலை.

க - க0. ஒலிதெங்கென்னும்பெயர்க்கு முன்னின்ற பெயர்கள் எண்ணும்மையோடு நின்றமையால் அவற்றையுடைய நாடென இரண் டாவதன் தொகையாய் அச்சொல் அவற்றைப்பெல்லாம் எழுவாயாக்க நாட் டிற்கு அவ்விடங்கள் வினையாகலின், நாடு கவினழிப்பவென்னும் முற்றப் பி னிலையோடு வழுவமைதியாக முடிக்க.

க0 - கக. கூற்றடூஉநின்றயாக்கைபோல நாடுகவினழிப்பவென மாறிக்கூட்டிக் கூற்றுவனாலே கொல்லப்பட்டுநின்ற யாக்கை ஒருகாலைக் கொருகால் அழகழியுமாறுபோல நாடு அழகழியும்படியெனவுரைக்க.

இனி மாறுதீத் போலும்படியெனப் போலவென்பதனை வினை யெச்சமாக்கப் போல நின்றது மேல்வருகின்ற யாக்கையாகவுரைப்பினு மமையும். இனிக் கூற்றுவனை அடுநின்ற யாக்கையையுடைய பெருவன் உள்ளுயினும் அவனைப்போலச் சிதைவதென்றுரைப்பாருமுளர்.

கஉ. சீருடைப்பாக்கமென்றது செல்வத்தான் அழகுடையனவாகிய பகைவரான அழியாத பாக்கமென்றவாறு.

பாக்கமென்றது, நெய்தனிலத்தூர் பாக்கமென்றி, "கடற்கரை மாமத்த குடிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கை" (**மதுரைக்காஞ்சி, ககூஎ - ககூஅ. அடி** கள்) என்று வந்தமையான் ஒழிய வழிந் அரணிருப்பக்குச் செல்லும் பாக்கமெ னாணடிப் பாக்கமுடைய பேரூர் கொள்ளப்பட்டது.

கச. உடைபோகவென்று திரிக்க.

கஎ - ககூ. என்றது உள்ளம் அழுப் ஊக்குந மடங்கழுத்து

உள்ளுநர் பனிக்கும பாழென்றது அம்மன்றிலே போதற்கு உள்ளம் அழியசசெயதே பின்னும தம கருமவேடகையாற் போகமேற்கொண்டவருடைய வலியைக் கெடுததலானே பின்பு போக நினைபபார நடுஙகுதற்குக்காரணமாகிய பாழென்றவாறு.

கஅ. தபுதது - தபுக்கவெனததிரிகக.

உ0. காடேகடவுளமேனவெனறது நினநாடடுப் பெருங்காடான இடஙகளெலலாம முதற்காலததுக் கோயிலகளானவென்றவாறு.

மேயினவெனபது மேனவென்று இடைக்குறைநதது.

உ0 - உக. புறவு மகளிரொடு மளளாமேனவென்றது சிறுகாடான இடஙகளெலலாம நின்படையாளாகள் மகளிரோடு உறையுமபடைநிலைகளாயினவெனறவாறு.

உஉ. ஆறே அவ்வனைததென்றது காடும புறவும அலலாதபெருவழிகளும ஆறலைகளவரும பிற இடையூறுமினறி முன்சொன்னகடவுளும மள்ளரும உறையுமிடமாயினவென்றவாறு.

அனைததெனறது அவ்வனைததெனறு சுடடுஇரட்டிததது, அந்த அநதத தனமையதென முன நின்றவறறின பனமைதோறறதென்பது.

உங. தாராவென்பது தராவெனக்குறுகிறறு.

உச. குடிபுறநதருநரென்றது தம கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசையாளரைப் புறந்தரும மேறகுடிகளாகிய காணியாளரை.

(உச) பாரமோமபி (உஅ) நீகாததவென மாறிககூடடுக.

(உரு) வெளளியோடாமலெனவும (உஎ) பசியிகநதொருவவெனவும திரிக்க.

உஉ - உசு. இனி ஆறு முன்சொனன அவ்வனைததாவதுமன்றி ஆறலைகள்வரினறிக கூலமபகாவாா இயஙகுமபடியான வழக்காலே அநதக் கூலம பகாவாாகுடிகளைப புறநதநதெனறும குடிபுறநதருநா பாரததை ஒமபி மழைவேனாடியபுலதது மாரி நிறபவெனறும கூலம பகாநாகுடிபுறநதருநலை ஆறினதொழிலாகவும குடிபுறநதருநா பாரமோமபுநிலை மழையின் தொழிலாகவும கூடடி உரைபபாருமுளா.

(கக) கூறறுஉநின்றயாககைபோல (க0) நாடுகவினழிய நாமமதோறறி (கஉ) நீசிவநதிறுததநீரழிபாககஙகள (கங) கழனிபுலலெனக (கச) காருடைபோகக (கரு) கழுது வழங்கு இயஙகப (கசு) பாழாயின, (உஅ) நீ காததநாடிற (உ0) காடு கடவுளான மேவபபடடன, அநநாட்டுப்புறவுகள (உக) மளளரான மேவபபடடன, அநநாடடு (உஉ) ஆறு அவவனைததாயிறறு, அனறியும (உங) கூலமபகாா குடிபுறநதராக (உச) குடிபுறநதருநாபாரமோமபி (உஅ) நீகாததநாடு, (உசு) மழை வேணடிய

புலத்து மாரிநிற்ப நோயொடு பசியிகந்தொருவப் பூத்தன்றெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புந் தன் நாடுகாத்தற் சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(க) 'தொறுத்த' என்றும (உ) 'ஏறுபொருத' என்றும (எ) 'ஒலி தெங்கின்' என்றும (அ) 'புனலவாயில' என்றுமிருந்தநான்கடியும் வஞ்சியடியான்வந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(பி - ம்) க தொறுத்தகுளவயல. கசு. ஊறியநெருஞ்சி.
எ. ஒலித்தெங்கின். உரு. குடிபுரந்தார்.(ரு)

(கச.) நிலநீர் வளிவிசும்ப பென்ற நான்கி
னளப்பரி யையே
நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழ
லைந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையை
போர்தலை மிகுத்த வீரைம் பதின்மரொடு
துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யாண்மை
யக்குர னனைய கைவண் மையையே
யமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்
போரடி பழித்த செருப்புகன் முன்ப
கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து
நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வானுறை மகளிர் நலனிகல் கொள்ளும்
வயங்கிழை கரந்த வண்டுபடு கதுப்பி
னொடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ
பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி நுடங்கும்
படையே ருழவ பாடினி வேந்தே
யிலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திகிரிக்
கடலக வரைப்பினிப் பொழின்முழு தாண்டநின்
முன்றிணை முதல்வர் போல நின்றுநீ
கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇத்
தவாஅ லியரோவிவ் வுலகமோ டுடனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமுஞ் சொற்சீர்வண்ணமும்.

துறை - செந்துறை.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை.

க. பூதங்கள் ஐந்தையு மெண்ணாது தீயை ஒழித்தது, மேல (சு) விளக்கத்துக்கு உவமமாக எண்ணுகின்றவற்றோடு கூட்டவேண்டி யென்பது.

ரு. நாண்மீக் கோளென்றது, விளக்கமில்லா இராகுகேதுவென் னும் இரண்டும் நீக்கி நின்ற ஏழினும் சிறப்புப்பற்றி வேறெண்ணப்பட்ட திங்கள் ஞாயிறென்னுமிரண்டும் நீக்கி நின்ற ஐந்தையுமென்பது.

சு. ஐந்தென்று தொகைகூறியது, நாள்கோளென்னுமவற்றைத் தொகைக்கூற்றின ஒரோவொன்றாகக வென்பது.

கக. எழுமுடியென்பது ஏழுஅரசரைவென்று அவர்கள் எழுமுடி யானுஞ் செய்ததோராரமாம்.

கஉ. நோன்புரித்தடக்கையென்றது வலிபொருந்துதலையுடைய தடக்கையென்றவாறு.

ஈண்டுச் சான்றோரென்பது போரில் அமைதியுடைய வீரரை. மெய்ம் மறை - மெய்புகுகருவி, மெய்ம்மறையென்றது, அச்சான்றோர்க்கு மெய்புகு கருவிபோலப் போரிற்புக்கால் வலியாய முனனிற்றலின்.

இச்சிறப்புநோக்கி இதற்கு, '**சான்றோர் மெய்ம்மறை**' என்றுபெய ராயிற்று.

கரு. வானுறைமகளிர் நலனிகல் கொள்ளுமென்றது வானர மகளிர் அழகிற்கு அவளையொப்பேன் யானே யானேயென்று தங்களில் மாறு கொள்ளுமென்றவாறு.

கறு. ஓடுங்கீரோதி - சுருள்.

(க) நிலமுதற் பூதநானகும்போலப் பெருமை (உ) அளத்தலரியை, (ரு) நாண்மீன்முதல் (சு) ஐந்தையும் விளக்கத்தால் ஒப்பை, (எ) கைவண் மையால் அக்குரனென்பவனையொப்பை, அன்றி (கூ) முன்பு, நினவலியிருக் கும்படிசொல்லிற் (க0) கூறறுவெகுண்டுவரினும் அதனையும் மாற்றுமவலி யையுடையை, ஆதலாற் (கஉ) சான்றோர்மெய்ம்மறை, (கறு) கொடுங்குழை கணவ, (கஎ) படையேருழவ, பாடினிவேந்தே, (உ0) நின்குடி முன்முதல் வர்போலநின்று (உக) நலலிசையைநிலைப்பித்து (உஉ) இவ்வுலகத்தோடு கூடக் கெடாதொழிவாயாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களையும் ஆற்றலையும் ஒருங்கு கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(உ) 'அளப்பரியையே'எனச் சொற்சீரடிவந்தமையாற் சொற்சீர்வண் ணமுமாயிற்று, ஈண்டுச் சொற்சீரென்றது, அளவடியிற்குறைந்தும் வஞ்சி யோசையன்றி அகவலோசையாயும்வரும் அடியினை.

(பி - ம்.) ௧0. வரினுடபாற்றும. ௧௪. வணடுபடுதுப்பின். ௧௨. சானறோரமேமமறை. (௪)

(கரு.) யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத்திறுத்து
முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
மழைதவழ்பு தலைஇய மதின்மர முருக்கி
நிரைகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம்
பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு குரூஉப்புகை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்
பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தண் முதல்சிதை மூதிற்
புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புலவிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப பெதிர்ந்தநின்
பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே
கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்
சீர்பெறு கலிமகி ழியம்பு முரசின்
வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
போர்வல் யானைச் சேர லாத
நீவா ழியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென
வுண்டுரை மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்தன் மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ
டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்ளை யென்றும
பதிபிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி

நிரைய மொரீஇய வேட்கைப் புரையோர்
மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பண்பி
னீபுறந் தருதலி னோயிகந் தொரீஇய
யாணர்நன் னாடுங் கண்டுமதி மருண்டனென்
மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா
தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
புரைவயிற் புரைவயிற் பெரிய நல்கி
யேம மாகிய சீர்கெழு விழவி
னெடியோ னன்ன நல்லிசை
யொடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௪) நிரையவெள்ளம்.

(௨) நீசெற்றோரொடு (௭) அழல்கவா மருங்கின் உருவறக்கெடுத்தென முடிக்க.

௪. நிரயவெள்ளமென்றது பகைவர்க்கு நிரயபாலரைப்போலும் படைவெள்ளமென்றவாறு, நிரயமென்றது நிரயத்துவாழ்வாரை.

இச்சிறப்பானே இதற்கு '**நிரையவெள்ளம்**' என்றுபெயராயிற்று.

௫. மனமருங்கறுப்பவென்றது மனமருங்கறுப்பவேண்டியென்றவாறு.

௭. கெடுத்தென்பதனைக் கெடுக்கவெனத்திரிக்க.

(௮) தொலைகவினழிந்த கண்ணகன்வைப்பினையும் (௧௨) புல்லாள வழங்கும் (௧௩) புல்லிலைவைப்பினையுமுடைய புலஞ்சிதை (௧௫) நாடென முடிக்க.

௮. தொலைகவினழிந்தவைப்பென்றது கூடுண்டு அழிந்த ஊர்களை.

௧௩. புல்லிலைவைப்பென்றது குடிபோயப் பாழ்த்தவூர்களை.

௯. சுரைகவிக்கவென்று திரிக்க.

௧௦ - ௧௧. நிறைமுற்றகாந்தளெனக்கூட்டுக.

௧௧ - ௧௩. முதிரிலையுடைய புல்லிலைவைப்பெனக்கூட்டுக.

௧௩. புல்லிலைவைப்பென்றது புல்லிய இலைகளாலே வேயப்பட்ட ஊரென்றவாறு. இதனை, 'நாலொக்கலிங்கம்' (**பதிற்றுப்பத்து,** ௧௨) என்றதுபோலக்கொள்க.

௧௨. புல்லாளென்றது புல்லியதொழிலையுடைய ஆறலைகள்வரை.

(கரு) அரம்பிற் (க௫) பகைவரொன முடிக்க.

கரு. அரமபென்பது குறுமபு.

உ௦-உக. சீரபெறு கலிமகிழியமபும முரசின் வயவரென்றது வெற்றிபபுகழ்பெறற மிக்க மகிழச்சியோனே ஒலிக்கின்ற முரசினையுடையவீர ரொன்றவாறு.

கக-உ௦. நியமததியமபுமென முடிக்க.

உ௪-உ௬. நீ வாழியரிவவுலகததோராககெனத் திருந்துதொடை வாழ்ததவெனமுடிதது, இவவுலகததோராக்கததின்பொருட்டு நீ வாழவா யாகவெனசசொலலித திருநதிய நரப்புததொடையினையுடைய யாழொடு வாழ்ததவெனவுரைக்க.

தொடையொடெனவிரியும ஒடு - வேறுவினையொடு.

உ௫-உ௬. மழலைநாவினையும மென்சொலலினையுமுடைய கப பையரொனக்கொளக.

(உ௭) வெயதுறவறியாது நநதியவாழ்ககையினையும (உக) ஒன்று மொழிநது அடஙகியகொளகையினையும (௩க) நிரையமொரீஇய வேடகை யினையுமுடைய புரையோர (உ௮) செயதன மேவலமாநத சுற்றததொடு (௩௦) பதிபிழைப்பறியாது துயததெயதி (௩உ) மேயினருறையும (௩௪) நாடென மாறிக்கூட்டியுரைகக

உ௮. செயதனமேவலமாநதசுறறமெனறது சுறறததலைவர் செய்ய காரியஙகளைப பின்சிதையாது தாம அவற்றை மேவுதலையுடைய அத்தலைவ ரொடு மனமபொருநதின சுறறமென்றவாறு.

செய்தனவென்பது கடைக்குறைநதது.

(௩௬) ரததுக்கைதண்டா (௪௦) மைநதவென முடிகக.

௩௭. புரைவயிற புரைவயிற பெரியநலகியபனர் து உயாநத வேலை யுமுளளவிடங்களிலே உயாநத ஆரணமுளளிடடவாகைக கொடியு மென்றவாறு.

(க௫) நின்பகைவாநாடு கணடுவநதேனெ. அதுவேயன்றி (உக) வேநதே, வெறுக்கை, (உ௩) சேரலாத, (௩௩) நீ புறநதருதலினாற் சேயகா தொரீஇய நின (௩௪) நாடுமகணடு மகிழமருணடேனெ, இவை இரணடுங் காணவேணடினகாரணம யாதெனின், (௪௦) மைநத, நினனைப்பாடிவந்த மைநதையுங் காணநயநதென வினைமுடிவுசெயக.

இதனாற்சொலலியது, அவனவென்றிசசிறப்பும் தன் பெருந்தன்மைச் சிறப் புமுடனகூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. கழஙகுவழி. ௮. கவினிழநத.
௧௦. மீநவாயபாரநத.

(கசு.) கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
நாடுகண் டன்ன கணைதுஞ்சு விலங்கற்
றுஞ்சுமரக் குழாஅந் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்
பூணா வையவி தூக்கிய மதில
நல்லெழி னெடும்புதவு முருக்கிக் கொல்லு
மேன மாகிய நுனைமுரி மருப்பிற்
கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
மரங்கொன் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே
யாறிய கற்பி னடங்கிய சாய
லூடினு மினிய கூறு மின்னகை
யமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த நோக்கிற்
சுடர்நுத லசைநடை யுள்ளலு முரியள்
பாய லுய்யுமோ தோன்ற றாவின்று
திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்
வயங்குகதிர் வயிரமோ டுறழ்ந்துபூண் சுடர்வர
வெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
புரையோ ருண்கட் டுயிலின் பாயல்
பாலுங் கொளாலும் வல்லோய் நின்
சாயன் மார்பு நனியலைத் தன்றே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கஅ) துயிலின் பாயல்.

௧. கோடுறழ்ந்து எடுத்த கொடுங்கணிஞ்சியென்றது மலையுள்ள விடங்களிலே அம்மலைதானே மதிலாகவும் மலையில்லாத இடங்களிலே மதிலே அம்மலைகளுமாக இவ்வாறு மலையொடுமாறுபடவெடுத்த வளைந்த இடத்தையுடைய புறமதிலென்றவாறு.

உறழ்வென்றதிரிக்க 'கோடுபுரந்தெடுத்த' என்பது பாடமாயின் மதிலில்லாத இடங்களை மலை காவலாயப் புரக்கவெடுத்தவெனக.

௨. நாடுகண்டன்ன கணைதுஞ்சு விலங்கலென்றது நெடுநாட்பட உடைமதிற்பட்டகாலத்தே விடாத்துக்கோட்டிற்கு வழங்கும் குளமும் உளவாகச் சமைத்துவைத்தமையால் கண்டார்க்கு நாடுகண்டாற்போன்ற அம்புக் கட்டுக்கள் தங்கும் மலைபோன்ற இடைமதிலென்றவாறு.

விலங்கல போறலின், விலங்கலெனப்பட்டது. நாடுகண்டாலொப்பது அம்மதிலையடைந்தவிடமென்னினே, அவ்விடவணுமைபற்றி அதன உவமையை அம்மதிலமேலதாகக் கூறிற்றெனககொள்க.

௩. துஞ்சுமரமென்றது மதிலவாயிலி ... கணையமரங்களை, இனிக் கழுக்கோலாக நாட்டிய மரமெனபாருமுளர்.

௪. ஐயவியென்றது கதவிற்குக் காவலாகப புறவாயிலே தூககப படும துலாமரத்தை, அபபுக்கட்டெனபாருமுளர். ஏண்டுமதிலென்றது உண்மதிலை.

(௧) கொடுங்கணிஞ்சியையும (௨) விலங்கலையுமுடைய (௩) மதிலெனக் கூட்டுக.

இனி இடையில விலங்கலென்றதனை ... படையை விலங்குதலை யுடையவென்றாககி, முன்னின்ற கொடுங்கணிஞ்சியென்றதொன்றும் மதிலதாக ஐயவி தூக்கிய மதிலென்றதனை ஆகுபெயரான் ஊர்க்குப் பெயராககி நாடுகண்டன்ன ஊரென மாறியுரைபபாருமுளர்.

௧௩. உள்ளலுமுரியளென்றது யான் குறித்த நாளளவும் ஆற்றியிருக்கவென்ற நின்னேவலபூணடு நினனை உள்ளாதிருப்பாளேயன்றி ... குறித்த நாளுக்குமேலே நீட்டித்ததாயாகலின, நினனை நினைந்து வருந்து ... முரியளென்றவாறு.

௧௪ - ௧௫ தாவின்று திருமணிபொருத திகழவிடுபசும்பொ னென்றது வலியிலலைபானபடியாலே அழகிய மணிகளொடு பொருது ஒளிவிடுகின்ற பசும்பொனெனறவாறு.

ஏண்டுத்தாவென்றது வலி, பொன்னுக்கு வலி ... இனறென்பதனை இன்றாகவெனததிரித்து இன்றாகை ... எனறது - ஒளியையுடைய மணிகளொடு ... யையுடைய பசும்பொனெனறவாறு.

௧௫ - ௧௬. பூணை பசும்பொன வயிர ... னக்கூட்டி, பூணுனபசும் பொன் தன்னிடை ... றுபட்டு விளங்கவெனவுரைக்க.

௧௮. புணைபோறெ ... கொள்க.

௧௭ - ௧௮. அகலப பாயலென இருமொ... அலவழிச்சார்பையென்க. துயிலினிப்ப ...

அகலத்தை மகளிர்க்குப் பாயலெனற ... ‘துயிலின்பாயல்’ என்று பெயராயிற்று.

௧௯. ப ... வேறுபடுபுலத்து வினையிலவழி நினைக்களி ...

டத்தினின்றும் பகுத்தலையும் வினையுள்வழி அம்மகளிர்பாலநின்றும் வாங்கிக் கோடலையும் வல்லோயென்றவாறு.

(அ) பாசறைக்கண் நீ (கூ) நீடினையாகலின் நின்னைக் காணவந்தேன், நின்தேவியாகிய (கரு) அசைநடை நின்னை நினைத்தலுமுரியள், ஆனபின்பு அவள் (கச) பாயல்வருத்தத்திற்கு உய்யுமோ, உய்யாளன்றே, தோன்றல, (கள - கஅ) அகலப்பாயல (கக) பாலும் கொள்ளாலும் வல்லோய, நின் (உ0) மாரபு மிக அவளை வருத்திற்றுக்காண், நீ அவள்பாற் கடிதெழுக வென விணைமுடிவு செய்க.

இதனுற சொல்லியது, அவனவென்றிச்சிறப்பும் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடனகூறியவாறாயிற்று. (சு)

(சஎ.) புரைவது நினைப்பிற் புரைவதோ வின்றே
பெரிய தப்புந ராயினும் பகைவர்
பணிந்துதிறை பகரக் கொள்ளுநை யாதலிற்
றுளங்குபிசி ருடைய மாக்கட னீக்கிக்
ரு கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பணை
யாடுநா பெயர்ந்துவந் தரும்பலி தூஉய்ந
கடிப்புக் கண்ணுறூஉந் தொடித்தோ ளியவ
ரரணங் காணுது மாதிரந் துழைஇய
நனந்தலைப் பல்[illegible] வருகவிந திழுலென
க0 ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பி
னமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக
கடுங்கால் கொட்கு நன்பெரும் பரப்பின்
விசும்புதோய் வெண்குடை நுவலும்
பசும்பூண் மார்ப பாடினி வேந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (ரு) வலம்படு வியன்பணை.

ரு. வலம்படுவியன்பணையென்றது போர்செய்து வருந்தாற பகைவர வெருவியோடமுழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலேபடநின்றமுரச மென்றவாறு.

இச்சிறப்பான இதற்கு 'வலம்படுவியன்பணை' என்றுபெயராயிற்று.

சு. ஆடுநரென்றது வினையெச்சமுற்றுவினைத்திரிசொல்.

கக. அமிழ்துதிகழ்மழையென முடிக்க.

அமிழ்தென்றது நீர். தலைஇயெனபதனைத் தலைய வெனத்திரிக்க.

கரு. வெண்குடைநுவலுமென்றது வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொலலுமெனறவாறு.

கரு - கசு. நுவலுமாரபவென முடிக்க.

இஃது ஏதுபபெயா.

(ரு) வியன்பணையைக (எ) கடிபபைக்கணணுறுமியவா, (அ) 'அரணஙகாணுது மாதிரநதுழைஇய (கூ) பகுஞிலம இநநிழறகண்ணே வருக' எனசசொலலி (கரு) வெணகுடையின அருட்சிறபபைச சொலலுதற்குக் காரணமாயநின்ற (கசு) பசுமபூணமாாப, பாடினிவேநதே, நினககுப் (க) புரைவது நினைப்பிற (உ) பகைவா பெரிய தபபுநராயினும் (ரு) பணிந்து திறைபகரக் கொள்ளுநையாகலின, (க) புரைவதோவின்றெ௭ மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனறசொலலியது, பொறையுடைமைபொடுபடுதது அவன்வென்றிச்சிறப்புக கூறியவாருயிற்று.

(பி - ம்.) க. புரைவதோவனரே. (எ)

(கஅ.) உண்மின் கள்ளே யடுமின் சோறே
யெறிக திற்றி யேற்றுமின் புழுக்கே
வருநாக்கு வரையாது பொலங்கலந் தெளிபப
விருள்வண ரொலிவரும் புரியவி ழைம்பா
ரு லேந்துகோட் டல்குன் முகிழ்நகை மடவரற
கூந்தல விறலியர் வழங்குக வடுபபே
பெற்ற துதவுமின் றப்பின்று பின்னு
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல துளக்கி
மண்ணுடை ஞாலம புரவெதிா கொண்ட
க0 தண்ணிய லெழிலி தலையாது மாறி
மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ்
சேர லாதன் பொய்யல னசைசயே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (சா) கூந்தல்விறலியர்.

உ. திறறி - இறைசசி.

(ரு) வருநாக்கு வரையாது (சா) வழஙகுக அடுபபெனை முடிகக வரையாயவெனத்திரிதது வரையா தொடுயுமபடியெனககொளக.

(௬) பொலங்கலந்தெளிப்ப வென்பதனையும் (௯) வழங்குகவென் பதனோடு முடிக்க.

௯. கூந்தலவிறலியா வழங்குகவடுப்பென்பது வந்தார்க்குச் சோறு கடிதின்உதவுதற்பொருட்டு அடுப்புத்தொழிற்குரியரல்லாத வரிசைமகளி ரும அடுப்புத்தொழிலிலே வழங்குகவென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கூந்தல்விறலியர்' என்றுபெயராயிற்று.

(௮) ஐம்பால (௯) கூந்தலென மாறிக்கூட்டுக, இனி மாறாது கூந் தல விறலியரென்றதை ஒருபெயராகவுரைப்பினு மமையும்.

நீயிர (௧) கள்ளினையுண்மின், அதுவேயன்றி உணடற்குச் சோற் றையடுமின், அதுவேயன்றித (௨) தின்றற்குத் திறறியையறுமின், அதுவே யன்றித் தின்றற்குப் புழுக்கப்படுமவற்றை அடுப்பிலேயேறறுமின், (௬) வரு நாக்குவரையாதே கடிதின உதவுதற்பொருட்டுக்(௯) கூந்தல்விறலியா அடுப் பிலேவழங்குக, இன்னும வருநாக்குச சோறிடுதலேயன்றி அவன்பால் நாம பொருளாகப (எ) பெற்றதுகொடுமின, இவ்வாறு எலலாங் கொடுத்தாலும பின்னுக்குக காரியததிற்றப்பிலலை, அதற்குப்பாது காரணமெனின், (அ) மன் னுயிரழிய (௧௧) மாரிபொயததாலும (௧௨) சேரலாதன் நசைபொய் பலன, அதுகாரணமென வினைமுடிவுசெயக.

இதனாற்சொலலியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக கூறியவாறாயிறறு.

(பி - ம்.) எ. பெறறவுதவுமின். ௧௨. பொடயிலனசையே.

அ. மன்னுயிரொழிய. (அ)

(௧௯.) கோள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூளியர்
கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசுர னறுப்ப
வொண்பொறிக் கழற்கான் மாறா வயவர்
திண்பிணி யெஃகம் புலியுறை கழிப்பச்
௫ செங்கள விருப்பொடு கூல முற்றிய
வுருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்
கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ ளோச்ச
வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெரிந்
௧௦ தவ்வினை மேவலை யாகலி
னெல்லு நனியிருந் தெலவிப் பெற்ற
வரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானுங்
கனவினு ளுறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய
நாணுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்

கியார்கொ ளிளிமை
யினந்தோ டகல வூருட னெழுந்து
நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிநதுநீ
வாழ்த லீயா வளனறு பைதிர
மனன வாயின பழனந் தோறு
மழன்மலி தாமரை யாம்பலொடு மலர்ந்து
நெலலின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
வரிநர் கொய்வாண் மடங்க வறைநர்
தீம்பிழி யெநதிரம பத்தல் வருநத
வின்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை
நலலம னளிய தாமெனச சொல்லிக்
காணுநர் கைபுடைத் திரங்க
மாணா மாட்சிய மாண்டன பலவே.

துறை - பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கு
பெயர் - (கஅ) வளனறுபைதிரம்.

க. கவாகால - செலவைவிருமபின கால.

உ. சுரன - வழியிலருமை.

ச. எஃகமபுலியுறைகழிபபவென்றது எஃகினைப புலியுறைகழித துக் கடைவனகடைநதும அலலன வாயகீறியும போக்குரியவாமபடி பண ணவென்றவாறு.

ரு. கூடெழுறறியவென்றது பணடமாகமுற்றியவென்றவாறு, இனிப பலிக்குரிய மறறைபபண்டஙகள் குறைவறக்கூடினவென்பாருமுளர்.

கூ. வமபு - கைசசாடு.

(உ) சுரனறுபபப் (ச) புலியுறைகழிப்பத (அ) தோளோச்ச (க0) அவ்விளைமேவலையெனமுடிக்க.

க க. எலலுநனியிருந்தெனறது பகற்பொழுதின்கணணே ஒரு விறைதமுமினறி நெடுக வருநதியிருநதென்றவாறு.

(க க) பெற்ற (க உ) மகிழெனமுடிகக.

அரிதுபெறுதலைப் பாயன்மேலேற்றுக. எண்டுப பாயல் - உறக்கம.

(க கூ) ஊருடனெழுநது இனநதோடகலவெனவும (க எ) நாஞ்சில கடிநது நிலஙகண்வாடவெனவுங்கூட்டுக.

ஊரெழுந்தென்னு முதல்வினையை வழுவமைதியால் இனந்தோட்டகல வென்னும் அதன்சினைவினையொடு முடிக்க.

(௧௬) தோட்டகலக் (௧௭) கண்வாட (௧௮) அன்னவாயினவென முடிக்க.

ஈண்டு ஆயினவென்பது தொழிற்பெயர்.

௧௭ - ௧௮. நீவாழ்தலீயரென்றது நீ நின்றுபோலே குடிபேறாக வென்று வாழ்வுகொடாதவென்றவாறு.

'வாழ்தலீயர்' என்ற அடைச்சிறப்பான், இதற்கு '**வளனறுபைதிரம்**' என்று பெயராயிற்று.

௨௦. தாமரைமலரெனத் திரிக்க.

௨௨. கொய்யவாள் மடங்கவென்றது நெற்றுளின் பருமையானே கொய்யும் அரிவாட்கள் தங்கள் வாய்மடிய வென்றவாறு.

௨௩. எந்திரமென்றது ஆலை.

எந்திரமென்னு முதலெழுவாயை வழுவமைதியாற் பத்தலவருந்த வென்னும் அதன் சினைவினையொடு முடிக்க. பத்தல் வருந்தலாவது பலகாலும் சாறோடி நனைந்து சாதல்.

(௨௦) தாமரைமலர (௨௧) செய்தலைப்பூப்ப (௨௨) வாண்மடங்க (௨௩) பத்தல்வருந்த (௨௫) நலவென முடிக்க.

௨௭. மாணாட்சிய மாண்டனவென்றது மாட்சிமைப்பட்ட திருந்தினும் மாட்சிமைப்படாத அழகைப் புடைப்பட்டப் பின்னைத் திருந்தாதவளவேயன்றி உருமாய்ந்தனவென்றவாறு.

மாணுதவற்றை மாட்சியவென்றது, பண்டு தாம் பெற்ற வடிவுமாய்த் தோன்றிக்கிடந்த பண்புபற்றியெனக் கொள்க. மாட்சியவென்பது வினையெச்சமுற்று. இனி மாணாட்சிய வென்பதற்கு மாணுமைக்குக் காரணமாகிய பெருக்குமுதலாயவற்றின் மாட்சிய வென்பாருமுளர்.

(௨௭) பலவாகிய (௧௮) நீ வாழ்தலீயர் வளனறுபைதிரம் (௧௫) ஊருடனெழுந்து இனந்தோடு அகல (௧௭) நாஞ்சில்கடிந்து நிலங்கண் வாட (௧௮) அன்னவாயினவை பழனந்தொறும் தாமரை ஆம்பலொடு மலர நெல்லின்செறுவில் செய்தலைப்பூப்ப அரிநர் கொய்வாள்மடங்க அறைநர் எந்திரம் பத்தலவருந்தத் தொன்றுகாலை நலனென் அளியதாமெனச் சொல்லிக் காணுநர் கைபுடைத்திரங்க மாணாட்சிய மாண்டனவெனக் கூட்டுக.

(௧௮) பைதிரமென்னும் எழுவாய் (௨௭) மாண்டனவென்பது பயனிலை, அன்னவாயின வென்னும் பெயரும் இடையே ஒருபயனெனப் படும்.

(௧௬) அன்னவாயின (௨௭) மாணாமாட்சிய மாண்டனவென்றது (௧௮) பைதிரங்கள் ஊருடனெழுதல் முதலாய வறுமையையுடைய அளவாய் நின்றன, பின் அவ்வளவினவன்றித் திருத்தவும் திருந்தா நிலைமையவாய் நின்றன, பின் அவ்வளவுமன்றி ஊருமவையிலும் தெரியாதபடி உருவ மாய்ந்தன வென்றவாறு.

(௧0) நீ அவ்வினைமேவலையாயிருந்தாய், நீ வினையை மேவுகின்ற படியால், (௧௩) கன[illegible] (௧௪) நின்னரிவைக்கு (௧௫) நீ யார கொல. நீ அவள்பால் வாராமைக்குக் காரணம் யாது? நீ அழிக்க என்று அழிந்த நாடுகள் அழிந்து அற்றால வருவலெனின், ஆம், அழிக்க அழிந்து நீ பின் (௧௮) வாழ்தலியாத பைதிரம் (௨௬) காணுநர் கைபுடைத்திரங்க (௨௭) மாணாமாட்சியவாய் மாண்டன. அதனால், அது குறையன்று, நின் அன்பினமையே குறை; இனி நீ அவள்பாற் கடிது எழுகென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புங் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பாணன் பாசறைக்கண் வந்து தேவி ஆற்றாமைகூறி இனி அவள் பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையாற் பரிசிற்றுறையாயிற்று.

(௧0) 'அவ்வினைமேவலை யாகலின்' எனவும், (௧௫) 'யாரகொ லளியை' எனவும் சொற்சீர் வந்தமையாற் சொற்சீர் வண்ணமுமாயிற்று.

(பி - ம்.) ௪. கழிப்பி. ௨௩. பததாவருந்த.
௧௨. சிறுமதிமாணும். (௯)

(௨0.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
இருமுந்நீர்த் துருத்தியுண்
முரணியோர்த் தலைச்சென்று
கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி
னெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்றுக ளனைத்து
மாற்றோர் தேஎத்து மாறிய வினையே
கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா
நண்ணார் தேஎத்தும் பொய்ப்பறி யலனே
கனவினு, மொன்னார் தேய வோங்கி நடந்து
படியோர்த் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டுங்
கடாஅ யானைக் கணநிரை யலற
வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து
புலவ ரேத்த வோங்குபுகழ் நிறீஇ

க௫ விரியுளை மாவுங் களிறுந் தேரும்
வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கின்
நெடுமதி னிலைஞாயில்
அம்புடை யாரெயி லுள்ளழித் துண்ட
~~உ0 வடாஅ~~ வடுபுகை யட்டுமலர் மார்ப
னெமர்க்கும் பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்
பரிசின் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல மாறித்
உ௫ தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்
வயிறுபசி கூர வீயலன்
வயிறுமா சிலீயரவ னீன்ற தாயே.

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (க௫) அட்டுமலர்மார்பன்.

௯. முரணியோரையெனவிரியும் இரண்டாவதனை நிலைச்சென்றென்பதற்கு இடத்திலேசென்றென்பது பொருளாகாது முடிவிலே சென்றென்பது பொருளாக்கி அதற்கு ஏற்பப் பொருள் முடிவுசெயலாக்கி அதனொடுமுடிக்க.

மேலே (உ௩) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா நெஞ்சினனென்று கொடைகூறுகின்றானாதலின் (க௬) ஓம்பாது வீசியென்று கொடை கூறியதற்குக் காத்தற்குச் சென்றவிடத்துக் கொண்டவற்றைக் கண்டோர்க்குச் சென்றார்க்குக் கொடுக்கக்கொண்டவென வுரைக்க.

உ0. அட்ட அடுபுகை - ஊர்சுடுபுகை. அட்டுமேம்பட்டெனென்றது பகைவரைக்கொன்று அச்செருக்கானே அகன்ற மார்பினனென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அட்டுமலர்மார்பன்' என்று பெயராயிற்று.

உக. எமர்க்கும் பிறர்க்குமென நிரனிறைக்க கொடைக்கடனமர்ந்த வென்பதனொடு முடித்து, எமக்கென்றது தன்னாட்டார்க்கு வேண்டாக் கென்றும் பிறர்க்கென்றது தன்பாணாளைத் பிறர்க்கென்றும் உரைக்க.

உக - உஉ. பரிசின்மாக்கள் யாவராயினும் வல்லாராயினுமெனக் கூட்டிப் பரிசின்மாக்களென்றதற்கு முன்சொன்ன எமர்க்கும் பிறர்க்குமெனப்பட்டாரையே யாக்கி யாவராயினுமென்றதற்குக் கண்டோர் மதிக்கப்

படுமே தோற்றுமிலராயினுமெனவும் வல்லாராயினுமென்றதற்கு ஒருகல்வி மாட்டாராயினுமெனவு முரைக்க.

யாவராயினு மென்றவும்மை இழிவுசிறப்பு வல்லாராயினுமென்ற வும்மை எதிர்மறை.

(க௦) நடந்து (க௧) கடந்து (க௪) நீடிஇ (க௫) வீசியென நின்ற வறையை (உ௧) நெஞ்சினனென்னு முற்றுவினைக்குறிப்பொடு முடிக்க.

உ௬. வயிறுபசிகூரவீயலனென மூன்றாவதும் கொடைகூறியதற்கு மழைபெய்யா விளைவில்காலைத் தன் பரிகாரமாயுள்ளார்க்கு அவர்கள்பசித்து வருந்தாமல் வேண்டும்பொழுதுகளிலே வேண்டுவன கொடுக்குமென்று ஓர்கொடைநிலையாக வுரைக்க.

(க) நுங்கோ டாரெனவினவின் எங்கோ, (௫) சேரலாதன், அவன கண்ணிவாழ்க, அவனியல்பிருக்குமாறுசொல்லின், (௭) மாற்றோர்தேஎத்து மாறியவினையே (௮) வெயிற்றுகளனைத்தும மாய்த்தலறியான், (௯) பொய்த்த லறியான், (உ௦) அடுலமாபன், (உ௧) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடாநெஞ்சினன். கோடையிடத்து (உ௫) எழில் தலையாதாயினும (உ௬). வயிறுபசிகூரவீயலனே, ஆதலான், (உ௭) அவனைப்பிறந்தாய வயிறுவிளங்கு வாளாகவெனவினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்றன் செல்வப்பொலிவுகண்டு நீ யாருடையபாணனென்று வினவியாற்கு யான் இன்னாருடையேனென்று சொல்லிமுடிக்க, அவன்றுணைவர்களின்னன்கூறிப் பின்னவனைவாழ்த்தி முடித்த வாறாயிற்று.

(௨) 'இருமுந்நீர்' எனவும், (௩) 'முரணியோர்' எனவும், (க௭) 'கடிமிளை' எனவும், (க௮) 'நெடுமதில்' எனவுமெழுந்த நான்கடியும் வஞ்சி யடியாகலான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

கனவினுமென்பது கூன்.

(பி - ம்) க௦. ஒருங்குநடந்து. உக. எழுகளிறு.
,, ஒங்குநடந்து. (க௦)

இதன் பதிகத்து, யவனர்ப்பிணித்தென்றது யவனரைப் போருள் அகப்படுத்தியென்றவாறு.

நெய்தலைப்பெய்து கைபிற்கொளீஇ யென்பதற்கு அக்காலத்துத் தோற்றாரை நெய்யைத் தலையிற்பெய்து கையைப் பிறகு பிணித்தென் றுரைக்க.

அருவிலைநன்கலம் வயிரமொடுகொண்டென்றது அந்த யவனரைப் பின்றண்டமாக அருவிலைநன்கலமும் வயிரமுங்கொண்டென்றவாறு.

(பதிகம்.)

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
யின்னிசை முரசி னுதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மா னல்லினி யீன்றமக
னமைவர லருவி யிமையம் விற்பொறித்
திமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோ னிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபி னாரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலை பெய்து கைபிற் கொளீஇ
யருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு
பெருவிறன் மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
யமையார்த் தேய்த்த வணங்குடை நோன்றா
ளிமையவரம்ப னெடுஞ்சேரலாதனைக் [illegible] பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: புண்ணுமிழ்குருதி, மறம்வீங்குபல்புகழ், பூத்தநெய்தல், சான்றோர்மெய்ம்மறை, நிரையவெள்ளம், துயிலின்பாயல், வலம்படுவியன்பணை, கூந்தல்விறலியர், வளனறுபைதிரம், அட்டுமலர்மார்பன. இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாட்டுப்பெற்றபரிசில் உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞூறூர் பிரமதாயங்கொடுத்து முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகங் கொடுத்தான் அக்கோ.

இமயவரம்பனெடுஞ்சேரலாதன் ஐம்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்தான்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

மூன்றாம்பத்து.

(உக.) சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக
வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
விரும்புமெய் பரந்த பெரும்பெய ராவுதி
வருநர் வரையார் வார வேண்டி
விருந்துகண் மாறா துணீஇய பாசவ
ரூனத் தழித்த வானிணக் கொழுங்குறை
குய்யிடு தோறு மானா தார்ப்பக்
கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவ
ணடுமை யெழுந்த வடுநெய் யாவுதி
யிரண்டுடன் கமழு நாற்றமொடு வானத்து
நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி
யார்வளம் பழுனிய வையந்தீர் சிறப்பின்
மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க வார்ப்புச்சிறந்து
நன்கலந் தரூஉ மண்படு மார்ப
முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்
புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்
கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறூஉ
மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே
குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை
பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு
நீரறன் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்
பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்
சீருடைத் தேஎத்த முனைகெட விலங்கிய
நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந

யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
நோயின் மாந்தர்க் கூழி யாக
மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
கார்மலர் கமழுந் தாழிருங் கூந்த
லொரீஇயின போல விரவுமலர் நின்று
திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
ணலங்கிய காந்த ளிலங்குநீ ரழுவத்து
வேயுறழ் பணைத்தோ ளிவளோ
டாயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௧௩) அடுநெய்யாவுதி.

௧. சொல் - சொல்லிலக்கணஞ் சொல்லுநூல். பெயர் - பொருளிலக்கணஞ் சொல்லுநூல், "பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய" (**பதிற்றுப் பத்து, ௩௰**) என இத்தொகையுள் மேலே வந்தமையால், பெயரென்பது பொருளாம். நாட்டம் - சோதிடநூல். கேள்வி - வேதம். நெஞ்சமென்றது இந்திரியங்களின் வழியோடாது உடங்கிய தூயநெஞ்சினை.

௩. எவ்வஞ்சூழாமை - உயிர்வருத்தஞ்சூழாமை; சூழாமலெனத் திரிக்க.

௪. காலை அன்ன வாய்மொழி - [illegible] போல என்றுந் தப்பாதாகிய மெய்ம்மொழி; மொழியானென ஆனுருபுவிரிக்க. ஒடுவிரிப்பினுமமையும்.

(௨) துணையாகக் (௬) கொண்டவெனமுடிக்க.

௭. விருப்புமெய்யென்னும் ஒற்று மெலிந்தது; 'மைபரந்த' என்பது பாடமாயின் மைபோலப்பரந்தவெனக.

௯. பார்சவர் - ஆட்டுவாணிகர்.

௧௦. ஊனம் - இறைச்சிகொத்துமடைகுறடு.

(௧௨) கடலொலிகொண்டு **(௧௧)** ஆர்ப்பவெனக்கூட்டி, ஆர்ப்ப **(௧௩)** எழுந்தவெனமுடிக்க; இனி, 'கடலொலிகொண்ட' என்பது பாடமாயின், கடலொலிகொண்ட நகரெனக.

௧௩. அடுநெய்யாவுதியென்றது அடுசில்நெய்யாகிய ஆவுதியென்றவாறு; அடுநெய்யை ஆவுதியென்றது, விருந்து [illegible] ஒருவேள்வியாக்கி ஆள்வினைவேள்வியென்று ஒரு துறையாக நூலுட்கூறலானென்பது.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அடுநெய்யாவுதி' என்று பெயராயிற்று.

எ - கரு. ஆவுதியென்ற இரண்டனையும் அவற்றுஞ்ய புகைமேற் கொள்க.

கச. நாற்றமொடென்பதனை நாற்றத்தானெனக்கொள்க.

கரு. கடவுளும விழைதகவென்றது கடவுளரும இவ்வாறு நாம் அறஞ்செட்டடெறின் அழகிதென்று அதுவிருமப வென்றவாறு. பேணி யென்றது, முன்சொன்ன வேள்வியால் தேவர்களையும் பின்பு அதனுேடு ஒப்பிததுசசொன்ன ஆள்வினைவேள்வியால விருந்தாய் வரு மக்களையும பேணியென்றவாறு, அதனைததிரித்துப் பேணப (கசு)பழுனியவென முடிக்க. பழுனியவென்பது பெயரெசச வினைத்திரிசொல.

கசு. ஆர்வளமபழுனிய சிறப்பென்றது கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைபடாத நிறைந்தசெலவத்திலேநின்று பழுதத சிறப்பென்றவாறு.

கஎ. கள்ளிற்போர்வல்யானையென்னும ஒற்று மெலிநதது.

(கஅ) ஆாப்புசசிறந்து (கக) கலநதரூஉம் மாாபவெனக் கூட்டுக.

கக. மணபடுமாாபவென்றது பகைவாமண்ணெலலாம படுகின்ற மாாபவென்றவாறு.

(உக) பலலாபரப்பிக் (உஉ) கதிாமணிபெறாஉஞ் (உங) செருப் பென முடிக்க.

உங. செருப்பென்பது ஒருமலை. மிதியலென்பது அடை; மிதி யென்று செருப்பிற்குப் பேராக்கிச் செருப்பல்லாத செருப்பென்று வெளிப் படுததானுகவுரைக்க. (உச) குவியற்கண்ணியென்னுந் தொடைநோக்கி மிதியறசெருப்பெனவலிந்தது. மிதியற்செருப்பென்பதற்குப் பிறவாறு சொல்லுவாருமுளா.

உச. குவியறகண்ணியென்றதறகு வெட்சிமுதல் வாகைபீறுய போாக்கண்ணியெலலாம குவிதலையுடைய கண்ணியென்க.

உசு - உக. பரிவேட்பு அஞ்சா அயிரையென்று வெளிப்படை கூறுகின்றுனுகலின், அதறகேற்ப, நீரறன்மருஙகு வழிப்படாவென்று பெய ரெச்சமறையே பாடமாகல் வேண்டும. இனிப்படாதென்று வினையெசச மறையாகிய பாடததிறகு நீரற்றவிடததில தான் படாதபடியாலே கொக் கின் பரிவேட்புக்கு அஞசா அயிரையெனவுரைகக. அயிரையென்பது ஒரு மலை.

(உரு) நெடுஙகோட்டு (உக) அயிரையென முடிக்க.

ஙக. மாந்தாக்கு நோயிலூழியாகவென மாறிக்கூட்டுக, கிடந்த வாறும பொருளபடும.

௩௪. ஓரீஇயினபோலவென்பதற்குப் பொய்கையென வருவித்துப் பொய்கையை ஒருவினபோலவென உரைக்க. இனி, மேற்சொன்ன கூந்தலை ஓரீஇயினபோல வென்பாருமுளர். இரவுமலர்நின்றென்பது பொய்கைப்பூப்போலன்றி இரவுக்காலத்தும் மலர்ச்சி நிலைபெறவென்றவாறு.

(௩௪) ஓரீஇயினபோல (௩௫) அலமருமெனக் கூட்டுக.

௩௬. காந்தளுள்ளவிடத்து எழுந்த மூங்கிலைத் தோளுக்கு உவமை கூறி, அக்காந்தளையும் கைக்கு உவமையாக்குக. நீரழுவம் - நதியென்க.

௩௬ - ௩௭. நீரழுவத்து வேயென்றது ஒருநாளும் உடல்வெம்மையாற் கொதியாது குளிர்ந்தேயிருக்குந் தோளென்றற்கென்க.

(௧௯) மண்படுமார்ப, (௨௩) பூழியர்கோவே, (௨௪) மழவர்மெய்ம்மறை, (௨௯) அயிரைப்பொருந, (௩௦) பயமழைசுரந்து (௩௧) மாந்தர்க்கு நோயிலூழி உண்டாக (௩௭) இவளோடே (௩௮) பலவாயிரம் வெள்ளம் வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற் சிறப்புக்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧-௨. நெஞ்சு, மைந்து. ௧௨-௧௩. செழுநகர்வரைப்பி,
௧௦. ஊனைத்தழித்த. [னடுவணெழுந்த. (௧)

(௨௨.) சினனே காமங் கழிகண் ணோட்ட
மச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை
தெறல்கடு மையொடு பிறவுமிவ் வுலகத்
தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகும்
தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து
கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்
பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
மையி லறிவினர் செவ்விதி னடந்துதம்
மமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கண்
மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய
வூழி யுய்த்த வுரவோ ரும்பல்
பொன்செய் கணிச்சித் திண்பிணி யுடைத்துச்
சிரறுசில வூறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்
கயிறுகுறு முகவை மூயின மொய்க்கும்
மாகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த
வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்ற

ழுளைப்பொலிந்த மா
விழைப்பொலிந்த களிறு
வம்புபரந்த தே
ரமர்க்கெதிர்ந்த புகன் மறவரொடு
துஞ்சுமரந் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
யோங்குநிலை வாயிற் றூங்குபு தகைத்த
விலவிசை மாட்டிய விழுச்சீ ரையவிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி
னெடுமதி னிரைப்பதணத்
தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
பொன்புனை யுழிஞை வெல்போர்க் குட்டுவ
போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனல்செறுக் குநரு
நீர்த்த பூச லினம்பழிக் குநரு
மொலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர்
நாடுகெழு தண்பணை சீறினை யாதலிற்
குடதிசை மாய்ந்து குணமுதற் றோன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நன்பக லமயத்துக்
கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்
கழல்கட் கூகைக் குழறுகுரற் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா ழாகுமன் னளிய தாமே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (கச) கயிறுகுறுமுகவை.

உ. அசசம - பகைவாக்கஞ்சுதல். அன்பு - பொருண்மேலன்பு.

கங. சிரறு சில ஊறியவென்றது பலவூறறொழியச சிலவூற்றுக ஊறியவென்றவாறு, சிரறுதல - சிதறுதல.

கச. கயிறு குறு முகவையென்றது தன்னால் நீரவாஙகுவது பெரிதன்றித தன்கயிற்றையே நினறு வாங்கப்படு முகவையெனறவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கயிறுகுறுமுகவை' என்று பெயராயிற்று.

௨௨. தூங்குபு என்பதனைத் தூங்கவெனத் திரித்துக் காவலூழ்வைதியெனக்கொள்க. தகைத்தல் - கட்டுதல்.

௨௩. விலவிசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவியென்றது விசையையுடைய வில்லானும் துளையுருவ எட்டமுடியாது மிக்க கனத்தையுடைய ஐயவித்துலாமென்றவாறு.

௩௭. கருங்கண் - கொடியகண். வழங்குதல் - ஆடுதல்.

(௧௧) உரவோருடல, (௧௯) தோன்றல, (௨௭) குட்டுவ, நீ (௩௧) சீறினையாதலின், நாடுகெழுதண்பணை (௩௮) அளியதாம் பெரும் பாழாகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

சீறினையாதலின், நாடுகெழு தண்பணை பாழாகுமென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக்கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாட்டாயிற்று.

(௧௭) 'உளைப்பொலிந்தமா' என்னும் முதலாய நாலடியும் (௨௪) 'கடிமிளை' என்பதுமுதலாய இரண்டடியும் வஞ்சியடியாகவந்தமையால், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

௨௦. 'புகல' என அடியிடையும், 'ஒடு' என அடியினிறுதியும் வந்தன கூன்.

(பி - ம்.) ௧௩. சிரறுசெல. ௩௪. ஞாயிறுகொண்ட. (௨)

(௨௫.) அலந்தலை யுன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்
சிதடி கரையப் பெருவறங் கூர்ந்து
நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்
வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்
மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்
வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்
பொன்செய் புனையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து
நெஞ்சுமலி யுவகைய ருண்டுமலிந் தாடச்
சிறுமகி ழானும் பெருங்கலம் வீசும்
போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
நின்னயந்து வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு
வழங்குந ரற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து
பெருங்கவி னழிந்த வாற்ற வேறுபுணர்ந்
தண்ணன் மரையா வமர்ந்தினி துறையும்
விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்
மைந்துமலி பெரும்புகழ் அறியார் மலைந்த

போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந் தொராலின்
மருதிமிழ்ந் தோங்கிய நளியிரும் பரப்பின்
மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு
முருக்குத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற ழடைகரை
நந்து நாரையொடு செவ்வரி யுகளுங்
கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை
யழன்மருள் பூவின் றாமரை வளைமகள்
குறாஅது மலர்ந்த வாம்ப
லறாஅ யாணர வகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௧௧) ததைந்தகாஞ்சி

௧. அலந்தலையெனல விகாரம.

௧௫. விண்ணுயா வைப்பின காடென்றது மரஙகள் விண்ணிலே செலலவோங்கி........ .. . , மாறியுளைப்பாரு முளா.

௧௧. ததைந்த காஞ்சியெனறது விளையாட்டுமகளிர் பலரும் தளிரும் முறியும தாதும பூவும கோடலாற சிதைவுபட்டுக் கிடக்கின்ற காஞ்சியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'ததைந்தகாஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

௨௩ - ௨௪. வளைமகள் குறாஅது மலாநத ஆமபலென்றது விளையாட்டுமகளிா குறுதற்கு எட்டாமையாலே மலாந்த ஆமப லென்றவாறு.
குறுமலெனத திரிக்க.

(௧௦) குட்டுவ, (௧௭) போரெதிா வேநதா தாரழிந்து ஒராலின், (௨௫) அவர் அகன்றலைநாடு (௧௫) காடாயின, அதனை (௧௧) நினனய ந்து வருவேம் கணடனமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறபபுக் கூறியவாறாயிற்று.

(௧௭) போரெதிாவேந்தா தாரழிநது ஒராலின், (௨௫) நாடு (௧௫) காடாயினவென எடுததுசசெலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால, வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிறறு.

(பி - ம்.) ௧௫. காடாயினவே. (௫)

(௨௪.) நெடுவயி ரொளிறு மின்னுப்பரந் தாங்குப்
புலியுறை கழித்த புலவுவா யெஃக
மேவ லாடவர் வலனுயர்த் தேநதி

யாரரண் கடந்த தாரருந் தகைப்பிற்
பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ
வோதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த
லீத லேற்றலென் றாறுபுரிந் தொழுகு
மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி
ஞால நின்வழி யொழுகப் பாடல்சான்று
நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்லிசைத்
திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ
குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவ
ரம்புகளை வறியாத் தூங்குதுளங் கிருக்கை
யிடாஅ வேணி யியலறைக் குருசி
னீர்நிலந் தீவளி விசும்போ டைந்து
மளந்துகடை யறியினு மளப்பருங் குரையைநின்
வளம்வீங்கு பெருக்க மினிதுகண் டிகுமே
யுண்மருந் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ
றடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவி
னெஃகுறச் சிவந்த வூனத் தியாவருங்
கண்டுமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சுடர்வர
வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி
பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்
கலிழுங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
மன்னுயிர் புரைஇய வலனேர் பிரங்குங்
கொண்டற் றண்டளிக் கமஞ்சூன் மாமழை
காரெதிர் பருவ மறப்பினும்
பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௨௪) சீர்சால்வெள்ளி.

௪ - ௫. தாரருந் தகைப்பிற் பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படை யென்றது தாரப்படைக்கு அழித்தற்கரிய மாற்றார் படைவகுப்பிலே வென்றி

செய்து பெருமைகொளளும் இயல்பையுடைய அணியாய்நிற்கும் பெரும படை யென்றவாறு.

௬. அவை பிறாசசெயதலென்புழிப் பிறவாயென விரியும் இரண டாவதனை அவை செயதலென நின்ற செயதலென்னுநதொழிலைப போநத பொருளாற செய்விததலெனனுந தொழிலாக்கி அதனொடு முடிகக.

௧௨. குலையிழிபு அறியாச சாபமெனறது போரவேட்கையான் இன்னபொழுது போருண்டாமெனறு அறியாதே எபபொழுதும நாணியேற றியே கிடககும விலலென்றவாறு.

௧௩. அம்புகளைவறியாவென்றது போரவேட்கையான் எப்பொழு தும கையினின்றும அமபைக களைதலறியாவென்றவாறு. தூஙகு துளஙகு இருககையெனறது படை இடமபடாது செறிநது துளஙகுகின்ற இருப பென்றவாறு.

௧௪. இடா ஏணி - அளவிடபபடாத எலலை. இயலென்றது பாசறைக்குளளவியலபை, பாசறை - அறையெனத் தலைககுறைந்தது.

௧௮. உணமாரும தின்மாருமெனபன குறுகிநினறன, உணமா ரையும தின்மாரையுமெனனும இரணடாவது விகாரததாறறொககது. அறி யாதெனபதனை அறியாமலெனததிரிக்க.

௨௪ - ௨௫. வறிது வடக்கு இறைஞ்சிய சீர சால வெளளி பயம கெழு பொழுதோடு ஆநியம் நிற்பவெனறது சிறிது வடககிறைஞ்சின புகழானமைநத வெளளி மழைக்குபபயனபடும மறறைக் கோட்களுடனே தான் நிறகுநாளிலே நிற்கவென்றவாறு.

பொழுதென்றது, அதற்கு அடியாகிய கோளை.

வறிது வடககிறைஞசியவென்னும அடைசசிறப்பான், இதறகு '**சீர்சால்வெள்ளி**' என்று பெயராயிற்று.

(௫) பெருமபடைத்தலைவ, (௧௧) திருநதிழைகணவ, (௧௪) குருசில், (௧௫) நீா நிலமுதலைநதினையும (௧௬) அளந்து முடிவறியினும பெருமை அளநதறிதறகரியை, (௧௭) நின் செலவமிக்கபெருமை இனிதுகண டேம, அஃது எவ்வாறிருநததென்னின, (௨௨) வாடாசசொன்றி, (௨௮) மழை (௨௬) காரெதிாபருவமறபபினும (௩௦) பேராயாணாததது, அப பெறறிபபடட நின்வளம வாழகவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுறசொலலியது, அவன பெருமையும கொடைசசிறபபுங்கூறி வாழ்ததிய வாறாயிற்று. (௪)

(௨௫.) மாவாடியபுல னுஞ்சிலாடா
கடாஅஞ்செனனிய கடுஙகண்யானை
யினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா

நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
நீ, யுடன்றோர் மன்னெயி றோட்டி வையா
கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்துப்
பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கி
னாண்டலை வழங்குங் கானுணங்கு கடுநெறி
முனையகன் பெரும்பா ழாக மன்னிய
வுருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை
வரையிழி யருவியி னொளிறுகொடி நுடங்கக்
கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பநீ
நெடுந்தே ரோட்டியபிற ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (அ) கானுணங்குகடுநெறி.

உ. கடாசசென்னியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

ச. கழுதை போகியென்பதனைப் போகவெனத் திரிக்க.

ரு. தோட்டி - காவல்.

எ. அழல் - காட்டுத்தீ.

அ. கானுணங்கு கடுநெறி யென்றது மழையின்மையாற் கானம் தீந்த கடியவழியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**கானுணங்குகடுநெறி**' என்றுபெயராயிற்று.

கூ. முனை - ஆறலைகள்வர்செய்யும் போர்.

க௨. செலவின்கடுமை ஆற்றலதோன்றப் பறவைமேற்கூறுவான் உபசாரவழக்குப்பற்றிச் சிறகு அகைப்பவென்றானென்க.

(க0) முரசினொடுவென ஒடு விரித்து அதனைத் (க௩)தேரோட்டிய வென்பதனொடு முடிக்க.

(க௨) நீ (க௩) தேரோட்டிய பிறர்நாடு அழிந்தவாறு சொல்லின், நாடு (க) நின்மாவழங்கினவயல் பின்பு கலப்பைவழங்கா (௨) நின்யானை (௩) யினம் பரந்தவயல் பின் செல்வம்பரந்ததலையறியா. (௪) நின்பண்டையாளர்சேர்ந்த மன்றம் கழுதையாலுழப்பட, (௫) நீ உடன்றஅரசர்தநகரிகள் பின்பு தமக்குஅரணாகக் காவலாளரை வைக்கப்படா, இவ்வாறு அழிந்தபடியேயன்றிச் சிலவிடங்கள் (௬) கடுங்கால் ஒற்றலின் (௭) அழலாடிய மருங்கினையுடைய கானுணங்குகடுநெறியினையும் முனைகளையுமுடைய அகன்ற பெரும்பாழாக நின்றனவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

தேரோட்டிய பிறர்நாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக்கூறினமையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

௧. 'மாவாடிய' என்பது முதலாக மூன்றும் வஞ்சியடியாக வந்தமையால், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(௪) 'நின்படைஞா' எனவும் (௫) 'நீ' எனவும் அடிமுதற்கட் சீரும் அசையும் கூனாய்வந்தன.

(பி - ம்) ௧௨. சிறைகைப்ப. (௫)

(௨௯.) தேஎர்பரந்தபுல மேஎர்பரவா
களிறாடியபுல நாஞ்சிலாடா
மத்துரறியமனை யின்னியமிமிழா
வாங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவள நினைப்பி
னோகோ யானே நோதக வருமே
பெயன்மழை புரவின் றாகி வெய்துற்று
வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்
கண்பனி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையூ
மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்
பீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்
காடுறு கடுநெறி யாக மன்னிய
முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதூ
ருரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்
றிருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௧௧) காடுறுகடுநெறி.

௧. தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவாவென்றது ஒருகாலத் தேர்பரந்த வயல் அத்தேர்பரந்தமாத்திரையாற் சேறாய பின்பு உழுதற்கு ஏர்பரவா வென்றவாறு.

௨. களிறு ஆடிய புலம் நாஞ்சில் ஆடாவென்றது பன்றிகளுழுத கொல்லைத்தரை அவை உழுதமாத்திரையானே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை வழங்காவென்றவாறு.

௩. மத்து உரறிய மனை இன்னியம் இமிழாவென்றது மத்து ஒலிக்கின்ற மனைகள் அம்மத்தொலியின்மிகுதியானே இனிய இயங்களினொலி கிளராவென்றவாறு.

௮. கட்பனியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

௧௦ - ௧௧. [illegible] அடாச்சியை நெருஞ்சிக்காடெனக் கூறிய அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'காடுறுகடுநெறி' என்று பெயராயிற்று.

(௧௨) மூதூர்போலவென உவமவுருபுவிரித்து, அதனை (௧௪) வயவாசீறியவென்னும வினையொடு முடிக்க. இனிப் போலுமெனவிரித்து வயவாசீறியநாடெனலும ஒன்று. இனி மூதூாககூறறமெனக்கூட்டிக் கூறறு வன்கொடுமைமிகுதி கூறலுமொன்று.

௧௩. உருமபிலகூறறென்பது பிறிதொன்றால நலிவுபட்டு மனக் கொதிப்பிலலாத கூற்றமெனறவாறு, உருபபென்னும ஒற்று மெலிந்தது.

(௧௩) நின் (௧௪) வயவாசீறியநாடு அவவயவாசீறுதறகுமுன்பு இருக்குமபடிசொலலின், (௧) தேர்பரந்தபுலம் ஏாபரவா, (௨) களிறாடியபுலம் நாஞ்சிலாடா, (௩) மதது உரறியமனை இன்னியம இமிழா. அவ்வாறுவளவியது இப்பொழுது (௧௧) காடுறுகடுநெறியை உடைததாகாநின்றது, அதன் (௪) செழுவளத்தைப் பணடுநற்கறியுநாநினைப்பின், அவாக்கு (௫) நோதக வரும, நோவேன்யானென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

இதனாறசொல்லியது, அவன்வென்றிசசிறபபுக் கூறியவாறாயிறறு.

நின்வயவாசீறியநாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுததுசசெலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால, வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிறறு.

௧. 'தோபரந்த' என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வநதமையால, வஞ்சிதூக்கு மாயிற்று.

௪. 'ஆங்கு' என்பது அடிமுதற்கூன். (௬)

(௨௭.) சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலிற்
றொடர்ந்த குவளைத் தூநெறி யடைச்சி
யலர்ந்த வாம்ப லகமடி வையர்
சுரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி
யரிய லார்கைய ரினிதுகூ டியவர்
துறைமணி மருத மேறித் தெறுமா
ரெல்வளை மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற
பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்
பொய்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவி
னெய்தன் மரபி னிரைகட் செறுவின்
வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட
வள்ளற பட்டுத் துள்ளுபு துரப்ப
நல்லெருது முயலு மளறுபோகு விழுமத்துச்
சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது

கரு பூச லறியா நன்னாட்
டியாண ரறாஅக் காமரு கவினே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௨) தொடர்ந்தகுவளை.

௨. தொடர்ந்தகுவளை - ஆண்டுகடோறுமிட்டு ஆக்கவேண்டாது தொண்டு இட்டதே ஈடாக எவ்வாண்டிற்கும் இடையறாது தொடர்ந்துவருமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**தொடர்ந்தகுவளை**' என்று பெயராயிற்று.

(௩) மடிவையரென்பதனை [illegible] அதனைத் (௭) தெள்விளியிசைப்பினென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(௭) மகளிர் (௬) தெறுமார் (௭) இசைப்பின், (௮) காவிற் பசும்மயில் ஆலுமென்றது வயலிற்புகுந்து உழக்காதிருத்தற்பொருட்டு அவ்வயற்புள்ளோப்பும் உழவாமகளிர் அதனைக் கடியவேண்டித் தெள்விளியிசைப்பின், இயவர் இயங்களின் ஒலிகேட்ட பழக்கத்தானே தன்னைக் கடிகின்ற ஒலியையும் அவற்றின் ஒலியாகக்கருதி மயில் ஆலுமென்றவாறு.

௧0. நெய்தல் மரபின் நிரை கள் செறுவென்றது நெய்தல் இடையறாது பூக்கும் மரபினையும் நிரைத்த வண்டினையுமுடைய செறுவென்றவாறு. கள்ளென்பது வண்டு.

(௧௧) வலவாயுருளி (௧௨) அள்ளற்பட்டு (௧௩) மண்டவெனக் கூட்டுக.

௧௨ துள்ளுபு துரப்பவென்றது சாகாட்டாளர் துள்ளித் துரக்கையாலேயென்றவாறு.

௧௩. அளறு போகு விழுமமென்றது அளற்றைக் கழியப் போகின்ற காலத்து வருத்தமென்றவாறு.

(௧௫) நன்னாட்டுக் (௧௬) கவின் (௧) நீ சிவந்தனை நோக்கலின், சிதைந்ததென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௧௧. கதுமெனமண்டி. (௭)

(௨௪.) திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்
பைங்கண் யானைப் புணர்நிரை துமிய
வுரந்துரந் தெறிந்த கறையடிக் கழற்காற்
கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப
விளையினிது தந்து விளைவுமுட் டுறாது

புலம்பா வுறையு ணீதொழி லாற்றலின்
விடுநிலக் கரம்பை விடரளை நிறையக்
கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு
நிவந்துகரை யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகீஇய
ருவலை சூடி யுருத்துவரு மலிர்நிறைச்
செந்நீர்ப் பூச லல்லது
வெம்மை யரிதுநின் னகன்றலை நாடே.

துறை - நாடுவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும்அது.
பெயர் - (௧௨) உருத்துவருமலிர்நிறை.

௩. கறையடியென்றது குருதிக்கறையினையுடைய அடியென்றவாறு.

௪ - ௫. மறவர் கதழ் தொடை மறப்ப இளை இனிது தந்தென்றது நின்வீரர் போரில்லாமையால் விரைந்து அம்புதொடுத்தலை மறக்கும்படி நாடுகாவலை இனிதாகத் தந்தென்றவாறு.

இளை - காவல். விளைவில முட்டுறுமலெனத் திரிக்க.

௬. புலம்பா உறையுட்டொழிலென மாறிக்கூட்டுக.

௭. கரம்பை விடர் அளை நிறையவென்றது முன்பு நீரேறாத கரம்பைவயல்களிற் கமர்வாய் நீர்நிறைய வென்றவாறு.

(௭) விடரளைநிறைய (௧௧) வாய்பரந்து மிகீயரென முடிக்க.

(௮) கோடைநீடுகையாலே குன்றம் புல்லெனும்படி (௯) அருவி யற்ற காலையெனக் கூட்டியுரைக்க.

௧௧. வாய் பரந்து மிகீயரென்றது இடத்திலே பரந்து நீர்தான் தன்னை மிகுக்கவேண்டி யென்றவாறு.

௧௨. உவலை சூடி உருத்துவரும் மலிர்நிறையென்றது தழைகளைச் சூடித் தோற்றிவரும் வெள்ள மென்றவாறு.

தன்னை வயல் பொறுக்குமாறு காணவென்று போரவேட்டு வருவாரைப் போலுமென்று கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**உருத்துவருமலிர் நிறை**' என்று பெயராயிற்று.

(௧௧) வாய்பரந்து மிகீஇயர் (௧௨) உருத்துக் (௧௦) கரையிழிதரும் நனந்தலைப் பேரியாற்று (௧௨) மலிர்நிறைச் (௧௩) செந்நீரென மாறிக் கூட்டுக.

(௯) பெருவறற்காலையும (௧௪) நின் அகன்றலைநாடு, (௬) புலமபா வுறையுட்டொழிலை நீ ஆற்றலின், (௧) திருவுடைத்தெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற்சிறப்புக் கூறியவாறு யிற்று. (௮)

(௨௯.) அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி
வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு
முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த
தடந்தா ணாரை யிரிய வயிரைக்
கொழுமீ னார்கைய மரந்தொறுங் குழாஅலின்
வெண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு
மழியா விழவி னிழியாத் திவவின்
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத தெழீஇ
மன்ற நண்ணி மறுகுசிறை பாடு
மகன்கண் வைப்பி னாடும னளிய
விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வேட்ட
மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற
வமர்கோ ணேரிகந் தாரெயில கடக்கும
பெரும்பல யானைக் குட்டுவன்
வரம்பி றானை பரவா வூங்கே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும்அது.
பெயர் - (௬) வெண்கைமகளிர்.

௩. முடநதை நெல்லென்றது கதிர்க்கனத்தாலே வளைந்து முடமான நெலலென்றவாறு, முடநதையெனபது பெயராதிரிசொல், இனிப பழவழக்கென்பதுமொன்று.

௫. கொழுமீனார்கையவென்றது . . . .

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வெண்கைமகளிர்' என்று பெயராயிற்று.

இனி வெண்சங்கணிந்த கையெனபாருமுளர், இனி அடுகைமுதலாகிய தொழிலசெய்யாத கையென்பாருமுளர்.

௭. திவவையுடையயாழ திவவெனப்பட்டது.

குட்டுவன் வரம்பில தானை பரநத இப்பொழுது அழிந்து கிடக்கின்ற இந்நாடுகள், (௧௪) குட்டுவன் (௧௫) வரமபில தானை பரவாவூங்கு

(௫) முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த (௪) நாரை யிரிய (௬) வெண்கை மகளிர் வெண்குருகு ஓப்புதலையுடையவாய் (௭) அழியாத விழவினையும் இழியாத திவவினையு முடையவாய் (௮) வயிரியமாக்கள் ஏத்தி (௯) மன்றநண்ணி மறுகுசிறைபாடும் இப்பெற்றிப்பட்ட சிறப்பையுடைய (௧௦) அகன்கண் வைப்பினொடு இப்பெற்றியெல்லாமழிந்து கண்டார்க்கு அளித்தலை யுடைய வென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பிறந்தன பரவாயுங்கென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப்பாட்டாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧. அவலெறியுலக்கை. ௫. குழுநலன், குழநலின். (௯)

(௩௦.) இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுசினைக் குருகிறை கொள்ளு
மல்குறு கான லோங்குமண லடைகரை
தாழடும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல
இலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
செங்கோட் டாமா னூனொடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்
கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா
தரிகா லவித்துப் பலபூ விழவிற்
றேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலசூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாய
முழவிமிழ் மூதூர் விழவுக்கா ணூஉப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலும்
மேன லுழவர் வரகுமீ திட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை

மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்
பணைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணிய
ருயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
யெறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற்
கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற்
பெருஞ்சமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவ
ருருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு கொளைபுணர்ந்து
பெருஞ்சோ றுகுத்தற் கெறியுங்
கடுஞ்சின வேந்தேநின் றழங்குகுரன் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (கக) புகன்றவாயம்.

உ. மணிக்கலமென்றது நீலமணியாலே செய்த பாத்திரம்.

மணிக்கலத்தன்ன (௩) கழியெனக்கூட்டி நெய்தற்பூவின் கருமையானும் அதன்பாசடைக்கருமையானும் மணிக்கலம்போன்றகழியென்வுரைக்க.

ரு. கானலென்றது தன்னிடத்துவந்து இரைகொள்ளுவதற்குக் குருகு தங்கிவாழும் கானலென்றவாறு.

௬. புணரி வளை ஞரலவென்றது கடல்கொண்டுவந்த சங்கு திரையிலே துவண்ட வருத்தத்தாலே ஈனுகைக்கு மெய்வருந்திக் கதறவென்றவாறு.

௭. முத்தம்பட்டு வார்துகிரெடுக்குமென்றது கானற்சேர்ப்பல (௯) வலைஞரலக்கேட்டார், அம்முத்தமெடுக்கவென்றுவந்த முத்தையன்றி அத்தோடு பவளத்தையுமெடுக்குமென்றவாறு.

(௧௫) பல்பூவிழவினையுடைய (௨௧) வைப்பெனக்கூட்டுக.

௧௭. புனல்பரந்தென்றதனைப் பரக்கவெனத்திரிக்க.

௧௮. பலசூழ்பதப்பரென்றது பலபுரியானுஞ் சூழப்பட்ட பணைக் கோட்டையென்றவாறு.

௧௯. புகன்றவாயமென்றது புனல்பாய்மடையணைக்கு நில்லாத பெரு வெள்ளத்தினை அணைசெய்துமுடித்த விருப்பத்தையுடைய ஆயமென்றவாறு.

இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்கு '**புகன்றவாயம்**' என்று பெயராயிற்று.

௨௭. பணைக்கோடுகொண்டென்றது பணைக்கோட்டைக் கழலொடு தறுகிடமாகக் கொண்டென்றவாறு

இனிக் (௨௮) கழலென்றதனைக் கழலையுடைய தலைமகன்காலாக்கி அக்காலொடு தலைமகளிர் புணர்ந்துடன்போமென்றாருமுளர்.

௨௯. பிறவுமென்றது அவ்வாறு ஒருநிலைமாகச்சொல்லப்பட்ட பல நிலைப்பண்புமுடைய இடங்களுமென்றவாறு.

முன்பு எண்ணிநின்ற நிலங்களெல்லாம் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்து வாழ்வார்மேலனவாகக் கொள்க.

௩௦. ஒன்றுமொழிந்தென்றது ஒருவர் துணிந்ததே காரியமாக அனைவருந் துணிந்து சொல்லியென்றவாறு.

(௩௩) கடுஞ்சினங்கடாஅய (௪௩) எறிய (௪௪) முரசெனமுடிக்க.

௩௩. முழங்குமந்திரமென்றது முழங்க உச்சரிக்கப்படும் மந்திர மென்றவாறு.

மந்திரத்தானென உருபுவிரித்து அதனைப் (௩௪) பேணியவென்பத னோடு முடிக்க

௩௪. கடவுளென்றது முரசுறை கடவுள்.

(௩௬) கருங்கட்பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க (௩௫) உடன்றோர் நோக்கிய அருமைபெறற்பிண்டம் (௩௮) எறும்பு மூசா இறும்பூது மரபின (௩௭) நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகிழிரும்பலி (௩௯) கருங்கட்காக்கை யொடு பருந்திருந்தாரவெனக் கூட்டுக.

(௩௮) இறும்பூது மரபிற் (௩௭) பலியென மாறிக்கூட்டுக

(௩௬) பேய்மகளும் (௩௮) எறும்பும் அஞ்சிச்செல்லாத (௩௭) பலிகளைக் (௩௯) காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவென்றது அம்முரசுறை கடவுள் தன்றுணையாகத் தன்பலிகளைமேலே தன்னருளாலே போர்வென்றி விளை வதறிவித்தற்கு நிமித்தமாகக் காக்கையும் பருந்துமிருந்து ஆரவென்றவாறு.

இவ்விடத்துக்குப் பிறவாறு கூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

சக. பெருஞ்சமந்ததைந்த செருவென்றது பகைவர் செய்யும் போர்சிதையும்படி செய்யும் போரென்றவாறு.

சக - சஉ. மறவர்குரலெனக்கூட்டுக.

ஆகுபெயரான், உருமுநிலனதிர்க்குங்குரலோடு ஒத்த மறவர்குரலை உருமு நிலனதிர்க்குங் குரலென்றாரெனக்கொள்க.

சங - சச. எறியுமுரசென்க.

(அ) மென்பால் முதலாகக் (உக) கடப்பாக எண்ணப்பட்ட ஐவகை நிலத்துமக்களும் (பிறவும்) (ங0) அந்நிலத்து வேந்தரும் வேளிரும் தங்களிலே ஒன்றுமொழிந்து (ஙக) அரண்வலியாதே நடுங்காநிற்கும்படி (ஙஉ) கடுங்குரல்விசும்படைந்து அதிரும்படி (ஙங) கடுஞ்சினத்தைக்கடாவிப் (ஙச) பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க (ஙரு) உயர்ந்தோனேந்திய பிண்டத்தினையும் (ஙஅ) எறும்பு மூசாமரபின் (ஙஎ) நெய்த்தோர்தூஉய நிறைமகிழிரும்பலியினையும் (ஙகூ) கருங்கட்காக்கையொடு பருந்திருந்து ஆரா நிற்கச் (சக) செருப்புகன்மறவரது (சஉ) குரலொடே கோட்பாடு பொருந்திய (சங) பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கெறியப்பட்டாநின்றது, (சச) நின்முரசென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவனவென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. இணர்த்ததை. ஙஅ. இறும்பூதுபிறப்பின். (க0)

இதன்பதிகத்து அகப்பாவெறிதலைப் பகற்றீவேட்டற்கு அடையாக்கியுரைக்க.

முதியரை மதியுறழ்மரபிற்றழீஇ மண்வகுத்தீத்தெனக்கூட்டித் தன் குலத்தில் தனக்குமுதியாரை மதியோடொத்த தன்றண்ணளியால் தழீஇக்கொண்டு அவர்க்குத் தன்னாட்டைப் பகுத்துக்கொடுத்தென உரைக்க.

இருகடலுமென்றது தன்னதாயமேலகடலும் பிறநாட்டதாயப் பின்பு தான் பொருதுகொண்டு தன்னதாகிய நாட்டிற் கீழ்கடலுமென்றவாறு.

கருங்களிற்றியானைப்புணர்நிரைநீட்டி இருகடனீருமொருபகலாடியென்றது அவ்விருமுந்நீரும் ஒருபகலிலே வரும்படி யானைகளை நிரைத்து அழைப்பித்து ஆடியென்றவாறு.

அயிரை பரைஇயென்றது தன்னாட்டு அயிரையென்னு மலையிலேவாழும் கொற்றவைக்கடவுளைத் தன்குலத்துள்ளார் செய்துவரும் வழிபாடு கெடாமல் தானும் வழிபட்டென்றவாறு.

ஆறலைசானமுன்போடு காடுபோந்தவெனக்கூட்டுக.

நெடும்பாரதாயனார் முந்துறக் காடுபோந்தவென்றது தன்புரோகிதராகிய நெடும்பாரதாயனார் தனக்குமுன்னே துறந்து காடுபோக அதுகண்டு தானுந் துறவுள்ளம்பிறந்து துறந்து காட்டிலே போனவென்றவாறு.

(பதிகம்.)

இமைய வரம்பன் றம்பி யமைவர
வும்பற் காட்டைத் தன்கோ னிறீஇ
யகப்பா வெறிந்து பகற்றீ வேட்டு
மதியுறழ் மரபின் முதியரைத் தழீஇக்
கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத் தீத்துக்
கருங்களிற் றியானைப் புணர்நிரை நீட்டி
யிருகட னீரு மொருபக லாடி
யயிரை பரைஇ யாற்றல்சான் முன்போ
டொடுங்கா நல்லிசை யுயர்ந்த கேள்வி
நெடும்பார தாயனார் முந்துறக் காடுபோந்த

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: அடுநெய்யாவுதி, கயிறுகுறு முகவை, ததைந்தகாஞ்சி, சீர்சால்வெள்ளி, கானுணங்குகடுநெறி, காடுறுகடுநெறி, தொடர்ந்தகுவளை, உருத்துவருமலிர்நிறை, வெண்கைமகளிர், புகன்றவாயம். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: 'நீர் வேண்டியதுகொண்மின்' என, 'யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்விவேட்பிக்கப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும் காணாராயினார்.

இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவன் இருபத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

மூன்றாம்பத்து முற்றிற்று

நான்காம் பத்து.

(௩௧.) குன்றுதலை மணந்து குழூஉக்கட லுடுத்த
மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
கைசுமந் தலறும் பூசன் மாதிரத்து
நால்வேறு நனந்தலை யொருங்கெழுந் தொலிப்பத்
தெள்ளுயர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென
வுண்ணாப் * பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
வண்டூது பொலிதார்த் திருஞெம ரகலத்துக்
கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றுழாஅ
யலங்கற் செல்வன் சேவடி பரவி
நெஞ்சுமலி யுவகையர் துஞ்சுபதிப் பெயர
மணிநிற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு
கோடுகூடு மதிய மியலுற் றாங்குத்
துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்
டாண்கட னிறுத்தநின் பூண்கிளர் வியன்மார்பு
கருவி வானந் தண்டளி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
பனிவார் விண்டு விறல்வரை யற்றே
கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
தூங்கெயிற் கதவங் காவல் கொண்ட
வெழூஉநிவந் தன்ன பரேரெறுழ் முழவுத்தோள்
வெண்டிரை முந்நீர் வளைஇய வுலகத்து
வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்ட னனையையா னீயே வண்டுபட
வொலிந்த கூந்த லறஞ்சால் கற்பிற்
குழைக்குவிளக் காகிய வொண்ணுதற் பொன்னி
னிழைக்குவிளக் காகிய வவ்வாங் குந்தி
விசும்புவழங்கு மகளி ருள்ளுஞ் சிறந்த
செம்மீ னனையணின் றொன்னகர்ச் செல்வி
நிலனதிர் பிரங்கல வாகி வலனேர்பு

* இப்பெயர் பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்.

வியன்பணை முழங்கும் வேன்மூ சழுவத்
தடங்கிய புடையற் பொலங்கழ னோன்றா
ளொடுங்காத் தெவ்வ ரூக்கறக் கடைஇப்
புறக்கொடை யெறியார்நின் மறப்படை கொள்ளுநர்
நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்
சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் றானை
போர்மிகு குருசினீ மாண்டனை பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௮) கமழ்குரற்றுழாய்.

(௪) ஒலிப்ப (௯) பரவியென முடிக்க.

௫ - ௯. மணியெறிதலை உண்ணாப்பைஞ்ஞிலத்தின் தொழிலாக்கி, அவர்கள் மணியையெறிந்து தீர்த்தமாடுகின்றார்களாகக் கொள்க.

௯. உண்ணாப்பைஞ்ஞிலமென்றது அத்திருப்பாற்கோயிலுள் வரம் வேண்டி உண்ணாதுகிடந்த மக்கட்டொகுதியென்றவாறு.

எறியுநவென்றது வினையெச்சமுற்று.

இனி எறியுநரென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கி, மணியையெறிவார், தீர்த்தமாடுவோர் ஆடுதற்கு இது முகூர்த்தமென்று அறிந்துவருதற்பொருட்டு அம்மணியையெறிந்து ஆரவாரிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர்.

௮. கமழ்குரற்றுழாயென்றது நாறுகின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய துழாயென்றவாறு.

நாறுதல் பூவுடையதனை மிக நாறுவதொன்றுபோலச் சாதிபற்றிச் சொன்ன சொற்சிறப்பான், இதற்கு '**கமழ்குரற்றுழாய்**' என்று பெயராயிற்று.

௯. செல்வனென்றது திருவனந்தபுரத்துத் திருமாலை.

௧௦. பதிப்பெயரவென்னும் எச்சவினை (௧௨) மதிப்ப இயலுற்றுங்கென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(௯) உண்ணாப்பைஞ்ஞிலம் (௧௦) நெஞ்சமலிபுவகையராய்த் தாந் தாம துஞ்சுபதிகளிலேபெயரும்படி (௧௧) மையிருளகல (௧௨) கோடு கூடு மதியம் இயலுற்றுங்குத (௧௩) துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி யெனக்கூட்டி, உண்ணாதுவரங்கிடந்த மக்கட்டொகுதி வரப்பெற்று நெஞ்சுமலிந்த உவகையராய்த் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி இருள் அகல விரிந்து கோடுகூடுதலையுடைய உவாமதியம் . . . .

இனி, (௧0) துஞ்சுபதிய பெயரவென்னுமெச்சத்தினை (௧௪) ஆண்கடனிறுத்தவென்னும் வினையொடுமுடித்து, வழி ஆறலைகள்வர்முதலிய தீதங்களின்றிச் சாத்து [illegible] பெயரும்படி தன் ஆண்மைக்கடனையிறுத்தவென்று உரைப்பாருமுளர்.

௧௩. முரசுகொண்டென்பது சிலகாலத்துப் பயன்கொள்வாரின்மையிற் பண்ணழிந்து கிடந்த பழமுரசினைத் தான் தோன்றி அதன் அழிவு தீர்த்து அதன் பயன்கொண்டென்பவாறு.

௧௪. ஆண்கடனிறுத்தவென்றது ஆண்மக்களாயுள்ளார் தங்கீழ் வாழ்வாரைக் காத்தற்பொருட்டு அவர்க்கு அவர் செய்யுங் கடன்களெல்லாஞ் செய்து முடித்தவென்பவாறு.

௧௬. விலங்கியென்பதனை விலங்கவெனத் திரிக்க.

௧௭. பணிவார் விண்டுவாகிய விறல்வரையென இருபெயரொட்டு.

(௨௪) கூந்தலினையுங் கற்பினையும் (௨௫) நுதலினையும் (௨௬) உந்தியினையுமுடைய (௨௮) தொன்னகர்ச் செல்வியெனமாறிக்கூட்டுக.

௨௮. செம்மீன் - அருந்ததி.

௨௯. நிலைதிரவெனத் திரிக்க.

௩௧. புடையலென்றது பனந்தார்.

(௩௧) புடையலினையும் கழனென்றுளினையுமுடைய (௩௩) நின் படைகொள்ளுநரொடு மாறிக்கூட்டுக.

௩௩. ஈண்டுப் படைகொள்ளுநரென்றது படைத்தலைவரை யென்றவாறு.

(௧௪) நின்மார்பு (௧௭) பணிவாரவிண்டு விறல்வரையற்று, (௨0) நின்றோள்கள் எழூஉநிவந்தன்ன, (௨௩) நீதான் வண்டனென்பவனை அனையை, (௨௮) நின்செல்வி செம்மீனனையள், (௩௩) நின் மறப்படை கொள்ளுநர் புறக்கொடையெறியார், (௩௫) நின்னுரை (௩௪) நகைவர்க்கு அரணமாகிய பகைவர்க்குச் (௩௫) சூர்நிகழ்ந்தற்று, அவ்வாற்றால (௩௬) குருசில், நீ பலவும் மாட்சிமைப்பட்டனையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள மாட்சிமையெல்லாமெடுத்து உடன்புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௨. பாந்தரோங்குக. ௩௪. நயவர்க்கரணம்.
௨0. நிமிர்ந்தன்ன. (௧)

(௩௨.) மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசினீ
மாதிரம் விளக்குஞ் சால்புஞ் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின் முழுகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கிளை புவப்ப
வீத்தான் றுறை விடனுடை வளனுந்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபுந
கொன்னொன்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடந்தா ணாரை படிந்திரை கவரு
முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா விளையு ணாடகப் படுத்து
வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேஎத தாயினுஞ்
சினவா யாகுத லிறும்பூதாற் பெரிதே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கரு) கழையமல்கழனி.

அ. இடுகழங்குதபுநவென்றது இடுகழங்கு அறுத்தற்குக் காரணமாக இருப்பனவென்றவாறு.

தபுநவென்றது பெயர்த்திரிசொல்.

க0. நெடுமிடல் - அஞ்சி இயற்பெயர். கொடுமிடல், மிடல் - வலி, என்றது வலியாற் செய்யப்பட்ட போரினை.

கரு. முடந்தையாகிய கழையென இருபெயரொட்டு. நெல்லின்கழை - நெல்லினது கழை.

நெற்றாளை அதன்றருடைய நிலை மூங்கிலோடு ஒப்புமைபற்றிக் கழையென்று பெயர்கொடுத்த சிறப்பான், இதற்கு '**கழையமல்கழனி**' என்று பெயராயிற்று.

கரு. வையா மாலையரென்றது ஒருவரை வசைபடாத இயல்பினை யுடையாரென்றவாறு.

கரு - கசு. வசையுநர்க் கறுத்த பகைவரென்றது தங்கள் பகைவரோடு செற்றங்கொண்டாடாது ஒழிந்திருக்கவேண்டுமளவினும் ஒழியாது அவர்களை அக்கடப்பாடன்றி வெகுண்டிருந்ததிலே தொழிலாகவுடைய பகைவரென்றவாறு.

வசையுநர் - பகைவர். வசையுநரென்றது பெயர்த்திரிசொல். இனிக் ககரவொற்றின்றி 'வசையுநர் கறுத்த' என்பது பாடமாயின், அதனை

வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்றுத் திரிசொல்லாக்கி, வஞ்சிசொல்லுதலுடையவராய் வெகுண்ட பகைவரென்று உரைப்பாருமுளர்.

(க) குருசில், நின் பலகுணங்களும் மாட்சிமைப்பட்டன, (அ) அப்பல குணங்களும் எண்ணப்புகின், இடுகழங்கு தப்பும் எல்லையவாயிருக்கும், (கூ) கொற்றவ, பலகுணத்தினுள் ஒன்றைக் கொண்டே யான் வியந்தேன், அப்பலவற்றுள்ளும் வியப்பானகுணம் யாதெனின், பகைவர்செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டமாக அவர் (கச) நாட்டை அகப்படுத்திக்கொண்டு (கரு) வைப்பாமாலையாகிய வசையுநர்க்கறுத்த (கசு) அப்பகைவரிடத்தாயினும் நீ (கஎ) சினவாதொழிகின்ற பொறை எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாநின்றதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள பலகுணங்களையும் உடனெண்ணிப் புகழ்ந்து அவற்றுட் பொறையுடைமையை மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கச. பிழையாவினையினொடு, (உ)

(ஙங.) இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்
வடிமணி யணைத்த பணைமரு ணோன்றாட்
கடிமரத்தாற் களிறணைத்து
நெடுநீர துறைகலங்க
மூழ்த்திறுத்த வியன்றானையொடு
புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம்
வாண்மதி லாக வேன்மிளை யுயர்த்து
வில்விசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் ளம்பிற்
செவ்வா யெஃகம் வளைஇய வகழிற்
காரிடி யுருமி னுரறு முரசிற்
கால்வழங் காரெயில் கருதிற்
போரெதிர் வேந்த ரொருஉப நின்னே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - (கூ) வரம்பில்வெள்ளம்.

உ - ங. நோன்றாட்களிறென மாறிக் கூட்டுக.

ரு. வியன்றானையென்றது பகைவர்நாட்டெல்லையின் முற்பாடு சென்றுவிட்ட தூசிப்பெரும்படையை.

௯. வரம்பில் வெள்ளமென்றது அதனொடுகூடி நாட்டினுள்ளுச் சென்றுவிடும் பேராணிப் பெருமடைடைப.

கரையையுடையகடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றாக்கி இதனை வரம்பில்வெள்ளமென்று கூறிய சிறப்பான், இதற்கு '**வரம்பில்வெள்ளம்**' என்று பெயராயிற்று.

வெள்ளமென மகரவொற்றுக் கெடாமைபான் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையன்றி ஒருபொருளாக இருபெயராய் நின்றதாக்கிக்கொள்க.

௯ – ௧௧. படைவெள்ளத்தை ஆரெயிலென்றது அரசன்றனக்கு ஆரெயில்போல அரணாய் நிற்றலினெனக்கொள்க.

இனிக் கால்வழங்காரெயிலெனக் காற்றலைத்துவழங்கா ஆரெயிலென்று பகைவர்மதிலாக்கி, அதனை வரம்பில்வெள்ளம் கொள்ளக்கருதினென்று உரைப்பாருமுளர்.

௭. உயர்ந்ததென்பதனை உயர்ந்தவெனத்திரித்து, அதனை (௯) எஃகம் வளைஇயவென்பதனொடு முடிக்க.

(௯) செவ்வாயெஃகமவளைஇய அகழினையுடைய (௮) விலவிதைப்பு மிழ்ந்த அம்பாகிய வைம்முளளினையுமுடைய (௧௧) ஆரெயிலென மாறிக் கூட்டுக.

செவ்வாயெஃகமென்றது முனைமுகத்திற்செலலத்தொழிந்த கூர் வேற் கருவிகளையெனக்கொள்க

இனி, வாள மதிலாகவென்றுவைத்துப பின்னை ஆர எயிலென்றது, வாண்மதிலைசசூழ்தலையுடைய ஆராகிய எயிலினையெனக் கொள்க, ஈண்டு ஆராவது காலாள்வழங்கிச்செல்கின்றபடையின் திரட்சி. இனி வரம்பில் வெள்ளமானது வாள் மதிலாக வேல்மிளை உயர்த்துக் காலவழங்கு ஆர் எயிலாதலைக் கருதினென்றலுமொன்று.

(௧) அணணல, இது பெரிதும இறும்பூதாயிருந்தது. என்னெனின், (௯) வரம்பில்வெள்ளம் (௧௧) காலவழங்காரெயிலெனச் சொலலப்பட்டு நின்படை போர்செய்யக்கருதின், (௧௨) நின்னொடு பொருதிற்றவேந்தர் பொரமாட்டாது நின்னை நீங்குவர் இஃது அதுவென வினைமுடிவுசெய்க.

[illegible] து, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பில்வெள்ளங்கருதினென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையான், வஞ்சித்துறைப்பாட்டாயிற்று.

௱. 'கடிமரத்தான்' என்றது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக் வந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. (௱)

(௫௪.) ஒரூஉப நின்னை யொருபெரு வேந்தே
யோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்கா
லிருநிலந் தோயும் விரிநூ லறுவையர்
செவ்வுளைய மாவூர்ந்து
நெடுங்கொடிய தேர்மிசையு
மோடை விளங்கு முருகெழு புகர்நுதற்
பொன்னணி யானை முரண்சே ரெருத்தினு
மன்னிலத் தமைந்த......................
மாறா மைந்தர் மாறுநிலை தேய
முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழ
வரசுபடக் கடக்கு மாற்றற்
புரைசால் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே.

துறை - தும்பையரவம்.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௨) ஒண்பொறிக்கழற்கால்.

(௧) ஒரூஉப (௩) அறுவையரென முடிக்க.

௨. ஒண்பொறிக் கழற்காலென்றது தாங்கள்செய்த அரிய போர்த் தொழில்களைப் பொறித்தலையுடைய ஒள்ளிய கழற்காலென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஒண்பொறிக்கழற்கால்' என்று பெயராயிற்று.

(௧) வேந்தே, (௪) மாவூர்ந்து (௧௧) அரசுபடக்கடக்குமாற்றலையுடைய (௧௨) புரைசான்மைந்த, அவ்வாற்றலிடத்துவரும் குறைகளுக்குப் பிறரை ஏவாது அவற்றை நீயே பாதுகாத்துச்செய்தலால், (௧) ஒரூஉப (௩) அறுவையரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனவென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மாற்றார் நாடுகோடல் முதலாயினவன்றி வென்றிகோடலே கூறினமையால், துறை தும்பையாய் ஒரூஉபவெனப் படையெழுச்சிமாத்திரமே கூறினமையான், அதனுள் அரவமாயிற்று.

(௪) 'செவ்வுளைய' என்பதுமுதலாக இரண்டும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. (௪)

(௫௫.) புரைசான் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே
யுரைசான் றனவாற் பெருமைநின் வென்றி
யிருங்களிற் றியானை யிலங்குவாண் மருப்பொடு

நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்
தளகுடைச் சேவற் கிளைபுகா வாரத்
தலைதுமிந் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
யந்தி மாலை விசும்புகண் டன்ன
செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
பேஎ யாடும் வெல்போர்
வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

துறை - வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் அது.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (சு) மெய்யாடுபறந்தலை.

ரு. அளகுடைச்சேவலென்றது பெடையொடுகூடின பருந்தின் சேவலை.

ச. வியன்களமென்றது ஒன்றான போர்க்களப்பரப்பை.

சு. பறந்தலையென்றது அப்பெரும்பரப்பின் உட்களத்தை.

அ. மன்றென்றது அவ்வுட்களத்தின் நடுவை, அது மன்றுபோறலின், மன்றெனப்பட்டது.

சு. குறையுடல் [illegible] ஒருபெயருடையார் பலர்பட்ட வழியன்றே, அவ்வாற்றாற் பலர்பட்டமை தோன்றக் கூறிச்சிறப்பித்தான், இதற்கு '**மெய்யாடுபறந்தலை**' என்று பெயராயிற்று.

கூ - கo. வெல்போர் வீயாயாணரென்றது வெல்போராகிய இடையறாது வருகின்ற செல்வமென்றவாறு.

ஆன் - அசை.

(க) மைந்த, நின்படை அழிவுபடாமை நீ ஓம்புவினைசெய்தமையானே, (உ) நின்வென்றிகளின்பெருமை பிறரிடத்தின்றி (கo) நின்னிடத்தே (உ) புகழ்ச்சியமைந்தனவென முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

உரைசான்றன நின்வென்றியெனக் கூறினமையான், வாகைத்துறைப் பாட்டாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. பெரும நின்வென்றி. ரு. அருகுடைச்சேவல். ரு. அருளுடைச்சேவல். (ரு)

(ஙசு.) வீயா யாணர் நின்வயி னானே
தாவா தாகு மலிபெறு வயவே
மல்லல் உள்ளமொடு வம்பமர்க் கடந்து

செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று
பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்
யானை பட்ட வாண்மயங்கு கடுந்தார்
மாவு மாக்களும் படுபிண முணீஇயர்
பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புற வெருவைப் பெடைபுணர் சேவல்
குடுமி யெழாலொடு கொண்டுகிழக் கிழிய
நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசுமந்
துருவெழு கூளிய ருண்டுமகிழ்ந் தாடக்
குருதிச் செம்புன லொழுகச்
செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (சா) வாண்மயங்கு கடுந்தார்.

(ச) தலைச்சென்று (ரு) வம்பமாகக்கடந்தென மாறிக்கூட்டுக.

வம்பமென்றது முன்புசெய்ததுவருகின்ற போரன்றிப் பகைவர் புதிதாகப் பகைத்துச்செய்யும் போரினை.

சா. வாள் மயங்குதலாவது இருபடையிலவாளும் தம்மில் தெரியாமல் மயங்குதல்.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வாண்மயங்குகடுந்தார்' என்று பெயராயிற்று.

க0. கிழக்கென்றது கீழான பள்ளங்களை.

(ரு) உள்ளமொடு வம்பமாகக்கடந்து (கச) செருப்பலசெய்குவை, அதனானே (உ) நினதுவலி (க) நின்னிடத்துக் (உ) கேடுபடாததாயிருந்தது, அதனமேலும இதற்கு அடியாகிய (கச) நினபோரவளம வாழ்கவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மிகுதிவகையால், தன்போர்க்களச்சிறப்புக் கூறினமையின், துறை களவழியாயிற்று. (சா)

(௬௭.) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை
வாய்மொழி வாயர் நின்புக ழேத்தப்
பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி
நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி
யான்றவிந் தடங்கிய செயிர்தீர் செம்மால்

வான்றோய் நல்லிசை யுலகமொ டுயிர்ப்பத்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மாயிரும் புடையன் மாக்கழல் புனைந்து
மன்னெயி லெறிந்து மறவர்த் தரீஇத்
தொன்னிலைச் சிறப்பி னின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்
கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையு
நன்றுபெரி துடையையா னீயே
வெந்திறல் வேந்தேயிவ் வுலகத் தோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (எ) வலம்படுவென்றி.

எ. வலம்படுவென்றியென்றது மேன்மேலுடனே போர் வென்றி படுதற்கு அடியாகிய வென்றியென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வலம்படுவென்றி' என்று பெயராயிற்று.

(ரு) செம்மால், (எ) துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியும் (கூ) மன்னெயில்களையெறிந்து அதிலே வாழும் மறவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு (க0) பழைதான நிலைமைச்சிறப்பினையுடைய நின்னிழலிலே வாழும்வீரர்க்குக் (கக) கொடுமைஅறும்படி வைத்த பிறழாக்கொள்கையும் (கஉ) நீ மிகப் பெரிதுடையையாயிராநின்றாய்; ஆதலால், (கங) வேந்தே, இவ்வுலகத்தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு (க) நின்செல்வமும் நின்வாழ்நாளும் வாழ்வனவாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனுக்குள்ள குணங்களெல்லாம் எடுத்துப் புகழ்ந்து அவன்செல்வத்தையும் அவனையும் வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ங. பகைவராயினும். ரு. செம்மால். (எ)

(ஙஅ.) உலகத் தோரே பலர்மற் செல்வ
ரெல்லா ருள்ளுநின் னல்லிசை மிகுமே
வளந்தலை மயங்கிய பைதிரந் திருத்திய
களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர
லெயின்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலிற்
றோட்டி தந்த தொடிமருப் பியானைச்
செவ்வுளைக் கலிமா வீகை வான்கழற்
செயலமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே
பரிசிலர் வெறுக்கை பாணர் நாளவை

வாணுதல் கணவ மள்ள ரேறே
மையற விளங்கிய வடுவாழ் மார்பின்
வசையில் செல்வ வான வரம்ப
வினியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேந்
தருகென விழையாத் தாவி னெஞ்சத்துப்
பகுத்தூண் டொகுத்த வாண்மைப்
பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே.

இதுவுமது.
பெயர் - (கூ) பரிசிலர்வெறுக்கை.

ச. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடியென்றது களங்காயாற்செய்தகண்ணியும் நாராற்செய்தமுடியுமென்றவாறு.

தான் முடிசூடுகின்றகாலத்து ஒருகாரணத்தால் முடித்தற்குத்தக்க கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயாற் கண்ணியும் நாரால் முடியும் செய்து கொள்ளப்பட்டனவென்றவாறு.

கூ. பரிசிலர்வெறுக்கையென்றது பரிசிலர்வாழ்வென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, '**பரிசிலர்வெறுக்கை**' என்று பெயராயிற்று.

நாளவையுடைமையாற் பாணர்நாளவையென்றும் அவற்குப் பெயராயிற்று.

(ச) சேரல், (அ) சேரலாவேந்தே, (கூ) பரிசிலர்வெறுக்கை, பாணர் நாளவை, (க0) வாணுதல்கணவ, மள்ளரேறே, (கஉ) வசையில்செல்வ, வானவரம்ப, (க) செல்வர் உலகத்தார் பலர்மன், (அச்செல்வத்தாரெல்லாம் பெற்றதுஎனதெனத்) (கச) தாவில்நெஞ்சத்துப் (கரு) பகுத்தூண் தொகுத்த ஆண்மையானே (கசு) பிறர்க்கெனவாழ்திநீயாகலான், (உ) அவர்களெல்லாருள்ளும் நின் நல்லிசை மிகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (அ)

(பி - ம்) கசு. வாழ்கநீ.

(ருகூ.) பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே
யெமக்கில்லென் னார்நின் மறங்கூறு குழாத்தர்
துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைக்
கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை யலற
வெடுத்தெறிந் திரங்கு மேவல் வியன்பணை
யுருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்
கடங்கா ராரரண் வாடச் செல்லுங்

கால னனைய கடுஞ்சின முன்ப
வாலிதி, னூலி னிழையா நுண்மயி ரிழைய
பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புறப் புறவின் கணநிரை யலற
வலந்தலை வேலத் துலவை யஞ்சினைச்
சிலம்பி கோலிய வலங்கற் போர்வையி
னிலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற் படலத்
தவிரிழை தைஇ மின்னுமிழ் பிலங்க
சீர்மிகு முத்தந் தைஇய
நார்முடிச் சேரனின் போர்நிழற் புகன்றே.

துறை - வாகை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௫) ஏவல்வியன்பணை.

௨. எமக்கிலென்றோர் நின்மறங்கூறு குழாத்தரென்றது நின்படைக் குழாத்திற் படைத்தலைவர் நீ பிறர்க்கென வாழ்தியாகையால், அவரும் தம்பால் இரந்துசென்றார்க்கு எமக்கு இல்லையென்று மாறாரென்றவாறு.

௫. எடுத்தெறியவெனத் திரிக்க. ஏவல்வியன்பணையென்றது எடுத்த வினை முடிந்ததென்று மேன்மேலும் படையைக் கடிமுனைக்கண் ஏவுதலையுடைய முரசென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு '**ஏவல்வியன்பணை**' என்று பெயராயிற்று.

௯. இழைய (௧௩) போர்வையெனக்கூட்டுக.

௧௧. புறவின்கணநிரையலறுதல் - அப்போர்வையை வலையெனக் கருதி அலறுதல்.

௧௨. உலவையஞ்சினையென்றது உலர்ந்த சிறுகொம்பினையுடைய பெருங்கொம்பினை.

௧௪. இலங்குமணிமிடைந்த பசும்பொற்படலமென்றது விளிம்பு மணியழுத்திய பொற்றகட்டாற்செய்த கூட்டினை.

௧௫. அவிரிழை தைஇயென்றது விளங்கின நூலாலே முத்தைக் கோத்தென்றவாறு.

௧௩. போர்வையின் (௧௬) முத்தந்தைஇயவென்றது அப்போர்வையை முத்தாற்சூழுமாறுபோல அக்கூட்டினைச் செறிந்த நார்முடியினை பொல்லாங்கு குறைதற்கு முத்துவடங்களைச் சூழ்ந்தவென்றவாறு.

(௧௩) போர்வையின் (௧௬) முத்தந்தைஇய (௧௪) பசும்பொற்படலத்து (௧௭) நார்முடியென மாறிக்கூட்டுக.

கஎ. நின்போராகியநிழலே என்றும உளவாகவேணடுமென்று விருமபியென்றவாறு. போரை நிழலென்றது, அப்போர மறவரது ஆக்கத திற்குக் காரணமாகலின்.

(அ) முன்ப, (கஎ) சேரல, (க) நீ பிறாக்கென வாழ்தியாகலான், (உ) நின் மறஙகூறுகுழாததா (கஎ) நின்போாகிழற்புகன்று (உ) எமக்கு இலலையென்றேரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இனி இதற்குப பிறவாறு கூட்டி வேறுபொருளுரைப்பாருமுளா.

இதனாற்சொலலியது, அவன்கொடைசசிறப்பும அவன்வென்றிச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

அம்மறவரது கொடைக்குககாரணம அவன்வென்றியாகலின, துறை வாகையாயிற்று. (சு)

(சு0.) போர்நிழற் புகன்ற சுற்றமொ டூர்முகத்
திறுஅ லியரோ பெருமநின் றானை
யின்னிசை யிமிழ்முர சியம்பக் கடிப்பிகூஉப்
புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்
காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளைவயல்
வந்திறை கொண்டன்று தானை யந்திற்
களைநர் யாரினிப் பிறரெனப் பேணி
மன்னெயின் மறவ ரொலியவிந் தடங்க
வொன்னார் தேயப் பூமலைந் துரைஇ
வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமங்
கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்
சுடர்வீ வாகைக் கடிமுத றடிந்த
தார்மிகு மைந்தி னார்முடிச் சேரல்
புன்கா லுன்னஞ் சாயத் தெண்கண்
வறிதுகூட் டரிய லிரவலர்த் தடுப்பத்
தான்றர வுண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து
நீரிமிழ் சிலம்பி னேரி யோனே
செல்லா யோதில் சிலவளை விறலி

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
மெல்லியன் மகளி ரொலிதா ந் சிறப்பப்
பாணர் பைம்பூ மலைய விளைய
ரின்களி வழாஅ மென்சொ லமர்ந்து
நெஞ்சுமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத
தோட்டி நீவாது தொடிசோபு நின்று
பாக ரேவலி னொண்பொறி பிசிரக
காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவிர்சுட
ரழல்விடுபு மரீஇய மைந்தின
ருழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (உகூ) நாடுகாணவிர்சுடர்.

க. போர்நிழற்புகன்ற சுறறமென்றது படைததலைவரை. ஊாமுக மென்றது படைபொருமிடததை.

(ச) ஆடவா போாமுகததிருபப (ரு) வயலிலே (சு) வநது இறை கொணடன்று தானை, (எ) களைநாயாா, இனிப்பிறா, (உ) பெரும, நினருனை (க) சுற்றமொடு ஊாமுகதது (உ) இருஅலியரெனச (எ) சொலலிய பேணி யென மாறிக் கூடடுக.

கூ. ஒன்னுரென்றது முன்சொன்ன (அ) டன்னெயின்மறவரலலாத பகைவரை.

(க0) வெண்டோடுநிரைஇய (கூ) பூமலைநதென மாறிக் கூடடுக.

கக மன்பதைநிரபபியெனறது தனபடையை அவ்வேநதாநாட்டுத தன் ஆணையானே நிரபபியென்றவாறு.

கஉ. வெனறியாடியவென்னும பெயரெசசததிற்கு ்கையென் னுமபெயரினை அவன்றனை வென்றியாடுதறகுக் கருவியாகியகையெனக கரு விப்பெயராககுக.

மீகை - மேலெடுததகை.

கச. பொன்னஙகணணியும பொலந்தேரும் நனனறகு அடையா க்குக.

கஎ. உன்னம ச பவென்றது தனனெடு பொரக்கருதுவாா நிமித தமபாாததவழி அவாக்கு வென்றியினமையிற கரிநதுகாடடவென்றவாறு.

கஅ. வறிதுகூட்டு அரியலெனறது களிபபு மிகக்கவிடாா படைடங்

அ

கள் பெருகக்கூட்டிக் களிப்புமிகுமென்று அவை அளவேக்கூட்டினை அரிய லென்றவாறு.

௧௬. தானென்பதனை (௧௯)சேரல் தானெனக்கூட்டித் தரவுண்ட வென்பதனை வரையாது கொடுத்தற்பொருட்டு உண்டவெனவுரைக்க.

இனி இதற்குப பிறவாறு உரைப்பாருமுளர்.

உ௭. தோட்டி நீவாமலெனத்திரிக்க.

உ௯. காடுதலைக்கொண்ட சுடரெனக்கூட்டுக. நாடுகாணவிர்சுட ரென்றது நாடெல்லாமநின்றுகாணும்படி நின்றெரிகின்ற விளங்கினசுடரெ ன்றவாறு

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணவிர்சுடர்' என்று பெயராயிற்று.

உ௯ - ௩௦. சுடரழலென்றதனைச் சுடர்போலுமஅழலென உவமத் தொகையாக்கி அழலை அந்தயானையின் சீற்றத்தீயாக்குக. மரீஇயவென்றது அவ்வாறுஅழலவிடும் பாகரோவலொடு மரீஇயவென்றவாறு.

(௧௯) சேரல (௧௬) தான் (உ௦) நேரியோன், (உ௪) இளையர (உ௯) களமவாழ்தத (உ௩) மகளிர் (உஉ) மலர்ந்தவேங்கையின் இழைய ணிந்து (உ௩) நலஞ்சிறப்பப (உ௮) பாணர பூமாலைய (௩௧) யானையைப பல நல்குவான், ஆனபின்பு (உ௧) விறலி, நீ செலலாயோவெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௧௦. வெண்டோடு நிரைத்த. உ௭. தோட்டி நிவந்து.

உ௧. செலலா மோதில. (௧௦)

இதன்பதிகத்துக் கடம்பின்பெருவாயிலென்றது, அந்நன்னனூர்.

நிலைச்செருவென்றது, அந்நன்னன் நாடொறுஞ்செய்தபோரினை.

(பதிகம்.)

ஆராத் திருவிற் சேர லாதற்கு
வேளா ஆவிக் கோமான்
பதுமன் றேவி யீன்ற மகன்முனை
பணிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்
தூழி னாகிய வுயர்பெருஞ் சிறப்பிற்
பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ
யுருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயி னன்னனை
நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்தவன்
பொன்படு வாகை முழுமுத றடிந்து
குருதிச் செம்புனல் குஞ்சர மீர்ப்பச்

மெய்ஞ்ஞுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தூ றளப்பத்
தூக்கணை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
கைவ லிளையர் கையலை யழுங்க
மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
கடியையா னெடுந்தகை செருவத் தானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - (அ) வடுவடுநுண்ணயிர்.

௩. குடபுலமென்றது தன் நகரிக்கு மேல்பாலாம்.

(௫) மாசிசினைசேக்கும் (௯) பொழில், (௬) வண்டு இறைகொண்ட (௯) பொழில், (௭) அடைகரைய (௯) பொழிலெனக்கூட்டுக.

௮. வடுவையடுதல் - வடுவைமாய்த்தல். ஊதை உளர்ந்றுதல் - அவ்வடுமாயும்படி நுண்ணிய அயிரை முகந்து தூவுதலிலே முயலுகை. அயிர் - நுண்மணல்.

வடுவைமாய்க்கும் நுண்ணயிரொன்றபாலதனை வடுவடு நுண்ணயிரென்று கூறியசிறப்பானே, இதற்கு 'வடுவடுநுண்ணயிர்' என்று பெயரா யிற்று.

௯. பொழிற்கண் ஒப்பனையாற் பொலிவுபெற்றென்றவாறு.

௧௦. இயலுதல் - உலாவுதல். ஒல்குதல் - அசைதல்.

௧௧. வெறியுறுநுடக்கம் - இயல்பாக நுடங்கலன்றித் தெய்வமேறிய விகாரத்தால் நுடங்குதல்.

௧௩. அரவழங்குதல் - அரவாடுதல்.

௧௧ - ௧௩. வெறியுறுநுடக்கம்போல அரவழங்குமெனக் கூட்டுக.

(௧௩) அரவழங்கும் (௧௨) பெருமலைப் (௧௩) பெருந்தெய்வமென மாறிக்கூட்டுக.

௧௨. பெருமலை - இமயம்.

(௧௫) குண குடகடலெனக் கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை பின்கூறு கின்றமையான், (௧௪) வளைநரலும் பனிப்பௌவமென்றது தென்னெல்லை யாம்.

(க௩) தெய்வத்துப் (க௪) பௌவதது என்னும அத்துக்கள் ஈண்டுச் சாரியைப்பொருண்மையைச செயயாமையின், அசைநிலையெனப்படும.

க௫. ஓடு - எண்ணெடு. ஆயிடையென்றது அவறறின்நடுவென்ற வாறு.

(க௩) பெருந்தெயவம் (க௪) பனிபபௌவம் (க௫) குணகடல குடகடலாகிய அவ்வெனக் கூடடுக.

க௫. அவ்வென்னும் சுட்டுமுதல்வகார வீற்றுப்பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

க௫ - க௬. ஆயிடைமணந்த பந்தரென்றது ஆயிடையிலுள்ள அரசரும் பிறரும சேவித்தற்குவநதுபொருநதின பந்தரென்றவாறு.

ஆயிடையென்றது ஆயிடையிலுளளாரை.

க௬. பநதரநதரமென்றது பநதரின் உள்வெளியை. வேய்தல - வேயநதாறபோல(க௭)நெய்தன்மாலைகளை நாற்றுதல. வேயவெனத திரிகக.

க௮. நறவிஞெடுவென ஒடுவிரிக்க.

௨௨. பாடலசான்றென்பதனைச் சாலவெனத் திரிக்க.

௨௩. மெல்லியனென்றது ஐமபுலன்களிடததும் மனநெகிழ்ச்சியுடையனென்றவாறு.

(௨௭) கடுஞ்சினதத (௨௬) அரவென மாறிக்கூட்டுக.

௩௦. படைவழிவாழ்நரென்றது படையிடமாகவாழும படையாளரை.

(௩௧) மறஙகெழு (௩௨) கண்ணியெனக்கூடடுக.

௩௨. நிறமபெயாதல - உதிரத்தால் நிறமபெயாதல். ஊறளததல - உறுதற்கு ஆராயதல.

(௩௪) கையலையழுஙகவென்னும எழுவாயையும பயனிலையையும் ஒருசொல்நீரமைபபடுததித (௩௩) தணணுமையென்னுமெழுவாயக்குப் பயனிலையாககுக.

௩௬. நோக்கென்றது மாற்றாபடையைத தப்பாமல் ஒன்றாகக் கொலலக்கருதின நோக்கெனறவாறு.

(௩௨) பருநதூறளபபக் (௩௪) கையலையழுஙகவெனநின்றசெயவெனெசசஙகளை (௩௬) நோக்கலையென்னும முறறுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

நீ (௩) குடபுலமுன்னிப் (௧) போநதைப் பொழிலணிப்பொலிதநது (க௭)நெயதல் (க௮)நறவிஞெடுகமழ (௨க)விறலியரது (௨௨) பாடல சாலப புறதது வினையின்மையின் விஞேததிலே நீடியுறைதலாலே, நீ அவ்வாறுநீடியதறியாது (௨௩) அண்ணல மெலலியன்போன்மென (௨௪) நின்னைஉணராதோா உளருவாகளோ, நீதான் (௨௬) அரவோடொக்கு

நின்பகைவரைக் கடுக அழிக்கவேண்டுநிலைமையில அவ்வரவினைக் கடுக வழிக்கும (உஅ) உருமேற்றினையொப்பை, அவ்வாறு விரையச்செய்யுநிலைமைக்கண் நினக்கேற்ப (௩0) நின்படைவழிவாழ்நரும காலாண்மேற்செலலாது (உகூ) தாஙகுநா யானைககோடுதுமிக்கும (௩0) எஃகுடைவலத்தராயிருபபா, அவவாறு நீ அழியாது மாறுபாடாற்றிப பொருதழிக்குமவழி (௩உ) நினமுடிக்கண்ணியை உதிரமதெறிததலால் நிறமபெயர்தலிற் பருந்து உறுதற்களப்ப நின்முன்னாவழஙகும (௩௩) மாக்கடடணணுமை நின்னெதிா நின்று மாறறுரெயதலையுடையஅமபு கண்கிழித்தலால் (௩௪) ஒலியொழியக் (௩௫) கூறறம் (௩௬) வலைவிரிததாறபோலக் களததில் எதிாந்த மாற்றுாபடையையெலலாம ஒன்றாகக்கொல்லக் கருதி நோக்கின நோக்கினையுடையை, (௩எ) நெடுந்தகாய், இவவாறு செருவகத்துக் கடியையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொலலியது, அவன்வினைத்துமென்மையும செருவகத்துக்கடுமையும உடன்கூறியவாறாயிறறு.

உகூ. தாஙகுநா தடக்கையானைத் தொடிக்கோடுதுமிக்குமென்று எதிரூன்றினாாமேறசேறல கூறினமையான, இஃது எடுததுசசெலவின்மேற்றாய் வஞ்சித்துறைபபாடாணாயிற்று.

(க௩) 'அரவழஙகும' என்பதுமுதலாக இரண்டுகுறளடியும, (க௬) 'பந்த ரந்தரம் வேய்நது' என ஒருசிநதடியும, (க௯) 'சுடாநுதல' என்பது முதலாக இரணடு குறளடியும, (உரு) 'மழைதவழும' என்பதுமுதலாக நாலு குறளடியும வந்தமையான, வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(உகூ) 'தாங்குநா' என்பது கூன்.

(பி - ம்.) கஉ. விலஙகுமட்டுமணி. க௩. அரவுவழஙகும. ௩௩. தூகணைகிழிதத. ௩ரு. மாவருஙகூற்றம். ௩எ. கடியைநெடுந்தகை செருவததானே. (க)

(௫உ.) கோடிநுடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைநது
வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி
யருங்கலந தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்
பெருங்கலி வங்கந திசைதிரிந தாஙகு
௫ மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃறோன்
மெய்புதை யரண மெண்ணா தெஃகுசுமந்து
முன்சமத் தெழுதரும வனக ணுடைவர்
தொலையாத தும்பை தெவ்வழி விளங்க
வுயர்நிலை யுலக மெய்தினர் பலர்பட

நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
யிரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரைஇய
மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகு மினியே
சுடரும் பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
முழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழூஉப்புணை யாகச்
சிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ
நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
யுயலுங் கோதை யூரலந் தித்தி
யீரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
யொள்ளித ழவிழகங் கடுக்குஞ் சீறடிப்
பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்
கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின்றுநின்
னெறிய ரோக்கிய சிறுசெங் குவளை
யீயென விரப்பவு மொல்லா ணீயெமக்
கியாரை யோவெனப் பெயர்வோள் கையதை
கதுமென வுருத்த நோக்கமொ டதுநீ
பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்
யாங்குவல் லுனையோ வாழ்கநின் கண்ணி
யகலிரு விசும்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்
தெறுகதிர் திகழ்தரு [illegible] ஞாயிற்
றுருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட
வானறோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் மெயிலே.

துறை - குரவைநிலை.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (உஉ) சிறுசெங்குவளை

(ச) வங்கம திசைதிரிந்தாங்குக் (க) கொலகளிறுமிடைந்தென மாறிக் கூட்டுக.

கங. திருநாறுவிளக்கென்றது செல்வமுடைமையெல்லாம் தோன்றும் விளக்கு.

கசு. நளிதல - தன்னைச் சேவிக்குமகளிரொடு குரவையாடிச் செறிதல்.

கள. ஊர்லநதிததி - ஊரலையுடைய திததி, அமமுச சாரியை.

கஅ. ஈரிதழ - குளிாநத இமை.

கசு. அவிழகமென்றது அவிழநதபூவினை.

உஉ. தான் அவனை எறிதற்குஒக்கிய சிறியதொருசெஙகுவளையெனச் சிறுமையால அவள்மென்மைகூறியசிறபபான், இதற்கு, '**சிறுசெங்குவளை**' என்று பெயராயிற்று.

(உரு) இரபபவென்னும செயவெனெசசத்தினைக (உச) கையதை யென்னும முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

(உஉ) சிறுசெஙகுவளை (உச) பெயாவோள்கையதையென முறறுக அறுத்து (உடு) அதுவெனப பின்சுட்டிற்றுக்குக.

உஅ. பகலிடம - பகறபொழுது.

ரு0. உருபுகிளாவணணம - நிறமவிளங்கினதன்மை.

(ரு0) வணணஙகொணட (ருக) வேந்தரெனக்கூட்டி ஞாயிறுபோலக் கோபிதது எதிாநின்றவேநதரென உரைக்க.

(க0) நலலமாக்கடந்த நின்றடக்கை (கக) இரபபோாக்குக் கவித லலலதை இைாஇய (கஉ) மலாபறியாவெனக்கேடடிகும, இனி, (கச) துணங்கைக்குத் (கடு) தலைக்கைதநதுநீ (கசு) நளிந்தனைவருதல உடன்றன ளாகி (கஅ) நின்னரிவை (உக) நின் (உஉ) எறியாஒக்கிய சிறுசெஙகுவளையா னது (உடு) நீ (உரு) ாயென்று இழிநதோன்கூறுறனஇரபபவும நினக்குாநது போகாது நின்இரபபிறகு ஒலலாளாய் நீ எமக்கு (உச) யாவொன்றுபெயா வோளகையதாயிருநதது, அவ்வாறு இரநதுநீபெறுது (உடு) அவளை உருதத நோக்கமொடு அதை அவள்பானினறும (உசு) பகுததுக்கொளளமாட்டா யாயினை, அவவாறு அது பகுககமாட்டாதநீ (ருக) வேநதாகளெயிலைப் (உசு) பகுததுக்கோடல (உஎ) யாஙகுவலலையாயினை, நின்கணணிவாழக வெனமாறி வினைமுடிவுசெயக.

(உசு) பாஅல (உஎ) யாஙகுவலலுநைமயோவெனறதனமுன (ருக) எயிலெனபது கூடடவேணடுதலின, மாறுயிறறு.

இதனுறசொலலியது, அவன கைவணமைமயொடும வெனறியொடும படுதது அவன காமவினபசசிறபபுக் கூறியவாறுயிறறு.

இபபாட்டு துணஙகையாடுதலகாரணமாகபபிறநத ஊடற்பொருட் டாகையாற குரவைநிலையெனறவாறுயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. என்றுது உ0 பலசெங.
கஅ. பேரிலரிவை. உஉ. எறியரோசசிய.
உ0. பலசெல. உஎ. வல்லுநைமயோ. (உ)

(ருங.) வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்
வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப
நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்
கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறரை யாத்தநின்
றொல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற
செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கு
மெந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்
கோளவன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி
வானுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
யொன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி
நின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது
முன்னும் பின்னுநின் முன்னோ ரோம்பிய
வெயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும
பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி
லெழூஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக்
குழூஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணிற்
றேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுத
லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (அ) குண்டுகண்ணகழி.

க. அவரென்றது அவ்வாறு இறுக்கும்படி நின்னொடு எதிராத அரசரென்றவாறு.

உ. நாடுதிறைகொடுப்பவென்றது நாட்டைத் திறைகொடுப்பவென்றவாறு.

திறைதரவென்றதறகுத திறைகொடுபபவென்றது இடவழுவமைதி.

(ங) நலகினையாகுமதி எமமெனறு (உ) திறைகொடுபபவெனக் கூட்டுக.

ச. வைப்பு - இடம். கடற்றையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

கூ. சிலம்பும் தழையும(கூ) புரிசைக்கண தங்கினவென்றது ஈண்டுப் பொருவீருளீரேல நுமகாலிறகழலினையும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையுமொழித்து இச்சிலம்பினையும் தழையினையும் அணிமினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவாறென்க.

இனி, அவற்றை அம்மதிலிலவாழும வெற்றிமடந்தைக்கு அணியென்பாருமுளர்.

அ. கோள்வன்முதலையவென்றுமுன்வந்த அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'துண்டுகணிணகழி' என்று பெயராயிற்று.

கூ. வளைந்துசெய்புரிசையென்பதனை வளையச்செய்த புரிசையெனத் திரித்துக் காலவழுவமைதியாகக் கொள்க.

(கூ) வளைந்துசெயபுரிசையாகிய (கக) நின்னிற்றந்தமன்னெயிலென இருபெயரொட்டு.

கக. நின்னிறறந்த மன்னெயிலென்றது நின்னுறகொணடு பிறர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னெயிலென்றவாறு.

கொடுத்தவென்பதறகுத் தந்தவென்பது இடவழுவமைதி. கொடுத்தவெனவே கொண்டுகொடுத்தவெனக் கோடலென்பது போந்தபொருளாய் விளங்கிற்று. தரப்பட்டவென்பதனைத் தந்தவெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலச் சொலவிற்றுக்குக. மன்னெயிலலலதென்புழி மன்னெயிறகண்ணென ஏழாவது விரிதது அதனைப் பின்வருகின்ற (கங) எயின்முகப்படுததலென்பதிடமாகப் படுததலென்பதோர்சொலவருவித்து அதனொடுமுடிக்க.

கஉ. முன்னுமபின்னுமென்றது முன்னோர் தாங்கள் இறப்பதற்கு முன்னும இறநததறகுப்பின்னுமென்றவாறு.

பின்னுமபுதலாவது முன்னோர் தமக்குபபின்னும இவ்வரசாள்வாரும் நமமைபபோல இவ்வாறு ஓம்புகவென நியமிததுவைத்தல.

கங. யாவதென்றது அஃது என்னகாரியம, நினக்குத் தருவதொன்றன்றென்றவாறு.

கரு. குழூஉநிலைப்புதவென்றது பலநிலமாகசசெய்த கோபுரவாயிலென்றவாறு.

கஎ. தேமென்றது தேனீ. கடாம் - மதிலகண்டுழிப போரவேட்கையாற்பிறக்கும மதம.

(க) நீ வேணடுபுலத்திறுதது அவர (உ) திறைகொடுபப (ங) அருளி (ச) நின் (ரு) மூதூரசசெலகுவையாயின், (கச) குருசில, (கங) வளையினும (கச) பிறிதாறுசெல, செலலுதறகு யாதுகாரணமெனின, (கரு) புதவிறகதவு மெயகாணின், (உக) ஆஙகு நின்களிறு தாஙகலாகா. தாஙகவேண்டுவதேல,

(கக) நின்னிற்றந்த எயின்முகத்துப் படுத்துவதல்லது (கஉ) நின்முன்னோ ரோம்பிய (கரு) எயின்முகத்துப்படுத்தல் யாவதெனை மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

(ரு) 'செலற்குவையாயின்' என்பதன்பின் (கச) 'பிறிதாறுசென்மதி' என்பதனையும், (உக) 'தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறு' என்பதன்பின் (கரு) 'எயின்முகப்படுத்தல்யாவது' என்பதனையும் கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அடைந்தவர்க்கு அருளலொடுபடுத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கடற்றையாத்த. கஎ. காழ்கநீவி.
கஅ. செம்பொற்சிலம்பு. (ரு)

(ருச.) வள்ளியை யென்றலிற் காண்குவந் திசினே
யுள்ளியது முடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி
வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோ
ளேந்தெழின் மழைக்கண் வனைந்துவர லிளமுலைப்
பூந்துகி லல்குற் றேம்பாய் கூந்தன்
மின்னிழை விறலியர் நின்மறம் பாட
விரவலர் புன்கண் டீர நாடொறு
முரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி
யனையை யாகன் மாறே யெனையதூஉ
முயர்நிலை யுலகத்துச் செல்லா திவணின்
றிருநில மருங்கி னெடிதுமன் னியரோ
நிலந்தப விடேஎ யேணிப் புலம்படர்ந்து
படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்பத்
தோமர வலத்தா நாமஞ் செய்ம்மா
ரேவல் வியங்கொண் டிளையரொ டெழுதரு
மொல்லார் யானை காணி
னில்லாத் தானை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கஎ) நில்லாத்தானை.

க. வள்ளியனென்பதற்கு வள்ளியையென்றது இடவழுவமைதி.

உ. உள்ளியதுமுடித்தியென்றது யான் நினைத்துவந்த காரியத்தை முடியென்றவாறு.

முடித்தியென்றது ாண்டுமுன்னிலையேவல்வினை.

ரு. தடைஇய அமை - பெருததமூஙகில.

(சு) நின்மறமபாட (அ) வீசியெனக்கூட்டி, நின்மறமபாடாநிறக அத னைக் கேட்டிருந்து வீசியெனவுாைக்க.

(அ) வீசியென்னும்வினையெச்சத்தினை (கூ) ஆகலென்னுமதொழிற் பெயரொடு முடிக்க.

கூ. அனையையாகன்மாறேயெனறது அவ்வீசுதற்கேற்ற அததன்மை யையுடையையாகையானெனறவாறு

மாறென்பது ஆனென்னும்உருபின்பொருளபடுவதோரிடைசசொல்.

அததன்மையாவது இன்முகமும இன்சொலலுமுதலாயின.

எனைய தூஉமென்றது சிறிதுகாலமுமென்றவாறு, உமமை நெடுங் காலமேயன்றிச சிறிதுகாலமுமென எசசவும்மை.

கஉ. நிலநதப இடூஉம ஏணிபபுலமென்றது நிலவகலம்குறைபட இட்ட எலலையையுடைய பாசறையென்றவாறு.

என்றது மாற்றாாபாசறையை.

(கரு) முரசம நடுவட (கஉ) படாநது (கரு) சிலைப்பவெனக கூட்டி முரசம பாசறைநடுவே தான நின்று தன்னொலி பாசறையெஙகும படாந்து கொண்டு படையை ஏவியொலிப்பவெனவுாைகக

கச. தோமரம - தணடாயுதம. வலததரென்றது வினையெசச வினைக்குறிபபுமுறறு.

(கச) நாமஞ்செயமமாா (கறு) இளையரொடெழூதரும (கசு) ஒல்லா ரெனக்கூட்டுக.

கறு. ஏவலவியஙகொணடெனறது இளையனை முன்பு போக்குக் கையும அணியுமவகுப்புழி ஏவித தாமும ஏவலகளைச செய்துகொணடென்ற வாறு.

ஏவலையுடைய வியமென இரணடாவதுவிரிக்க. வியம - ஏவல்.

(கசு) யானைகாணின் (கஎ) நிலலாததானையென்றது காலாளமுதலா யினவறறைத தாமலலவென்றுகழிததுநினறு யானைகாணின் நிலலாது செலலும தானையெனறவாறு.

இசசிறபபானே, இதறகு '**நில்லாத்தானை**' எனறு பெயராயிற்று.

கஎ. இறைகிழவோயெனறது இறைவனுததறறன்மை யையுடையா யென்றவாறு.

(கஎ) இறைகிழவோய, நினனை (க) வளளியனெனறு யாவருமகூறுத லானே நினனைக காணபேனவநதேன், (உ) யான் உளளியதனை நீமுடிபபா யாகவேணடும, நினகணணிவாழவதாக, (ங) விறலியா நின்மறமபாட (எ)

இரவலர்புன்கண்டீரும்படி (அ) நன்கலங்களை வரைவிலவீசி (௯) அததன்மையையாகையாலே, என்போலும இரவலரது ஆக்கததின்பொருட்டுச சிறிதுகாலமும (௧0) இவ்வுலகததிலேநின்று உயர்நிலையுலகததிற்செலலாதே (௧௧) இவவிருநிலமருங்கிலே நெடுங்காலம நிலைபெறுவாயாகவெனக கூட்டி வினைமுடிவுசெயக

இதனாற்சொலலியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் தன்குறையுங்கூறி வாழததியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௯. வீங்கறை. அ. வரைவிலை. (௪)

(௫௫.) ஆன்றோள் கணவ சான்றோர் புரவல
நின்னயந்து வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
வின்னிசைப் புணரி யிரங்கும் பௌவத்து
நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்
கமழுந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்
தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
செவ்வூன் றோன்றா வெண்டுவை முதிரை
வாலூன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை
குடவர் கோவே கொடித்தே ரண்ணல
வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்
தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கு
நசைசால் வாய்மொழி யிசைசால் றோன்றல்
வேண்டுவ வளவையுள் யாண்டுபல கழியப்
பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி
விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலச்
சென்றா லியரோ பெரும வல்கலு
நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந் தலற
நீடுவரை யடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு
பொருது சினந்தணிந்த செருப்புக லாண்மைத்
தாங்குநர்த் தகைத்த வொள்வா
ளோங்க லுள்ளத்துக் குருசினின் னாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௪) துஞ்சும்பந்தர்.

(கூ) பௌவத்து (௪) நன்கலவெறுக்கையென்றது பௌவத்திலே வந்த நன்கலமாகிய செலவமென்றவாறு

௪. பந்தர் - பண்டசாலைகள்.

நன்கலவெறுக்கை துஞ்சுமென்றசிறப்பானே, இதற்கு 'துஞ்சும் பந்தர்' என்று பெயராயிற்று.

எ. செவ்வூன்றோன்று வெண்டுவையென்றது அரைத்துக்கரைத்த மையால் தன்னிறப்புக்க செவ்வூன்தோன்றுத வெள்ளிய துவையென்றவாறு.

முதிரையென்றது அவரை துவரைமுதலாயினவற்றை.

அ. வாலூனென்றது வெண்ணிண ஊனென்றவாறு.

வலசிமழவரென்றது தம செலவச்செருக்கானே சோறுணபது பெரி தன்றி முன்பு எண்ணப்பட்டவற்றையே உணவாகவுடைய வீரரென்றவாறு.

க௦. இரவலரையென்னும இரண்டாவது விகாரத்தாலதொக்கது. இரவலரைவேண்டியென்றது தன்னுடடு இரவலரின்மையின், அவரைப பெறவிரும்பியென்றவாறு.

கக. தேரிற்றந்தென்றது அவ்விரவலருக்கு அவருளவழித் தேரைப் போகவிட்டு அதிலே அவர்களை வரப்பண்ணியென்றவாறு.

தேரானென்ன உருபுவிரிக்க, தேரொனத் தோசிய-க்கி, அவ்விர வலரை அவருளளவிடத்தில தேடிஅழைத்தென்றுமாம.

க௪. பொங்கலாடியென்றது எஃகின பஞ்சுபோல வெளுத்துப் பொங்கியெழுதலைச செய்தென்றவாறு.

(கரு) வெண்மழைபோலாச (கசா) சென்றுலியரென்றது அமமழை பெயதுபுறந்தருங கூற்றையொத்தது அது பெயதுவெண்மழையாகக கழியுங கூற்றை ஒவ்வாது ஒழிகவென்றவாறு.

கஅ. நீடுவரையடுக்கமென விரிக்க, அடுக்கம - ஈண்டு அடுக்குதல.

(கசா) அலகலும (கஅ)நாடுகைக்கொண்டு(கஎ)வேந்தர் தாரழிந்து அல றப் (ககூ) பொருது சினந்தணிந்த செருப்புகலாணமையென மாறிக்கூட்டுக.

(ககூ) ஆணையினையும (உ௦) வாளினையும (உக) உளளத்தினையு முடைய குருசிலென்க

கரு. மழையை அவனடனனோடு உவமியாது அவன(உக)நாளோடு உவமித்தது, அவனோடு அவன நாளுக்குள்ள ஒற்றுமைபற்றியெனக.

(க) ஆனறோள்கணவ, சான்றோர்புரவல, (உ) நின்னயந்து வந்த னென், கொற்றவ, (சா) பொருந, (அ) மழவர்மெய்மமறை, (கூ) கோவே, அண்ணல, (கஉ) தோன்றல,'(கசா) பெரும, (உக) குருசில, நின்னாள் (கரு) வெண்மழைபோலாச (கசா) சென்றுலியரோவென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க,

பெரும, குருசிலென்னும் விளிகள் முன்னின்றவிளிகளோடு கூட்ட வேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் உலகுபுரத்தலும் தன்குறையுங்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) கரு. மழைபோலச. கசு. பொருதுமுரண்செருக்கிய. கஅ. நெடுவரை (௫)

(௫௯.) விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கட்
கோடியர் முழவின் முன்ன ராடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்
திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்
மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாளமலை
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர்- (எ) வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி.

௫. பூணன உழிஞையனென்பன வினைக்குறிப்புமுற்று.

எ. வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சியென்றது மாற்றுவேந்தர் அஞ்சித் தங்கள் மெய்ம்மறந்த வாழ்வென்றவாறு.

வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல் காரணமாக அதன் காரியமாய் வந்ததாக லான், மெய்ம்மறந்தவென்னும் பெயரெச்சம் நிலமுதற்பெயர் ஆறுமன்றிக் காரியப்பெயரென வேறோர்பெயர்கொண்டதெனப்படும். வாழ்வு-வெற்றிச் செல்வம்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வாழ்ச்சிக் (அ) களமெனக் கூட்டுக.

(௪) முரசம் துவைப்ப வாளுயர்த்து (௫) இலங்கும் பூணனாய்ப் பொலங்கொடி உழிஞையனாய (அ) போர்க்களத்து ஆடுங்கோ (க) வியலுளாங்கண் (உ) கோடியர்முழவின்முன்னர் ஆடல் (௩) வல்லானல்லன், அவன்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வல்லானல்லன்' என்பதன்முன் கோவென்பது கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று

(ருஎ.) ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடறப
இரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
குருதி பனிற்றும் புலவுக்களத் தோனே
துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்
மெல்லிய வகுந்திற் சீறடி யொதுங்கிச்
செல்லா மோதில சில்வளை விறலி
பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
குரல்புண ரின்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி
யிளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
வளங்கெழு குடைச்சூ லடங்கிய கொள்கை
யான்ற வறிவிற் றோன்றிய நல்லிசை
யொண்ணுதன் மகளிர் துனித்த கண்ணினு
மிரவலர் புன்க ணஞ்சும்
புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (சு) சில்வளைவிறலி.

(க) மறவர்மிடறபக் (ங) களத்தோனெனக் கூட்டுக.

ங. பனிற்றுதல் - தூவுதல், பனிற்றுவது புண்பட்டவீரருடலெனக்கொள்க. களமென்றது ஈண்டுக் களத்தையணைந்த பாசறையினை.

ரு. வகுந்து - வழி.

சு. சில்வளைவிறலியென்றது பலவளையிடுவது பேதுமைப் பருவத்ததாகலின், அஃதன்றிச் சிலவளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல் முதலிய துறைக்குரியளாதல் கூறியவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'சில்வளைவிறலி' என்று பெயராயிற்று.

அ. விரல்கவர்யாழென்றது நற்பயன் வாசித்தற்குக் கைவந்த யாழென்றவாறு.

கூ. தழிஞ்சி - தழிஞ்சியென்னுந்துறைப்பொருண்மேல் வந்தபாடல். தழிஞ்சியைக் குரல்புணரின்னிசையிலே பாடியெனக்கொள்க.

க0. புதல்வராகிய நல்வளமென இருபெயரொட்டு.

கக. குடைச்சூல் - சிலம்பு.

(௮) சில்வளை விறலி, (௧௫) புரவெதிர்கொள்வனைத் (௯) தழிஞ்சிபாடிக் (௧௫) கண்டனம் வரற்குச் (௮) செல்லாமோ, (௧௫) அப்புரவெதிர்கொள்ள வணங்கிய (௪) வலம்படுகோமான் இதுபொழுது தான் அவ்வெதிர்கோடற்கேற்ப வருவாயினையுடைய (௬) புலவுக்களத்தோனாகாணென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

(௧௫) வரற்குச் (௮) செல்லாமோவெனக் கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்போடு அவன் கொடைச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௬. புலக்களத்தோனே. ௧௬. துணித்த.
௧௧. குடச்சூல. (௭)

(௫௭.) ஆடுக விறலியர் பாடுக பரிசிலர்
வெண்டோட் டசைத்த வொண்பூங் குவளையர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத் தரீஇய
ரின்றினிது நுகர்ந்தன மாயி னாளை
மண்புனை யிஞ்சி மதில்கடந் தல்லது
துஞ்சுவ மல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்
பொய்படு பறியா வயங்குசெந் நாவி
னெயிலெறி வல்வி லேவிளங்கு தடக்கை
யேந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வான வரம்ப னென்ப கானத்துக்
கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
சிறியிலை வேலம் பெரிய தோன்றும்
புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்
சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி
நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கி
லலங்குகதிர்த் திருமணி பெறூஉ
மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௧௦) ஏவிளங்குதடக்கை.

உ. வெண்டோடு - பனந்தோடு, தோட்டினைக்கண்ணென விரிக்க. அசைத்தல் - தங்குவித்தல.

ரு. வாண்முகம - வாளவாய.

(உ) நுவலுநரென்றது வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று, அதனைக் (எ) கூறியென்பதனோடுமுடிக்க.

(ரு) யாக்கையராகிய (சு) மறவரென இருபெயரொட்டு.

அ. கணணிகணணுதல - தாங்களசூடிய போாககணணிக்கு ஏற்ப வினைசெயக்கருதுதல.

கo. எயிலெறிவலவிலென்றது விறபடையினை. ஏவிளங்குதடக்கை யென்றது ஏததொழிலுக்குள்ள கூறுபாடெலலாமவிளங்கிய தடக்கையென் றவாறு.

இசசிறப்பானே, இதறகு 'ஏவிளங்குதடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கச. பெரியதோன்றுமெனறது பெருகததோன்றுமெனறவாறு.

கரு. பலபகடடையெனவிரிததுப பகட்டை அவை ஒலிபபப்பூட்டி யெனக்கொளக.

(கரு) பூட்டித (கசு) திருமணிபெறூஉமென முடிக்க.

(அ) வயவாபெருமகன, (கக)சான்றோரெயம்மறையாகிய (கஉ)வா னவரமபனைப (கரு) புன்புலம்விததுமவன்கைவினைஞா தம(கஎ)கொழுவழி மருங்கில் (கசு) திருமணிபெறும (கஅ) நாடுகிழவோன் (கஉ) என்று சொல லுவாாகள, அவன் அவ்வாறு செலவகுறையிலனாதலான, அததராததிறகே றப நமக்கு வேணடுவனதருதலிற குறையுடையனலலன், வநதமைக்கேறப (க) விறலியராயுளளீா, ஆடலைக் குறையறச செலுததுமின், பரிசிலராயுள ளீா, நீயிரும் நுமகவிகளைப்பாடிக கைவரபபணணுமினென்று மாறிககூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

(கஉ) வானவரமபன் (கஅ) நாடுகிழவோனெனக் கூடடவேணடு தலின, மாறாயிறறு.

இதனாறசொலலியது, அவனாட்டுசசெலவமும அதறகேறற அவன் கொடையும கூறியவாறாயிறறு.

ஆடுக பாடுகவென்றதறகு அவனபாறசென்று ஆடுக பாடுகவெனக கூறாது இவ்வாறுகூறியதனகருதது, ஆறறுபபடையென்றாது செநதுறைப பாடாணெனறு கிடநதமையானெனககொளக

(பி - ம்.) எ. புகவென கக. மேமறை.
அ. படுவறியா. கஎ. மருங்கின. (அ)

(ருகூ.) பகனீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி
மாசி நின்ற மாகூர் திஙகட்

பனிச்சுரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்
புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ணகலப்
பாயிரு ணீங்கப் பலகதிர் பரப்பி
ஞாயிறு குணமுதற் றோன்றி யாஅங்
கிரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
வுலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்
வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்
செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் கரண
மறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்
சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கநின் கண்ணி
பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய
மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கு
மாறுமுட் டுறாஅ தறம்புரிந் தொழுகு
நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோட்
பாடுசா னன்கலந் தரூஉ
நாடுபுறந் தருத னினக்குமார் கடனே.

இதுவுமது.

பெயர் - (உ) மாகூர்திங்கள்.

(க) நீடாகாது பெருகியெனநின்ற பகலிரவெனனும் சினைமேல வினையெச்சம (உ) மாசிநின்றவெனனும தமமுதலது வினையொடுமுடிநதன.

உ. மாசியென்றது மாசிததன்மையை. இனி, அவ்வெச்சங்களைத திரிப்பினுமமையும். மா கூாதல - மாக்கள குளிரால உடலவளைதல.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**மாகூர்திங்கள்**' என்று பெயராயிற்று.

திஙகள - மாதம.

ச. புலமபு - உலகத்து உயிர்கள புலமபு.

கங. சினஞ்செலத தணியுமோவென்றது நின்பாற்சினமானது நின்பால்நின்றும கையறபபோமபடி சிறுகத தணிவுபிறககுமோவென்றவாறு.

இனி, உமமும ஓவும அசையாக்கித தணியெனபதனை முன்னிலைவினையாக்கி உரைப்பாருமுளர.

கச. நனநதலையென்றது பரமண்டலஙகளை.

(கச) ஈண்டிய (கரு) பண்ணியமென்றது, அமமணடலஙகளில தன் பகைவர்பாலீணடிய பணடஙகளை.

௧௫. உலையவும் கடலவுமாகியவென ஒருசொல் வருவிக்க.

௧௫ - ௧௬. பகுக்கும் ஆறென்றது அப்பண்ணியங்களைப் பலர்க்கும் பகுத்துக்கொடுக்கும் நெறியென்றவாறு.

௧௬. முட்டுறுமவெனத்திரிக்க. அறம்புரிதல் - நாடுகாவலாகிய அறத்தில் மேவுதல்.

௧௭ - ௧௮. தோட்கலனென்றது தோளிற்கேற்ற கலமென்றவாறு, தோட்குத்த தருமென்றுமாம்.

௧௯. மாஅ - அசை.

(௯) வில்லோர்மெய்ம்மறை, (௧௦) செல்வ, சேர்ந்தோர்க்கரணம, (௧௭) நின்தோட்கேற்ற (௧௮) நன்கலங்களைத் திறைதரும (௧௬) நாடுகளைப் புறந்தருதல் நின்கடனாயிருக்குமாகலான, (௧௨) நின்பகைவர் (௧௧) அறியாது எதிர்ந்து துப்பிற்குறையுற்றுப் (௧௨) பணிந்து திறைதருவராயின், (௧௩) சினஞ்செலத் தணியுமோ, நின்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(௧௬) 'நாடுபுறந்தருதல் நினக்குமாகடன' எனபதன்பின் (௧௩) 'சினஞ்செலத்தணியுமோ' என்பதைக்கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧. பகன்றா இரவு. (—)

(௯௦.) கோலைவினை மேவற்றுத் தானை தானே
இகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசுஞ்
செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்
மிஞிறுபுற மூசவுந் தீஞ்சுவை திரியா
௫ தரம்போழ் கல்லா மரம்படு தீங்கனி
யஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழ
மாறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தடக்கு
மறாஅ விளையு ளறாஅ யாணர்த்
தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்
௧௦ பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி
வருங்கட லூதையிற் பனிக்குந்
துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௫) மரம்படுதீங்கனி.

௪. மிஞிறு புறமூசவுந் தீஞ்சுவை திரியாமை - அப்பழத் தின்புறந் தது வன்மையாக.

ரு. அரமபோழ்கல்லாவென்றது புறததுவன்மையால அரிவாளும் போழமாட்டாவென்றவாறு. 'அரமபோழ்கல்லா மரமபடுதீஙகனி' என்றது புறக்காழனவாகிய ... வற்றின் தீங்கனியையீகருதற்கு.

இச்சிறபபானும முன்னுமபின்னுமவநத அடைச்சிறபபானும் இதற்கு 'மரம்படுதீங்கனி' என்று பெயராயிற்று.

அ. மூண்டைவிளைபழம - முட்டைகள்போலும் விளைபழம, முட்டையென்பது மெலிந்தது.

(ரு) மரமபடுதீஙகனியாகிய (அ) முட்டைவிளைபழமென இருபெய ரெட்டு.

(எ) ஓயததைகதடுக்கும (கஉ) துவ்வாநறவெனக் கூட்டுக.

அ. அருஅ பாணரெனறது, இடையறாத கடல்வருவாயமுதலாய செலவஙகளை.

கூ. தொடைமடி - அமபுதொடுத்தெய்தலின் மடிதல்.

கO. புணரியொடு மஙகுலொடு என ஒடுவை இரண்டிடத்தும கொளக. மயஙகவெனததிரிக்க, மயஙகுவது (கக) வருகின்ற ஊதையெனக் கொள்க.

(கூ) மறவர (கக) கடஊதையிறபணிக்கும (கஉ) நறவெனக் கூட்டி, ஆண்டுவாழுமறவர கடஊதையாலமட்டும நடுஙகும நறவென்க.

கஉ. நறவு - ஓரூர, துவ்வாநறவு - வெளிப்படை.

அவன்றான், இபபொழுது (கஉ) துவ்வாநறவின சாயினத்தான், இனித (க) தானை கொலைவினை மேவற்று, ஆகலால் தான் (உ) இகல்வினை மேவலன், இன்னபொழுது இனனவிடதது எழுமெனததெரியாது, (ரு) பாணமகளே, நாம் அவனைக் காணிய செலலாமோ, செலலின், (உ) தண டாது வீசமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

இதனாற்சொலலியது, அவனகொடைச்சிறப்பொடு வென்றிச்சிறப பும் கூறியவாறாயிற்று. (கO)

இதன் பதிகததுத் தணடாரணியமென்றது ஆரியநாட்டிலே உள்ள தோரநாடு. கபிலையென்றது குராற்பசு.

(பதிகம்.)

குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேள
ஆவிக் கோமான் றேவி யீன்றமகன்
றண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையைத்
தொண்டியுட் டந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குக்
கபிலையொடு குடநாட் டோரூ ரீத்து

வான வரம்பனெனப் பேரினிது விளக்கி
யேனை மழவரைச் செருவிற் சுருக்கி
மன்னரை யோட்டிக்
குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சி
னாடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனை
யாத்த செய்யு ளடங்கிய கொள்கைக்
காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு

(பி - ம்.) கோட்பட்டவாடையை. நச்சளையார்.

அவைதாம்: வடுவடுநுண்ணயிர், சிறுசெங்குவளை, குண்டுகண்ணகழி, நில்லாத்தானை, துஞ்சும்பந்தர், வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி, சில்வளைவிறலி, ஏவிளங்குதடக்கை, மாகூர்திங்கள், மரம்படுதீங்கனி. இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: கலனணிகவென்று அவர்க்கு ஒன்பதுகாப் பொன்னும் நூறாயிரங்காணமுங்கொடுத்துத் தன்பக்கத்துக் கொண்டான் அக்கோ.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்தான்.

(பி - ம்.) ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதன.

ஆறாம்பத்து முற்றிற்று.

எழாம்பத்து.

(சுக.) பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் ணரியல்
வாடை தூக்கு நாடுகெழு பெருவிற
லோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்
பொன்னி னன்ன பூவிற் சிறியிலை
புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ
புலர்ந்த சாந்திற புலரா வீகை
மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
முழவுமண் புலர விரவல ரினைய
வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோ னளிக்கென
விரக்கு வாரே னெஞ்சிக் கூறே
னீத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழா
னீத்தொறு மாவள் ளியனென நுவலுநின்
னல்லிசை தரவந் திசினே யொள்வா
ளுரவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி
முழவிற் போக்கிய வெண்கை
விழவி னன்னநின் கலிமகி ழானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (கரு) புலாஅம்பாசறை

க பலாஅம பழுதத - பலாபபழுத்தவென்னும் பகரவொற்றுமெலிந்தது. பசும்புண்ணென்றது, புண்பட்டவாயபோலப பழுததுவிழுந்த பழததினை. அரியலென்றது, அபபழததிலநின்றும பிரிந்து அரிததுவிழுகின்ற தேனை.

கo. படாந்தோனென்றது முற்று அளிக்கெனவென்றது நீ எமமை அளிப்பாயாகவெனச சொலலியென்றவாறு.

கக. இரக்கென்றது, தன்மைவினை. எஞ்சிக் கூறேனென்றது உண்மையின எலலையைக்கடந்து பொயயே புகழ்நதுசொலலேனென்றவாறு.

கஉ. நத்தற்கென நான்காவது விரிக்க. நத்தெறூஉஞ் சீறானென்பது நீ புந்தோறெல்லாம் தான அப்பரிசிலைக் கைது சாயாநின்றேனென்று ஒரு மகிழ்ச்சியுடையனல்லனென்றவாறு.

கங. நுவலுமென்றதற்கு உலகம் நுவலுமென வருவிக்க.

கச. புலாஅம்பாசறையென்றது வீரரெல்லாரும் போர்செய்து புண்பட்டமிகுதியாற் புலால்நாறுகின்ற பாசறையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**புலாஅம்பாசறை**' என்று பெயராயிற்று.

கரு. வேலையென இரண்டாவது விரித்துப் பாடினியிற் பாடுதலொடு முடிக்க.

கசு. வெண்கையென்பது பொருள்கள் அவிநயிக்கும் தொழிற்கையல்லாத, வெறுமனே தாளத்திற்கு இசைவிடும் எழிற்கையினை.

கஎ. கலிமகிழென்றது கலிமகிழ்வுடைய ஓலக்கத்தை.

யான் (அ) பாரி (கo) சேட்புலம்படர்ந்தோன், நீ அளிக்கவெனச் சொல்லி (கக) இரக்கென்றுவந்து சில புகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல்லேன், அஃதன்றி உண்மையொழியப் பகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல்லேன். (கஉ) நத்தற்குஇரங்காமை முதலாகிய அப்பாரிகுணங்கள் நின்பாலுமுளவாக (கங) உலகஞ்சொல்லும் நின் (கச) புகழை நின்பாலே தரவந்தேன், (கஎ) நின்பாசறையின் கலிமகிழின்கண்ணேயென வினைமுடிவுசெய்க

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பொடுபடுத்து அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. தூக்குப். ரு. எங்கோன். கஉ. நதொறு. (க)

(சுஉ.) இழையணிந் தெழுதரும் பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு
மழையென மருளு மாயிரும் பஃறோ
லெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவியொடு
மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வளைஇ
வந்துபுறத் திறுக்கும் பசும்பிசி ரொள்ளழன்
ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ்
பொல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரு
மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கடுந்திறற்
றுப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே
புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோ லிஞ்சி
யணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்பிப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயின்

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
வளனுடைச் செறுவின் விளைந்தவை யுதிர்ந்த
களனறு குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
யரிய லார்கை வன்கை வினைஞ
ரருவி யாம்பன் மலைந்த சென்னிய
ராடுசிறை வரிவண் டோப்பும்
பாடல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க௦) வரைபோலிஞ்சி.

உ. பஃறோலொடுவெனனும் ஒடு - விகாரத்தால் தொக்கதாக்கி விரிக்க.

ரு. புறத்திறுக்குமென்றதற்கு நின் தானை புறத்திறுக்குமென வருவிக்க.

(௬) ஞாயிறுபலகிய மாயமொடு (௭) உழிதரு (௮) மடங்கலெனக் கூட்டி, உலகம் கடல்கொண்டுகிடந்தகாலத்து அக்கடனீரெல்லாமவற்ற எறித்தற்குத் தோன்றும் ஆதித்தர் பலவான மாயத்தோடேகூடி அந்நீரவற்றும்படி திரிதரு வடவைத்தீயென்றுரைக்க.

மாயம்போறலான் மாயமெனப்பட்டது.

(௬) சுடர்திகழ்பு (௭) ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரு (௮) மடங்கலென்றது சுடர்திகழ்ந்து உயிர்கட்குப் பொறுக்கமுடியாத மயக்கத்தைச் செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும் மடங்கலென்றவாறு.

(௫) ஒள்ளழல் (௮) மடங்கல்வண்ணம் கொண்டவெனக்கூட்டி, ஒள்ளழலானது மடங்கலாகிய அழலின்வண்ணத்தைக்கொள்கைக்குக் காரணமாய்நின்றவெனவுரைக்க.

இனி (௬) ஞாயிறுபலவாதலை அவன்பகைவர்நாட்டில் உற்பாதமாகத் தோன்றும் ஆதித்தபலராக்கி, (௮) மடங்கலென்றதனைக் கூற்றமாக்கி, சுடர்திகழ்பு என்றதனைத் திகழவெனத்திரித்து, ஒள்ளழலானது ஞாயிறுபல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ மடங்கல்வண்ணங்கொண்டவென்றதெனவுரைப்பாருமுளர்.

கக. தடக்கையராகிய (கஉ) நின் பகைவரென மாறிக்கூட்டுக.

(க௦) வரைபோல இஞ்சியை அரணாகவுடையராயிருந்தே (கஉ) திறைதருபவெனச்சொன்ன சிறப்பானே, இதற்கு '**வரைபோலிஞ்சி**' என்று பெயராயிற்று.

(௧௨) திறைதருபவாயின், (௧௪) நாடு பாடலசான்றவெனக்கூட்டுக, (௧௩) சான்றவென்றது முற்று.

௧௪. விளைநதென்றதனை விளையவெனத்திரிக்க.

௧௫. களனறுகுப்பையெனறது களத்திற கடாவிடுதற்றொழிலற்ற தூற்றுப்பொலியை.

(௧௯)பரப்பியென்னும் வினையெச்சததினைச(௧௫)சோததியென்னும வினையொடுமுடித்து, அதனை (௧௮) வரிவண்டோபபுமென்னும வினையொடு முடிக்க.

௧௮ - ௧௯. வணடோபபுநாடென மாறிககூட்டுக.

(௯) கொறறவேந்தே, (௧௨) நின்பகைவர் (௧௧) தோட்டிசேப்பிய (௧௨) பணிந்துதிறைதருபவாயின், (௧௩) அவரகன்றலைநாடு பாடலசான்ற வெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

இதனுற சொலலியது, அவன்வென்றிசசிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௬. மலகிய ௧௧. கொட்டிசெபபி.
௭. எழுதரு. ௧௨. பகைஞா. (௨)

(௬௩.) பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கமழ் ழகல
மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்
கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் சூடிக்
கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக
குன்று நிலைதளர்க்கு முருமிற் சீறி
யொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
யாடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு
நாநுகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
காறிரை யெடுத்த முழங்குகுரல் வேலி
நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனின்

னடையடுப் பறியா வருவி யாம்ப
லாயிர வெள்ள வூழி
வாழி யாத வாழிய பலவே.

இதுவும் அது.

பெயர் - (௧௧) அருவியாம்பல்.

உ. பணியாவுள்ளமென்றது நட்பு நின்றநிலையின் ஒருநாளும் தாழ்வுபடாத உள்ளமென்றவாறு.

(உ) கெழீஇயென்னும் செய்தெனெச்சத்தினை (௩) நட்டலென்னும் தொழிலொடு முடிக்க.

(௪) அகலம் (௫) மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலையேயென்றது நின்னொடு பொருவாரின்மையின் நின் அகலத்தை நின் மகளிர் போகத்துக்கிடமாகவல்லது மலர்வித்தலை அறியாயென, "மகளிர் மலைத்த லல்லது மன்னர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" (**புறநானூறு**, ௧௦) என்றதுபோலக் கொள்க.

௮. சிறியவிலையென்றது கடைக்குறை.

௯. தமிழ்செறிதலென்றது மாற்றாரது தமிழ்ப்படையையெல்லாம் இடையறப்படுத்தியென்றவாறு.

௧௧. ஒருமுற்று - ஒருவளைப்பு. இருவர் - சோழனும் பாண்டியனும், இருவரையென்னுமுருபு விகாரத்தால் தொக்கது.

௧௩. ஆடு பெற்று அழிந்த மள்ளரென்றது முன்பு பிறரொடு பொருது வென்றிபெற்றுப் பின் நினக்கு அழிந்தமள்ளரென்றவாறு.

மாறியென்றது நின்னொடுபகைமாறி யென்றவாறு.

௧௪. நீ கண்டனையேமென்றது இன்றுமுதல் நின்னாலே படைக்கப் பட்டாற் போலவேமென்றவாறு.

௧௬. அருவியாம்பலென்றது வீ அரிய எண்ணாம்பலென்றவாறு.

வீயென்பது குறுகிற்று. அருவி - பண்புத்தொகை.

'அடையடுப்பறியாவருவியாம்பல' எனக்கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**அருவியாம்பல்**' என்று பெயராயிற்று.

(௨௧) பல (௧௬) ஆம்பலெனமாறிக்கூட்டுக.

(௭) நீ (௧) பாடப்பார்க்கல்லது பணிபறியலை, (௩) நட்டோர்க்கல்லது கண்ணஞ்சலை, (௪) நின் அகலம் (௫) மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலை, (௭) கிளந்தசொற் பொய்ப்பு அறியலை, இவை நின்னியல்பு, இவையேயன்றி (௧௨) வலம்போரோய், முன் பிறர்பால (௧௩) வென்றிபெற்று நினக்குஅழிந்த மள்ளர் நின்னொடு பகைமாறி (௧௪) நீ கண்டனையேமென்று தாழ்வுகூற,

அதற்கு ஏற்ப ஈயும் நின்பெருமையும் கண்ணோட்டமுமாகிய (கரு) நும் நுகங் கொண்டு இன்னும் வென்றிகூறாநதனை, நின்குணங்கள் இவ்வாறாகிய அதனனே (கசு) செல்வக்கோவே, சேரலாமருகனே, (உக) வாழியாதனே, (கஅ) உலகஞ்செய்த நன்றுண்டெனிற் (உக) பல (கஎ) ஆம்பலாகிய (உ0) ஆயிரவெள்ளவூழி (உக) வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(உக) 'வாழியாத' என்னும்விளி (கசு) 'செல்வக்கோவே' என்பது முதலாய விளிகளின்பின்னிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பல்குணங்களையும் ஒருங்குகூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. மலைப்பு. அ. கொண்டனை. கரு. நுந்நுங்கொண்டினும் வென்றோயே. க0. குன்றினிலை. கசு. கடையெடுபறியா. (ரு)

(சுச.) வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்
பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தி லம்ம
வறங்கரைந்து வயங்கிய நாவிற் பிறங்கிய
வுரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி
யந்தண ரருங்கல மேற்ப நீர்பட்
டிருஞ்சே றாடிய மணன்மலி முற்றத்துக்
களிறுநிலை முணைஇய தாரருந் தகைப்பிற்
புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
யெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி
யலங்கும் பாண்டி லிழையணிந் தீமென
வாருக் கொள்கையை யாதலி னவ்வயின்
மாயிரு விசும்பிற் பன்மீ னொளிகெட
ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்றா
ருறுமுரண் சிதைத்தநின் னோன்றாள் வாழ்த்திக்
காண்கு வந்திசிற் கழறொடி யண்ணல்
மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்த
லிதழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டுயர்ந்த
மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி யதனாற்
பசியுடை யொக்கலை யொரீஇய
விசைமேந் தோன்றநின் பாசறை யானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௪) உரைசால்வேள்வி.

௨. டலாதிலம்லென்புழி, தில - ஒழியிசை.

௪. உரைசாலவேளவியெனறது யாகங்கள்எல்லாவறறினும் பெரிய வுட அரியவுமாக உரையமைநத வேள்வியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உரைசால்வேள்வி' என்று பெயராயிற்று.

எ. களிறு நிலைமுணைவுதறகுக்காரணம் (௮) [illegible]

தாராருநதகைபபென்றது ஒழுஙகுபாட்டையுடைய ஆண்டுவாழ்வாரக் கலைது பிறாபுகுதறகரிய மாளிகைக்கட்டணமெனறவாறு.

தார - ஒழுங்கு. தகைப்பு - கட்டணம்.

௯. புறஞ்சிறை - அதன்சிறைப்புறம.

௪. எஃகுபடை - கூரியபடை.

௧0. பாணடில - தேர்பூணும எருதுகள.

௯-௧0 புறஞ்சிறை வயிரியாக் காணினாமெனறது நமமை அவாகள காணவேண்டுவதில்லை, நம மாளிகைமதிறபுறதது நீயிகாணினும் கொடுமி னென்றவாறு.

ாமென்றது அவ்வகைததுறைக்குக கடவாதை.

௧௧. அவவயினென்றது நின்னூரிடததெனறவாறு.

(௧0) ாமெனை (௧௧) அவ்வயின் ஆறுக்கொள்கையையாதலினென யாறிக்கூட்டுக.

(௧௧) ஆதலினென்பதனை (௧௮) மழையினும பெரும்பயமபொழிதி யென்பதனேடுகூட்டி, நினனூரிடதது அவவயின ஆறுக்கொள்கைய யாய்ப் போநதபடியாலே ாண்டு நின்பாசறையிடத்து மழையினும பெரும பயமபொழியாநின்றாயெனவுரைக்க.

௧௩. ஞாயிறுதோன்றியாஙகு மாறுரா (௧௪) உறுமுரணசிதைத்த வென முடிக்க.

(௧௫) செய்தல (௧௬) இதழ்வனபபுற்றதோறறமொடு (௧௮) பயமபொ ழிதியெனக்கூட்டி, இவன்றன் நிறம கருமையாக்கி அநநிறததோற்றததானும் மழையோடுவமமாக்கியுரைக்க.

௧௯. பசியுடையொக்கலை அப்பசியையொருவியவெனப் பசி வருவிக்க.

உலகதது (௨) வேநதாபலருளா, அவராற் பெறுபயன் என்? (எ) தகைப்பிற் (௯) புறஞ்சிறைவயிரியாக்காணின் (௧0) ாமென (௧௧) அவ்வயின் [illegible]கையையாதலின், (௧௮) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி, அ[illegible] (௧௫) அண்ணல் (௨0) [illegible]ன்றல் (௧) [illegible]சியுடையொக்கலொரீஇய

(உo) பாசறையானே (கஎ) நின் னோன்றாள் வாழ்த்திக் (கரு) காண்கு வந்திசின் என மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கஅ) 'அதனால' என்பதன்பின் (கரு) 'அண்ணல' (உo) 'தோன்றல்' என்னும் விளிகள் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பினை வென்றிச்சிறப் பொடுபடுத்துக் கூறியவாறாயிற்று.

எ - ரு. ஈயவென்றது பாடமாயின், உரைசாலென்றது கூறுபடும். 'உரைசால, வேள்வி முடித்த கேள்வி யந்தண, ரருங்கல மேற்ப நீர்ப் பட்டு' என்று பாடமாகவேண்டும்.

(பி - ம்.) கரு. தோன்றிபன்ன சஎ. நோக்கமொடு. (ச)

(சுரு.) எறிபிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற
பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி
மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும
வில்லோர் மெய்ம்மறை சேர்ந்தோர் செல்வ
பூணணிந் தெழிலிய வணங்குவர லிளமுலை
மாண்வரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்
வேய்புரை பெழிலிய விளங்கிறைப் பணைத்தோட்
காமர் கடவுளு மாளுங் கற்பிற்
சேணாறு நறுநுதற் சேயிழை கணவ
பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை
பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சால் மார்பநின்
னாண்மகி ழிருக்கை யினிதுகண் டிகுமே
தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்
பையு ளுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்
சேறுசெய் மாரியி னளிக்குநின்
சாறுபடு திருவி னனைமகி ழானே.

துறை - பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கங) நாண்மகிழிருக்கை

(உ) விரியுளைசூட்டியென்பதனாற் [illegible] பிறத்தல்.

(உ) சூட்டிக் (ங) கடந்தவெனமுடிக்க.

௭. காஞ்சி சான்ற வயவரென்றது நிலையாமை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற் கொண்டிருந்தலமைந்த வீரரென்றவாறு.

௮. வனைந்துவரலெனபது ஒருவாய்பாட்டு விகற்பம.

௧௩. அவன் ஓலக்க இருக்கையின்செல்வத்தை நாண்மகிழிருக்கையெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே, இதற்கு '**நாண்மகிழிருக்கை**' என்று பெயராயிற்று.

௧௪. தீந்தொடை - பாலைக்கோவைகளாகிய வீக்குநிலை.

(௧௫) ... ...ப்பிற் பண்ணுப்பெயாத்தாங்கு(௧௬)அளிக்கும (௧௭) நனையெனக்கூட்டி எல்லாப்பண்களிலும வருத்தத்தைச்செய்யும உறுப்பினையுடைய பாலைப்பண்கள்பலவற்றையும ஒரோவொன்றாகப பெயாததுவாசிக்குமாறுபோலே ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத இன்பத்தை உண்டவர்க்குக்கொடுக்கும பலதிறத்து மதுவெனவுரைக்க.

௧௭. நனையென்றது ஈண்டு மதுவிறகெல்லாம பொதுப்பெயராய் நின்றது

௧௮. யாரியினென்னும உவமம மதுக்களில ஒரோவொன்றைக் கொடுக்கும மிகுதிக்கு உவமம.

௧௯. சாறுபடுதிருவினென்ற உவமம அம்மதுக்களைப பானமபண்ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும பூவும விரையுமுதலாய பொருள்களுக்கு உவமம. சாறென்றது விழாவினறன்மையை, மகிழென்றது மகிழ்ச்சியையுடைய ஓலக்கவிருப்பினை.

(௪) வயவர்பெரும, (௫) வில்லோர்மெய்யமமறை, சேரந்தோர் செல்வ, (௧௦) சேயிழை கணவ, (௧௧) பாணர்புரவல, பரிசிலர்வெறுக்கை, (௧௨) புகழ்சான்மார்ப, நின் (௧௩) நாண்மகிழிருக்கையினசிறப்பெல்லாம (௧௭) நின்நனைமகிழின்கண்ணே (௧௮) இனிதுகண்டேமெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன ஓலக்கவினோதத்தொடுபடுத்து அவன் செல்வச்சிறப்புக கூறியவாறாயிற்று (௫)

(௬௬.) வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடை பழுனிய
விடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல
விடியிசை முரசமொ டொன்றுமொழிந் தொன்னார்
வேலுடைக் குழூஉச்சமந் ததைய நூறிக்
கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயி லழுவத்துத்
தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லின்

னம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய
வார்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோ
ருறுமுரண் டாங்கிய தாரருந் தகைப்பி
னுண்மழைக் குழூஉச்சிமை கடுக்குந் தோன்றற்
றோன்மிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கெஃகிற்
றாரபுரிந் தன்ன வாளுடை விழவிற்
போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த
கடவுள் வாகைத் துய்வீ யேய்ப்ப
பூத்த முல்லைப் புதல்சூழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் றொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன் முரம்பி
னிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறூஉ
மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௬௬) புதல்சூழ்பறவை.

௩. படாந்தனையென்றது வினையெச்சமுற்று, படாதல் - நினைவு.

௪. ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல்.

(௪) ஒன்றுமொழிந்து (௫) கொன்றுபுறம்பெற்றவெனக் கூட்டி, ஒன்றுமொழிதலும் கொன்றுபுறம்பெறுதலும் ஒன்னாரதன்றி இவன் தொழிலாகவுரைக்க.

(௪) ஒன்னாரது (௫) குழூஉவெனக்கூட்டி, கொன்றதும் புறம்பெற்றதும் அக்குழூஉவையேயாகவுரைக்க.

௭. திறைதந்தவென்றதற்கு அவன்ஒன்னார் திறையாகத்தந்தவென வருவித்துரைக்க.

௮. அம்பணம் - மரக்கால். உறைபோதல் - உறையிடமுடியாதொழிதல். அளவைவிரியவெனத் திரிக்க.

(௭) நெல்லின (௮) ஆம்பதமென இருபெயரொட்டு.

௧௦. தாரருந்தகைப்பு - ஒழுங்குடைய மாற்றாரதுக்குலைதற்கரிய படைவகுப்பு.

௧௧. நுண்மழை - பருவமழை.

௧௨. தோலொடுவென ஒடு விரிக்க.

௧௩. தாரபுரிந்தன்னவாள் - பூமாலைகள் அசைந்தாற்போல நுடங்குகின்றவாள்.

(க0) நகைப்பிணையும் (கஉ) எஃகினையுமுடைய (கங) போரெனக் கூட்டுக.

கரு. கடவுள்வாகை - வெற்றிமடந்தையாகிய கடவுள்வாழும் வாகை.

கச - கசா கிழித்துக் குறுகநறுக்கி வாகையோடு இடைவைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லைமுகைக்கோப்பாகவும் வாகைவீ அம்முல்லையைச்சூழ்ந்த வண்டிறக்கோப்பாகவும் உவமங்கொள்ள வைத்த சிறப்பானே, இதற்கு '**புதல்சூழ்பறவை**' என்று பெயராயிற்று.

ககூ. திருமணிபெறுவார் அந்நாட்டாராகக்கொள்க.

அவனை (கூ) நினைத்துச்செல்லு முதுவாயிரவலனே, நின்னினைவிற் கேற்ப (உ0) நாடுகிழவோன் தனக்குப்போரின்மையான் வென்றுகொடுப்பதின்றி (அ) ஒன்னார் (சா) பிணம் [illegible], [illegible]த்துத (எ) திறையாகத்தந்த களிற்றொடு தன்னாட்டுவிளைந்தநெல்லாகிய (சு) உணவினைக் கொடாநின்றானென்று எல்லாருஞ் சொல்லுவார்கள், ஆதலால், அவன்பால் ஏகெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புடன்படுத்துக் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

'படர்ந்தனைசெல்லுமு' என்று பாணன் தன்னிலை நினைவன கூறினமையால், துறை பாணாற்றுப்படையன்றிச் செந்துறைப்பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. 'பாழ்ப்பாலை'. ங. கடறுழந்துசெல்லும் (சா)

(சாஎ.) கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு
பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்
கடனறி மரபிற் கைவல் பாண
தெண்கடன் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை
கொல்படை தெரிய வெல்கொடி நுடங்க
வயங்குகதிர் வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்பப்
பல்களிற் றினநிரை புலம்பெயர்ந் தியல்வர
வமர்க்க ணமைந்த வவிர்நிணப் பரப்பிற்
குழூஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்
தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபமொ
டுருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற
நாடுட னடுங்கப் பல்செருக் கொன்று

நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு
வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசவ
ரெஃகா டூனங் கடுப்பமெய் சிதைந்து
சாந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
மலர்ந்த காந்தண் மாறா தூதிய
கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப்
பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவரைக்
கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
செல்வக் கோமாற் பாடினை செலினே.

துறை - பாணாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௬௫) வெண்போழ்க்கண்ணி.

(க) கொடுமணமென்பது ஓரூர்.

உ. பந்தர்ப்பெயரிய - பந்தரென்னும் பெயரைப்பெற்ற.

௩. சொடடையாளர் படைதெரியவென ஒருசொல்வருவிக்க.

ரு. வெல்கொடி நுடங்கவென்றது மாறுவெதிரே அவர்கண்டு நடுங்கும்படி பண்டுவென்ற கொடி நுடங்கவென்றவாறு.

எ. களிறு இனநிரை புலம்பெயர்ந்து இயல்வரவென்றது களிற்றின நிரை களத்திலே போர்வேட்டுப் புலம்பெயர்ந்து திரியவென்றவாறு.

(௬) கொல்படைதெரியவென்பதுமுதலா (எ) இயல்வரவென்பதீறாக நின்ற வினையெச்சம் நான்கினையும் நிகழ்காலப்பொருட்டாக்கிச் (கஉ) செருக்கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(௯) குருதியாரப் (கக) பேய்மகள் கவலைகவற்ற (கஉ) நாடுடன்நடுங்க வெனநின்ற வினையெச்சங்கள் மூன்றினையும் ஆரும்படி கவலைகவற்றும்படி நாடுடனடுங்கும்படியென எதிர்காலப்பொருட்டாக்கிக் (கஉ) கொன்றெனனும் வினையொடுமுடிக்க.

அ. அமர்க்கண் அமைந்த பரப்பென்றது அமர்செய்யுமிடத்திற்கு இடம்போந்த பரப்பென்றவாறு.

க0. ஆண்மலி யூபமென்பது ஆண்மைமிக்க யூபமென்றவாறு.

கக. கவலைகவற்றவென்றது கண்டார்க்கு வருத்தத்தைச்செய்யும்படியென்றவாறு.

க௨. கொன்றென்னுமவினையெச்சத்தினை (கஎ) மெய்சிதைந்தென்னும வினையொடு மாறிக்கூட்டுக.

க௩. தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினைத் தொடுக்கப்படும் கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, 'நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழக் கண்ணி' எனக்கூறிய அடைச்சிறப்பானே, இதற்கு **'வெண்போழ்க் கண்ணி'** என்று பெயராயிற்று.

கஎ. மெய்சிதைந்தென்று உடலுருவப்பட்டமை கீழேசொன்னமையால், (க௪) வாள் முகம் பொறித்த மாண் வரி யாக்கையரென்பதற்கு வாள் முகத்திலேபொறித்த மாணவரியையுடைய யாக்கையரென முகத்தில வடு வாக்கியுரைக்க.

க௫. இருங்கணமூரியென்றது பெரிய உடலிடத்தையுடைய எருதென்றவாறு.

(க௩) கண்ணியர் (க௪) மாணவரியாக்கையராகிய (க௬) சான்றோர் பெருமகனென மாறிக்கூட்டுக.

(கஎ) மெய்சிதைந்து (க௮) சாந்து எழில் மறைத்தவென்றது மெய்யானது சிதைந்து அச்சிதைந்தவடுக்களாலே பூசினசாந்தின் அழகை மறைத்தவென்றவாறு.

க௯. மாறுதூஉதியவென்றது இது சூரினுடையதென்று அறிந்தும் நீங்காது ஊதியவென்றவாறு.

௨௰. சூர்நசைத்தாயென்றதனைச் சூர்நசைத்தாகவெனத் திரித்து, காந்தள் சூரானது நச்சுதலையுடைத்தாகலானேயென வுரைக்க.

(௩) கைவல்பாண, (க) நெடுமொழியொக்கலொடு நீ (க௮) சான்றோர் பெருமகன், (௨௨) நேரிப்பொருநனாகிய (௨௩) செல்வக்கோமானைப் பாடிச் செல்லின், (௨) பந்தர்ப்பெயரியமூதூர் (௪) தெண்கடன்முத்தமொடு (௫) கொடுமணம்பட்ட (௬) நன்கலம் பெறுகுவையென மாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. தொலைபடை. க௰. தாழ்நுடங்க, கா. க௨. பலசெருக்கடந்து. கஎ. எஃகாடினய. (௬)

(கூ௮.) **கால்கடிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு**
வேறுபுலத் திறுத்த கட்டூர் நாப்பட்
கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குகுரன் முரச
மகலிரு விசும்பி னாகந் ததிர
வெவ்வரி நிலைஇய வெயிலெறிந் தல்ல

துஞ்ஞு தடக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சுபுக லூக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்
தின்ஞு ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு
கட்கொடி நுடங்கு மாவணம் புக்குட
னருங்க ஞெடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
நாம மறியா வேம வாழ்க்கை
வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமாந் தல்கலு
மின்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்
பாய லின்மையிற் பாசிழை ஞெகிழ
நெடும ணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பி
ஞேவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல வெழுதிச்
செவ்விரல் சிவந்த வவ்வரிக் குடைச்சூ
லணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்கு
மணங்கமழ் மார்பநின் ருணிழ லோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கஉ) ஏமவாழ்க்கை.

(க) காலகடிப்பாகக் கடலொலிததாஙகு (ங) முரசம (ச) அதிரவெ
ணக்கூட்டுக.

(ரு) எயிலெறிந்தென்ற எசசததிற்கு (சு) உண்ஞுதென்றது இடமாக
உண்டலென ஒருதொழிற்பெயா வருவித்துமுடிக்க.

(௬) உணஞுதென்றதனை உணஞுமலெனததிரிதது அதனை அடுக்
கியவென்னும வினையொடுமுடிததுக் கழியவெனறதனைக் கழியாநிறகவென்
னும்பொருளதாக்கி அதனைப (அ) பெறினென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

எ. ஊக்கததரெனறது வினையெசசம்.

கக. கள் நொடைமை - களவிலை

கஉ. நாமம அறியா ஏம வாழக்கையெனறது துன்பம இடைவிர
வின இன்பமன்றி இடையறுத இனபமேயாயச சேறலான வாழக்கை
யென்றவாறு.

இசசிறப்பானே, இதறகு 'ஏமவாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

கங. வடபுலம - போகபூமியாகிய உததரகுரு.

கச. இன்னகை - இனிய இன்பம.

(௧௪) இன்னகை (௧௫) அலகலும் (௧௪) மேயவென்க் கூட்டுக.

௧௪. பலவுறை - பலநாளுறைதல்.

(௧௫) பாசிழைஞெகிழ (௧௭) நாளபலவெழுதியென முடிக்க.

(௧௯) அரிவையாப்பிணிக்கும் (௨௦) மணங்கமழ்மார்ப, நின்றாணிழலோர் (௭) உணர்ந்து அடுக்கிய பொழுதுபலகழிய (௮) இன்னோர் உறையுள தாம் பெறினன்றி (௧௪) இன்னகை (௧௫) அலகலும் (௧௪) மேய பலவுறை பெறுபகொல்? பெறார்; அவர் அவ்வாறு அதுபெறினன்றி நின் மார்பாற் பிணிக்கப்பட்ட அரிவையரும் இன்னகை அலகலு மேய பலவுறைபெறுவதேதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத அவன் வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧௯. குடச்சூல. (௮)

(௬௯.) மலையுறழ் யானை வான்றோய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ றானைக் கடுங்குரன் முரசங்
காலுறு கடலிற் கடிய வுரற
வெறிந்துசிதைந்த வா
ளிலைதெரிந்த வேல்
பாய்ந்தாய்ந்த மா
வாய்ந்துதெரிந்த புகன்மறவரொடு
படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்
கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே
நின்போ லசைவில் கொள்கைய ராகலி னசையா
தாண்டோர் மன்றவிம் மண்கெழு ஞால
நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்
பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப
விசும்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர
நால்வேறு நனந்தலை யோரா வங்கு நந்து
விலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோரே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (௧௨) மண்கெழுஞாலம்.

(உ) நுடங்கவெனவும் (ச) உறழவெனவும்நின்ற வினையெச்சங்களை (கூ) நூறியென்னுமவினையொடுமுடிக்க.

(அ) புகன்மறவரொடென்னும் ஒடுவை (ரு) வாளொடு (சா) வேலொடு (எ) மாவொடுவென எங்குங்கூட்டுக.

வாள், வேல், மாவெனநின்றமூன்றும் ஆகுபெயர்.

கூ. நூறியென்பது ஈண்டுக்கொன்றென்னும் பொருண்மைத்து.

கூ - கO. பகைவர்கெடுகுடி பயிற்றியவென்றது படுபிணம்பிறங்கப் பகைவரைநூறிய பின் அப்பகைவருடைய கெட்டுப்போனகுடிமக்களை அவர்நாட்டிலே பயின்று வாழ்வாராகப்பண்ணியவென்றவாறு.

இனிப் பகைவருடைய கெட்டகுடிகளை வேற்றுநாட்டிலே பயிலப் பண்ணினவென்றுமாம்.

(கஉ) மன்றவென்பதனை (கக) அசைவில்கொள்கையராகலினென்பதனொடு கூட்டுக.

கஉ. பொன்ஞாலமன்றி இம்மண்ஞாலமுழுதும் ஆண்டாரென்பது தோன்ற மண்கெழுஞாலமென்ற இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மண்கெழுஞாலம்' என்று பெயராயிற்று.

கங. நிலம் பயம் பொழியவென்றது சிலர் அரசுசெய்யுங்காலங்களில் மழையும் நீரும் குறைவின்றியிருந்தும் எவ்விளைவும் சுருங்கவிளையுங் காலமும் உளவாம், அவ்வாறன்றி நிலம் பயனைப்பொழிந்தாற்போல மிக விளையவென்றவாறு.

சுடர் சினந்தணியவென்றது திங்கண் மும்மாரியும்பெய்து மழை இடையறாதுவருகின்றமையின் சுடர் சினந்தணிந்தாற்போன்று தோற்றவென்றவாறு.

கச வெள்ளியென்றது வறிதுவடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால்வெள்ளி (**பதிற்றுப்பத்து, உச**) என்றவாறு.

பயங்கெழு ஆநியம் நிற்பவென்றது அவ்வெள்ளி மழைக்குடலான மற்றைநாள்கோள்களுக்குச் செல்கின்றநல்லநாட்களிலே நிற்கவென்றவாறு.

கரு விசும்பு மெய் அகலவென்றது அம்மழையில்லாமைக்கு உற்பாதமாகிய தூமத்தோற்றமின்மையானே, ஆகாயவெளி தனவடிவு பண்டையில் அகன்றாற்போலத் தோன்றவென்றவாறு.

பெயல் புரவு எதிரவென்றது மழை இவ்வுலகினைப் பேணிப்புரப்பேனென்று ஏற்றுக்கொண்டாற்போல நிற்பவென்றவாறு

கசா. நால்வேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்தவென்றது நாலுதிசையும் ஒன்றுபோலே பகையின்றிவிளங்கவென்றவாறு.

(கO) கொற்றவேந்தே, (கஎ) இலங்குகதிர்த்திகிரியினையுடைய நின் முன்னோர் (கஉ) நிச்சயமாக (கக) நின்னைப்போல அசைவிலராய் மேற்

கோளையுடையராகையாலே, (கஉ) இம்மண்ஞாலத்தினை (கங) நிலம் பயம் பொழிதன்முதலாக (கரு) நாலவேறுநனந்தலை ஓராங்குநந்தவென்பதீறாக எண்ணப்பட்ட நின்புகழெல்லாம்உளவாக (கக) அசைவின்றி (கஉ) ஆண்டோராவார், அவரல்லார் இம்மண்ஞாலத்தின் ஒரோவிடங்களை ஆளுவதல்லது முழுதும் ஆளுதல் கூடாதன்றேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கக. 'ஆண்டோரசையாது' என்பதுபாடமாக்கி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் ஆள்வினைச்சிறப்பினை அவன் குடிவரலாற்றொடுபடுத்துச் சொல்லியவாறாயிற்று.

(ரு) 'எறிந்துசிதைந்த' என்பதுமுதலாக (அ) 'மறவரொடு' என்பதீறாக நான்கடி வஞ்சியடியாயவந்தமையான, வஞ்சிதூக்குமாயிற்று. அவற்றுள், முன்னின்றமூன்றடிகளின் ஈற்றுச்சீர்கள் அசைச்சீர்களாகவும் மற்றையடியின்ஈற்றுச்சீர் பொதுச்சீராகவும் இட்டுக்கொள்க.

(கக) 'நின்போல' என்றது கூன். (கூ)

(எ௦.) களிறுகடையிய தாள்
மாவுடற்றிய வடிம்பு
சமந்ததைந்த வேல்
கல்லலைத்த தோள்
வில்லலைத்த நல்வலத்து
வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்
குவிமுகி ழூசி வெண்டோடு கொண்டு
தீஞ்சுனை நீர்மலர் மலைந்து மதஞ்செருக்கி
யுடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்
கடுஞ்சின வேந்தர் செம்ம றொலைத்த
வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும
நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்
புறஞ்சொற் கேளாப் புரைதீ ரொண்மைப்
பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்
கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் சுடர்நுதற்
புரையோள் கணவ பூண்கிளர் மார்ப
தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றஞ் சுற்ற
வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி
யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

உ௦ வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
யிளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
மாடோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப
விழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி
உரு முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்று
மயிரை நெடுவரை போலத்
தொலையா தாகநீ வாழு நாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (உச) பறைக்குரலருவி.

ங. சமம தைைநத வேலென்றது மாறறூர்செயயும சமஙகள் சிதை தற்குக் காரணமாகிய வேலென்றவாறு.

வேலென்றது வேலவென்றியினை.

ச. கலலலைததோளென்றது வலியுடைமையாற் கல்லையலைததோ ளென்றவாறு.

....

..... தாகவெனக்கூட டி வினைமுடிவுசெயக.

இதனாற்சொலலியது, அவன்வென்றிகூறிய திறததானே அவற்குளள சிறபபுக்களைக்கூறிப பின்னை வாழ்ததியவாறாயிறறு

(பி - ம்) சு. கவண்டிசை. உரு. நேருயாநெடுவரை. (க௦)

இதன்பதிகதது ஒருதநதையென்றது பொறையன்பெருநதேவியின் பிதாவுடையது ஒருபெயா.

வேளவி ஆக்கியபொழுதின் அறததுறைபோகியென்றது யாகமபண் ணினகாலததிலே மறறுளள அறததுறைகளையும செயதுமுடிததென்ற வாறு.

மாயவணணனை மனனுறபபெறறென்றது திருமாலைவழிபடடு அவ னுடையமனம தன்பாலேஆமபடி பெற்றென்றவாறு.

ஒகநதூரீததென்றது அமமாயவணணனுக்கு ஒகநதூரென்ற ஓா ஊரைக்கொடுததென்றவாறு.

புரோசுமயக்கியென்றது தன்புரோகிதனிலும தான் அறநெறியறிந் தென்றவாறு.

சிறுபுறமென்றது சிறுகொடை.

பதிற்றுப் பத்து.

(ப தி க ம்.)

மடியா வுள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
நெடுநுண் கேள்வி யந்துவற் கொருதந்தை
யீன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யீன்றமக
னுடுபதி படுத்து நண்ணா ரோட்டி
வெருவரு தானை கொடுசெருப் பலகடந்
தேத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி
ஆக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி
மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவற்
கோத்திர நெல்லி னொகந்தூ ரீத்துப்
புரோசு மயக்கி
மல்ல லுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய
செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர்பாடினார் பத்துப் பாட்டு. அவைதாம: புலாஅம்பாசறை, வரைபோலிஞ்சி, அருவியாம்பல், உரைசால்வேள்வி, நாண்மகிழிருக்கை, புதல்சூழ்பறவை, வெண்போழ்க்கண்ணி, ஏமவாழ்க்கை, மண்கெழுஞாலம், பறைக்குரலருவி. இவை பாட்டினபதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் சிறுபுறமென நூறாயிரங்காணங்கொடுத்து நன்றாவென்னுங்குன்றேறிநின்று தன்கண்ணிற்கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக் கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் இருபத்தையாண்டுவீற்றிருந்தான்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாம் பத்து.

(எக.) அறாஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பரூஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துணை மகாரி
னலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே
யூரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப்
போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
மதில்வாய்த் தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டுகண் ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயி
லாரெயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி றாடா வைகற்பொழுது நினையூஉ
வான்பயம் வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் தராஅர்
மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னூழி
யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
யறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

துாக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கஉ) குறுந்தாண்ஞாயில்.

உ. அருவியாமபல் - நீரின் ஆமபல, என்றதனுற்பயன்: நீக்குறை வற்ற ஆமபலென்பதாம, எண்ணின ஆமபலை நீக்குதற்கெனபதுமொன்று.

(உ) ஆமபலொடு நெயதலொடு (ச) நெல்லை (உ) அரிந்தென்று கொளக.

(உ) அரிந்து (ச) பகடு உதிாத்தவெனக்கூட்டிப் பகட்டானென உருபு விரிக்க.

ரு. செறு வினை மகளிா மலிநத வெக்கையென்றது உழவாபெண் மக்கள விளையாடுதறகு வயலிற் பயிாகொளளாததோரிடமின்மையின், ஆணடு அவாகள மிகக களமெனறவாறு.

வெக்கை - கடாவிடுஙகளம.

ச. நெலலிறகு மென்மை - சோறறதுமெனமை. செநநெலென்றது செந்நெலென்னும சாதியை.

ரு. அளவைக்கென நான்காவதுவிரிக்க

சா. கடுந்தேறு உறுகிளை - கடிதாகத தெறுதலையுடைய மிக்க குளவி யினம. மொசிந்தனவென்றது மொய்த்தனவென்னும வினையெசசமுறறு.

கூ. உருத்து எழுநது உரைஇ ஊா எரி கவரவெனக்கூட்டுக.

(கூ) ஊரெரிகவரப (க0)போாசுடுகமழபுகை மாதிரமறைபபத (கரு) தோட்டிவெளவியென முடிக்க.

கக. தோன்றலீயாதென்றது தோன்றாதென்னும வினையெச்சத திரிசொல, தோன்றலீயாமலெனத திரிக்க.

கஉ. குறுந்தாண்ஞாயிலென்றது இடையிடையே மதிலின் அடி யிடஙகளைப்பாாக்க அவற்றிற் குறுகிக் குறுகியிருக்கும படியையுடைய ஞாயிலென்றவாறு.

இவ்வாறு கூறின சாதிப்பண்பானும படியைத தாளென்றுகூறினபடி யானும இதற்கு '**குறுந்தாண்ஞாயில்**' என்று பெயராயிறறு.

கரு. வெளவிளையென்றது வினையெசசமுறறு.

கச. ஆயம்தரீஇயென்றது ஆயங்களை நீ (கரு) புலவுவில்லிளையாக் குக் கொடுப்பவென்றவாறு.

தரீஇயெனபதனைத் தரவெனத திரிக்க.

கரு. இளையா அஙகைவிடுப்பவென்றது இளையா அவ்வாயததைத தங்கள் அஙகையில்நின்றும பிறாக்கு விடுபபவென்றவாறு.

கசா. கயிருடாவென்னும பெயரெசசமறையை வைகலென்னும் தொழிறபெயரொடுமுடிக்க. வைகல - கழிதல. வைகறபொழுது - இருபெய ரொட்டு.

கஎ. வாழ்நா - வாழ்பவா, இடையா. பயததானென விரிக்க. கழுவுளாவான் அவவிடையாக்குத்தலைவனுய அக்காலததுக் குறுமபுசெயதிருநதானெருவன. முன்னா (கரு) எயிலெனறது அவன் தனக்குஅரணுகக் கொணடிருநத மதிலினை.

கஅ. வேறுபுலமபதிபாழாகபபடாநதென்றது அக்கழுவுள தலைமடங்குகையாலே அவனைவிட்டு வேறு திறையிடாக்குறும்பாநாட்டிலே அந நாட்டுபபதி பாழாகசசென்றென்றவாறு.

(கஅ) படாந்து (உச) திறைகொணடுபெயாதியெனக் கூட்டுக.

கக. விருநதின்வாழக்கை - நாடோறும் புதிதாகத் தாஙகள் தேடுகின்றபொருள பெருநதிரு - முனனேதேடிககிடநதபொருள. அறறென வெனறது அறறதெனககருதியெனறவாறு அறறதென்பது கடைக்குறைநதது.

உங. பாசம - பேய.

உரு. உரவவரையும மடவரையுமெனனுமஇரணடாவது விகாரததால தொக்கது அறிவு - அவாகளறிவு.

உஎ. வாழுமோரெனபுழி, உமமை - அசைநிலை.

(கரு) ஆரெயிறமுறறுட்டிவெளவி அதனையுடைய (கஎ) கழுவுள தலைமடஙகுகையாலே (கஅ) வேறுபுலமபடாநது அவ்வேறுபுலத்து நினக்கு (உக) யானையொடு அருங்கலமதிறையிடாததும (கக) விருநதின வாழக்கையொடு பெருநதிருவறறதெனககருதித தஙகள (உஉ) செயநநடுக்க மிக்கு நின்னை அணஙகெனககருதிப பலபடப பரவுதலான, (உங) பேய தான பறறினுருயிரைவெளவாது தனக்கு அவா டலியிடடுழி அபபலி கொண்டுபெயருமாறுபோல நீயும அவருயிரைவெளவாது (உச) திறை கொணடுபெயராநின்றுய, இஃதனறே இதுபொழுது நீசெயகின்றது, நின்னை (அ) உடறறியோா (ங) கடுமதேறு உறுகிளைதுஞசுப (எ) கூடுகிளைதத இளநதுணைபகானைபபோலப (எ) பெருமானே, அலவாாககள, இனிமேலுளளதது (உரு) உரவரையும மடவரையும அவரவா அறிவினைததெரிநது எணணி (உசு) அவாகளிடததுச்செயயுமஅருள நீநது அருளாயாயின, (உசு) நெடுநதகாய, இவணவாழபவாயாா, (உஎ) நின ஊஙகுவ பிறகவெனக கூட்டி வினைமுடிவுசெயக

இதனுறசொலலியது, அவனமவனறிச்சிறபபுககூறி அவறகுப பகைவாமேல அருளபிறபபித்தவாறுயிறறு.

(பு - ம்.) ரு. செறிவமா கட வேறறுபபுலம.
கஎ. தலைமயங்க. உஉ. பராவின். (க)

கரு

(எஉ.) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்
சூழாது துணித லல்லது வறிதுடன்
காவ லெதிரார் கறுத்தோர் நாடுநின்
முன்றிணை முதல்வாக் கோமபின ருறைந்து
மன்பதை காப்ப வறிவுவலி யுறுத்து
நன்றறி யுள்ளத்துச் சான்றோ ரன்னநின்
பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையிற்
றுஞ்ச லுறூஉம் பகல்புகு மாலை
நிலைபொறை யொராஅ நீர்ஞெமர வந்தீண்டி
யுரவுத்திரை கடுகிய வுருத்தெழு வெள்ளம்
வரையா மாதிரத் திருள்சேர்பு பரந்து
ஞாயிறு பட்ட வகன்றுவரு கூட்டத்
தஞ்சாறு புரையு நின்றொழி லொழித்துப்
பொங்குபிசி ருடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்
மடங்கற் றீயி னனையை
சினங்கெழு குருசினின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (க0) உருத்தெழுவெள்ளம்.

க இகல் பெருமையின் - இகலானது பெரிதாகையாலே, இகலென்னும் எழுவாய்க்குப் பெருமையை நிலைபயனிலையாகக் கொள்க. அஞ்சாரென்றது வினையெச்சமுற்று.

(க) படைகோளஞ்சார் (உ) துணிதலெனக் கூட்டுக.

உ - ரு. உடன் காவலெதிராரென்றது பலருந் தம்முட் கூடியும் காக்க மாட்டாரென்றவாறு.

ரு மன்பதை - மக்கட்பன்மை.

(ரு) அறிவுவலியுறுத்தும் (சு) சான்றோரெனக் கூட்டுக. ஆண்டுச் சான்றோரென்றது மந்திரிகளை.

எ மடம்பெருமையையும் (க) இகல்பெருமையைப்போல எழுவாயும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

அ துஞ்சல் - எல்லாவுயிரும் இறந்துபடுதல். பகலென்றது ஊழியை. மாலையென்றது ஊழிமுடிவினை.

௯. ஒரீஇ யென்றதனை ஒருவவெனத் திரித்து ஈண்டியென்றதனையும் ஈண்டவெனத் திரிக்க.

௧௦. உருத்தெழுவெள்ளமென்றது பலவுயிரையும் ஒருங்கு தான் கொல்லுங்கருத்துடையதுபோலக் கோபித்தெழுவெள்ளமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'உருத்தெழுவெள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

(௧௦) வெள்ளம் (௧௧) பரந்தென்றதனைப் பரக்கவெனத் திரித்து அதனை (௧௪) நுடங்கியவெனநின்ற செய்தியவென்னும் வினையெச்சத்தொடு முடித்து அதனைச் சுடர்நிகழ்வென்னுந் தொழிற்பெயரொடுமுடித்து, வெள்ளம் பரக்கையாலே அவ்வெள்ளத்தை [illegible] சுடர் நிகழ்ச்சியையுடைத்தானை (௧௫) யெனவுரைக்க.

௧௩. பிசிரென்றது பிசிருடைய வெள்ளத்தை. நுடக்கு [illegible]

(௧௨) ஞாயிறுபட்ட அகன்றுவருகூட்டத்து (௧௫) மடங்கற்றீயெனமாறிக்கூட்டி, அவ்வெள்ளத்தை மாயப் பகற்கு ஆதித்தர் பன்னிருவருந் தோற்றின பெருங்கூட்டத்தையுடைய வடவைத்தீயெனவுரைக்க. ஆதித்தர் கூட்டத்தை இவன் படைத்தலைவர்க்கு உவமமாகக்கொள்க.

(௧௩) அஞ்சாறுபுரையு நின்றொழிலொடு (௧௫) மடங்கற்றீயினையெனமாறிக்கூட்டுக. அஞ்சாறுபுரை [illegible] தொழிலென்றது அழகிய விழாப்போல எல்லார்க்கும் இன்பஞ்செய்யுந் தொழிலென்றவாறு.

(௬) நின்னொடு கறுத்தோர் (௭) [illegible] பெருமையை (௬) நின் (௪) முன்குடிமுதல்வர்க்கு (௫) அறிவுவலியுறுத்து [illegible] (௬) சான்றோரையொத்த நின் (௭) சூழ்ச்சியுடைமை அறி[illegible] சூழ்ச்சியுடைமையன்றிக் (௧௬) குருகிலே, நின்பெருமை [illegible] செய்யுமிடத்து (௧௫) மடங்கற்றீயினை அனையை, [illegible] அவர் [illegible] (௧) இகல்பெருமையானே [illegible] படைகோளோத் (௨) துணித்தலைத்து (௩) நாட்டைச் (௨) சிதைத்துடன் (௩) காவலின் [illegible] கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் சூழ்ச்சியுடைமை [illegible] உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பி - ம்) ௩. நாட்டை ௭. [illegible]

[illegible] . ௪ . பிசிருடைய. (௨)

(௭௭.) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்

பிறர்க்குநீ வாயி னல்லது நினைக்கு

பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே
. . . .
. . . .
மருதஞ் சான்ற மலர்தலை விளைவயற்
செய்யு ணாரை யொய்யு மகளி
ரிரவும் பகலும் பாசிழை களையார்
குறும்பல் யாணர்க் குரவை யயருங்
காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பிற்
புகாஅர்ச் செல்வ பூழியர் மெய்ம்மறை
கழைவிரிந் தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்
கொல்லிப் பொருந கொடித்தேர்ப் பொறையநின்
வளனு மாண்மையுங் கைவண் மையு
மாந்த ரளவிறந் தனவெனப் பன்னா
ளியான்சென் றுரைப்பவுந் தேறார் பிறருஞ்
சான்றோ ருரைப்பத் தெளிகுவர் கொல்லென
வாங்குமதி மருளக் காண்குவல்
யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

இதுவுமது
பெயர் - நிறந்திகழ்பாசிழை

*[கூந்தலையுடைய மகளிர், ஒண்ணுதல் பொலிந்த மகளிரெனக் கூட்டுக.

நிறந்திகழ்பாசிழையென்றது தன்னின் அழுத்திய மணியினும் தன்னிறந்திகழும் பசும்பொன்னிழையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறந்திகழ்பாசிழை' என்று பெயராயிற்று.

உயர்திணைமகளிர் நெஞ்சத்துமென உம்மையை மாறிக்கூட்டுக.

தெய்வமென்றது தெய்வத்தன்மையை

தெய்வஞ்சான்ற ஆன்றோரெனக்கூட்டுக. குலமகளிரை உயர்திணை மகளிரென்று முன்னே கூறினமையான் ஆன்றோரென்றது பரத்தையரை யாம். அவரை ஆன்றோரென்றது தம் துறைக்குவேண்டுவன அமைந்தாரென்றவாறு.]

மருதமென்றது மருதநிலத்தன்மையை.

இரவும் பகலும் குரவையயருமெனக்கூட்டுக.

---

* [ ] இவ்விருதலைப் பகரத்திற்குட்பட்ட உரைக்குரியமூலம் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை.

குறும்பல்குரவையென்றது ஒன்று ஆடுமிடத்திற்கு ஒன்று அணியதாய அவைதாம் பலவாயிருக்கின்ற குரவையென்றவாறு.

குரவையயரும் புகாரெனவும் காவிரிமண்டிய புகாரெனவுங்கூட்டுக.

உரைப்பவுமென்ற உம்மை தாமே அறியக்கடவதனை யாம் சொல்லவு மறிகிலரெனச் சிறப்பும்மை. பிறருமென்ப உம்மை அசைநிலை. 'சான்றோர் . கொல்லென' என்றதன்பின், கருதினென ஒருசொல் வருவித்து அதனைக் காண்குவலென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

பெருவேந்தே, புகார்ச்செல்வ, பூழியர்மெய்ம்மறை, கொல்லிப்பொருந, பொறைய, நின் பகைவர் நின்வளனும் ஆண்மையும் கைவண்மையும், உலகத்துமக்கள்ளவைக்கட்டந்தன, அவரொடு மாறுபடுவது நமக்கு உறுதியன்றெனப் பன்னாள் யான் சொல்லவும் தேறிற்றிலர், தேறாராயினும் உலகத்து மதிப்புடைய சான்றோர் சொல்லத் தாம் தேறுவரோவெனக் கருதின் அவர்சொன்னவிடத்தும் அவர்கள் மதிமருண்டதுவே காணாநின்றேன், ஆகலான் நின் பெருமையை அவர்கட்கு யாங்கு உரைப்பேனென வருந்தாநின்றேன் யான். இஃது என்னுறுகுறை, இதனை அறிந்து நீ அவர்பால் அருளவேண்டுவலென ... செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிக்கு அடியாகிய செல்வமும் ஆண்மையும் கைவண்மையும் உடன்கூறியவாற்றான் அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) 'நீயாயின் செயவரி.

ஒப்புமைகளிர். யாறுசெனறு. (க)

(எச.) கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது
வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்ப
சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல்
வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்
கொடுமண மபட்ட வினைமா ணருங்கலம்
பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித்
தெரியுநர் கொண்ட சிரறுடைப் பைம்பொறிக்
கவைமரங் கடுக்குங் கவலைய மருப்பிற்
புள்ளி யிரலைத் தோலூ னுதிர்த்துத்
தீதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற்
பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி
எஃகுடை யிரும்பி னுள்ளமைத்து வல்லோன்

சூடுநிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
விசும்பாடு மரபிற் பருந்தூ றளப்ப
நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றோ
ளொடுங்கீ ரோதி யொண்ணுதல் கருவி
லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிந்து
சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங்
காவற் கமைந்த வரசுதுறை போகிய
வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க்
கருங்கட னிறுத்த செருப்புக முன்ப
வன்னவை மருண்டனெ னல்லே னின்வயின்
முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நரைமூ தாளனை
வண்மையு மாண்பும் வளனு மெச்சமுந்
தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கென
வேறுபடு நனந்தலைப் பெயரக்
கூறினை பெருமநின் படிமை யானே.

இதுவும் அது.

பெயர் - (கசு) நலம்பெறுதிருமணி

க. கேள்விகேட்டல் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலான விதிகேட்டல். படிவம் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலாக முன்புசெலுத்தும் விரதங்கள். ஒடியாதென்பதை ஒடியாமலென்று திரிக்க.

(உ) வேட்டனையென்றதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி அவ்வினையெச்சத்தினை (உஉ) அருங்கடனிறுத்தவென்னும் வினையொடு கூட்டுக.

உ. உயர்ந்தோர் - தேவர்.

ச. வேறுபடுதிருவின் - [illegible] குணங்களால் அவளின் வேறாகிய நின்தேவி யென்றவாறு.

திருவினென்னுமின் - அசைநிலை.

(ச) வாழியரென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கரு) சூடுநிலையுற்றென்னும் வினையொடு முடிக்க.

எ. வரையென்றது, பெருமலையை. குறும்பொறையென்றது அதனை அணைந்த சிறுபொறைகளை.

அ. பொறிபுனைகோடல் - இலக்கணக்குறையற ஆராய்ந்துகோடல். பைம்பொறியென்றது, செவ்விகளையுடைய புள்ளிகளை. மேற் (க0) புள்ளியிரலையென்றதனை அதன் சாதிப்பெயர் கூறியவாறாகக்கொள்க.

௯. கவலையவென்னும் அகரம செயயுள்விகாரம்.

கக. பாணடிலென்றது, வட்டயாக அறுதத தோலினை.

கஉ. பருதிபோகிய புடையென்றது, வட்டமாகப்போன அத்தோலது விளிம்பினை.

(ரு) அருஙகலம (௯) முதததம (கக) பாணடிற் (கஉ) புடைகிளைகட்டி யெனககூட்டி அருஙகலததினையும முத்ததினையும அத்தோலின்விளிம்பிலே இனமாகக் கட்டியெனவுரைக்க.

கங. எஃகுடை இரும்பின உளளமைததென்றது கூரமையை யுடையகருவிகளால அததோலுட்செயயும தொழிலகளெலலாம செயத மைததென்றவாறு.

அமைததென்றதனை அமைபபவெனத திரிகக.

(கரு) வலலோனுலெனவிரிதது வலலோனுல நின்றேவி (கச) சூடு தல நிலையுறுதலாலெனக.

கரு. வலலோன - யாகமபண்ணுவிககவலலவன்.

கச தோறறமென்றது, தோற்றமுடைய அததோலினை.

(௭) திரு (கஎ) ஒணணுதல (கச) தோறறம (கரு) பருந்தா றளாபப (கச) சூடுநிலையுறறுக் (கஎ) கருவில (உ0) அரசுதுறைபோகிய வெனக்கூட்டி நின்தேவியாகியவொணணுதல அவ்வாறிழைததததோலினைப் பருநதாறளக்குமபடி சூடினமையால, அவளகருவிலேயிருநது அரசுதுறை கருவேணடுவனவெலலாம குறையறறவெனவுரைகக

கசு. நலமபெறுதிருமணியெனறது மணியறிவாரால இதுவே நலல தென்று சொலலப்படுதலையுடைய திருமணியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதறகு 'நலம்பெறுதிருமணி' என்று பெயராயிற்று.

கஎ எண இயல முறறியெனறது திஙகள்நிரமபியென்றவாறு.

எணணறிவெனறது இமமையறிவு மறுமையறிவு; பொய்யவறிவெனினும அமையும்.

உக. பெறறனையெனறது வினைமுறறு.

உஉ. நரைமூதாளனெனறது, புரோகிதனை.

(உஉ) நரைமூதாளனைக் (உஉ) கூறினையெனககூட்டி, அவனைச் சொலலி ஏவினையென ஒருசொல வருவிததுமுடிக்க.

உங. மாண்பெனறது, மாட்சிமையுடைய குணஙகளை. எசச மெனறது, பிள்ளைப்பேறறினை.

உச. தெயவமென்றது, தாமவழிபடுந தெயவஙகளினை.

(உ௩) தவமுடையோர்க்கெனச (உஅ) சொல்லியென்க.
கூறினையென்பது வினையெச்சமுற்று.

உ௭. வேறுபட்டு நன்னந்தலையென்றது, துறந்துபோயிருக்கும் காட்டினை.
பெயர் - அந்நன்னுதாளனைக் காட்டிலே பெயரவேண்டி.

(உஉ) செருப்புகன்முன்ப, (உ) வேட்டனையென்றும் (உக) பெற்றனை யென்றும் நீ செய்தயாகங்களாகிய (உ௫) அன்னவையிற்றிற்கு யான் மருண் டேனல்லேன், நின்னை நல்வழி (உச) ஒழுகுவித்து நின்ற நன்னுதாளனை (உஅ) நின்னடிமையானே (உ௭) இல்லறவொழுக்கினை யொழித்துத் துறவற வொழுக்கிலே செல்ல (உஅ) ஒழுகுவித்தனை, அவ்வாறு செய்வித்த நின் பேரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிந்து யான்மருண்டேனென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன் நல்லொழுக்கமும் அதற்கேற்ற நல் லறிவுடைமையும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) அ. தெரிபுகொண்ட. உ௫. வண்மையுமாண்மையும்.
க௦. தோனுனெறிரத்து. உ௯. வேறுபுல
கச. சூடுநிலையுற்ற. உஅ. கூறுவை.
உச முதிதுணைநதொழுகும். (ச)

(எ௫.) இருட்புலி கொன்று பெருங்களிறடூஉ
மருமபொறி வயமா னனையை பலர்வேற
பொலந்தார் யானை யியறேர்ப் பொறைய
வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிந்து
௫ நின்வழிப் படாஅ ராயி னென்மிக்
கறையுறு கரும்பின் றீஞ்சேற் றியாணர்
வருநர் வரையா வளமவீங் கிருக்கை
வன்புலத் தழீஇ மென்பா றோறு
மருப்பறை வினைஞர் புல்லிக்கல் படுத்துக
க௦ கள்ளுடை நியமத் தொள்விலை கொடுக்கும்
வெள்வர குழுத கொள்ளுடைக் கரம்பைச்
செந்நெல் வல்சி யறியார் தத்தம
பாடல் சான்ற வைப்பி
னாடுட னாடல் யாவண தவாக்கே.

இதுவும்அது.
பெயர் - (௩) தீஞ்சேற்றியாணர்.

ரு - சா. நெல்மிக்கு அறையுறு கரும்பென்றது நெல்லின்கண்ணே அந்நெல்லைநெருக்கி மிக எழுந்தமையானே அறுக்கலுற்ற கரும்பென்றவாறு.

இனி, அந்நெற்றான கரும்பின் மிக எழுந்து அதனை நெருக்கினமை யால, அந்நெல்லிற்கு இடமுண்டாக அறுத்த கரும்பெனினுமாம.

சா. தீஞ்சேறு - இனியபாகு. யாணரென்றது அத்தீஞ்சேற்றது இடையறவின்மையை.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'தீஞ்சேற்றியாணர்' என்று பெயராயிற்று.

(ஏ) வளம்வீங்கிருக்கையாகிய (அ) மென்பாலெனக் கூட்டுக.

மென்பால் - மருதம்.

(கூ) பொறைய, நீ (க) புலிகொன்று களிறடூஉம (உ) வயமான் அனையை, அதனால், (ச) வேந்தரும் வேளிரும பிறரும் நின்னடிக்கீழ்ப்பணி ந்து தமக்குரிய (அ) மென்பால்கடோறுமிருந்து முனபணிந்தவாற்றிற்கேற்ப (ரு) நின்[illegible]ாயின், அவர்கள (கக) வெள்வரகுழுதகொள்ளுடைக் கரம்பையாகிய (அ) வன்பாலிலே கெட்டுபபோயிருந்து ஆணடுவிளைந்த வெளவரகு உண்பதன்றித் தாம் பணடுணணும (கஉ) செந்நெல்வல்சி உணணக்கிடையாதபடி மிடிபடுகின்றா, (கச) தத்தநாட்டினை ஒருநகு ஆளுதல அவாக்கு யாவணதென வினைமுடிவுசெயக.

இதனாறசொல்லியது, அவன்வெனறிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தழீஇயமெனபால கக. கலனுடைககரமபை.
சா. புலவிகலபடுதது. கஉ, அறியாருடன. (ரு)

(எசா.) களிறுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வெஃகுயாத
தொளிறுவாண் மன்னா ததைநிலை கொன்று
முரசுகடிப் படைய வருநதுறை போகிப்
பெருங்கட னீந்திய மரமவலி யுறுக்கும
பண்ணிய விலைஞர் போலப புண்ணொரீஇப்
பெருங்கைத் தொழுதியின வன்றுயர் கழிபபி
யிரந்தோர் வாழ நல்கி யிரபபோர்க
கீத றண்டா மாசித றிருக்கை
கண்டனென் செல்கு வநதனென் காலகொண்டு
கருவி வானந் தண்டளி சொரிந்தெனப்
பல்விதை யுழவிற் சில்லே ராளர்
பனிததுறைப் பகன்றைப பாங்குடைத் தெரியல்
கழுவுறு கலிங்கங கடுபபச சூடி

யிலங்குகதிர்த் திரு,மணி பெறூஉ
கரு மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோயே.

இதுவும்அது.
பெயர்-(அ) மாசிதறிருக்கை.

ச. கடலநீந்தியமரம - மரக்கலம.

அ. மாசிதறிருக்கையென்றது பகைவரிடததுக் கொள்ளப்பட்ட மாககளை வரையாது அளவிறக்ககொடுக்கும் பாசறையிருக்கையென்றவாறு.

இசசிறப்பானே, இதற்கு 'மாசிதறிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

(கo) தண்டளிசொரிநதென (கக) ஏராளா (கச) கதிர்ததிருமணி பெறூஉம (கரு) நாடெனககூட்டி, மழைபெயதலானே ஏராளா உழுது விளை ததுக்கோடலேயனறி உழுத இடஙகள்தோறும ஒளியையுடைய திருமணி களை எடுததுக்கொள்ளுநாடென வுரைக்க.

கக. பல விதை உழவின் சிலலேராளரெனறது பலவிதையுழவாற பெரியராயிருப்பினும தம்குலததானும ஒழுககத்தானும் சிறிய ஏராளரென்ற வாறு.

சின்மையை, சின்னூலென்றதுபோலாண்டுச்சிறுமையாகக்கொள்க.

(கஉ) பகன்றைததெரியல் (கங) கழூவுறுகலிஙகம கடுபயச் சூடித் (கச) திருமணிபெறூஉமெனக் கூட்டி, பகன்றைமாலையைக் கழூவுறுகலிஙக மொப்பச் சூடிக்கொணடுநின்று திருமணிகளை எடுக்குமெனவுரைக்க.

(கரு) நாடுகிழவோய, (உ) மன்னா (க) பெருஞசமம ததைய எஃ குயாதது (உ) அமமன்னாபலா கூடிசசெறிந்த நிலைமையைக்கொன்று (ங) அருநதுறைபோகிக் (ச) கடலை நீந்தின மரக்கலததினை அழிவுசேராது வலி யுறுககும (ரு) பணடவாணிகனைபபோலக் (சு) கைததொழூதியின் (ரு) புணணை ஒருவுவிதது (சு) வலிய துயரைக்கழிததுப் போரிடதது வினையிலிருந தலே வினைதமாககொண்டு (எ) இரநதோாவாழநலகிப் பின்னும இரப போாக்கு (அ) ஈதலின்மாறாத மாசிதறிருக்கையைக (கு) கண்டுபோவேன வநதேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொலலியது, அவனவெனறிசசிறப்பும கொடைச்சிறப்பும கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. பணணியவினைவா. (அ)

(எஎ.) எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போரப் பொறைய
னென்றனி ராயி னாறுசெல் வம்பலிர்
மன்பதை பெயர வரசுகளத் தொழியக்
கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றாடு துணங்கை

ரு மீபிணித் துருண்ட தேயா வாழியிற்
பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
மெண்ணற் கருமையி னெண்ணின்றோ விலனே
கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி
யுகக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச்
க0 சேண்பரன் முரம்பி னீரம்படைக் கொங்க
ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்
யானை காண்பலவன் றானை யானே.

துறை - உழிஞையரவம்.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (சு) வென்றடுதுணங்கை.

க. மன்பதைபெயரவென்றது படைகெடவோடவென்றவாறு.

க-ச. அரசுகளததொழியக் கொனறென்றது அரசரைக் களத்தி லே உடலொழிநதுகிடக்கக் கொனறென்றவாறு.

(௩) கொன்று தோளோச்சிய (ரு) பிணமெனககூட்டி, முன்பு தம் முடனபகைத்தவரைக கொன்று தோளோச்சியாடி இபபொழுது இவன்கள த்திற பட்டுக்கிடக்கினறவீராபிணமென அவ்வீராசெய்தியை ... த தினமேலேறறிச சொலலியவாறாகவுரைகக.

(சு) வென்றடுதுணஙகைப (ரு) பிணமென்றது ஊாகளிலேயாடும துணஙகையனறிக களஙகளிலே வென்றாடின துணஙகையையுடையபிண மெனறவாறு.

இசசிறபபானே, இதற்கு 'வென்றடுதுணங்கை' எனறு பெயரா யிறறு.

ரு. மீபிணததைப பிணமீயெனக்கொளக.

எ எணணிற்றோவென்னும ஒற்று மெலிநதது.

அ. கநதுகோளீயாதெனறது வினையெசசவினைததிரிசொல.

ச. சாடியெனனும வினையெசசத்தினைச (கக) செலவென்னும தொழிற்பெயரொடுமுடிகக

(க0) ராமபடை .. . .

(உ) வமபலிர, (க) பொறையன் எனைபபெருமபடையன (உ) எனற னிராயின், (கஉ) அவன தானையிடததுத (ந) தேரும மாவும மாக்களும (எ) எணண ... எணணிறநிலன. ஆயின, (கஉ) அவன் தானை யின யானைதான எணணினையோவெனின, அதுவும எணணினேனலலேன, கடபுலனுககு வரைபறைபபடடதுபோல (கக) ஆபபரநதாலொதத செலவிற

பல (கஉ) யானையை அவனுருனையானே காண்பலெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செயக.

இதனாற்சொலலியது, அவனபடைபபெருமைசசிறபபுக் கூறியவா ருயிறறு.

இப்பாட்டிற பொதுபபடப படையெழுசசிகூறிபதனை உழிஞையா வமென்றது, ஆணடு அபபடையெழுஙகாலத்து நொசசிமீதிற் போாகுறித் தெழுநதனதை ஒருகாரணததான் அறிநதுபோலும.

(பி - ம்.) ரு. தெய்வயாழின். (எ)

(எஅ.) வலம்படு முரசி னிலங்குவன விழூஉ
மவ்வெள் ளருவி யுவவரை யதுவே
சில்வளை விறலி செல்குவை யாயின்
வள்ளிதழ்த தாமரை நெய்தலொ டரிநது
ரு மெல்லியன் மகளி ரொல்குவ ரியலிக்
கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறு நுவலப்
பல்பய னிலைஇய கடறுடை வைப்பின்
வெல்போ ராடவா மறம்புரிநது காக்கும்
வில்பயி லிறும்பிற் றகடூர் நூறி
கo பேஎ மன்ற பிறழநோக் கியவ
ரோடுறு கடுமுரண் டுமியச் சென்று
வெம்முனை தபுத்த காலைத் தந்நாட்
டியாடுபரந் தனன மாவி
னுபரந் தன்ன யானையோன் குன்றே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும்தூக்கும் அது.
பெயர் - (கo) பிறழநோக்கியவர்.

(உ) அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெளளருவி. உவவரையென்றது உவ்வெலலையெனறவாறு. அதுவென்பது அம் மலையெனனுஞசுட்டு. வெள்ளருவியையுடைய அதுவெனக்கூட்டுக.

(ரு) மகளிா இயலி (ச) நெயதலொடு தாமரையரிந்து (சா) கிளிகடி மேவலா புறவுதொறும நுவலப (எ) பலபயன் நிலைஇய கடறெனககூட்டி, கிளிகடிமகளிா நிலவணுமையானே மருதநிலததிலேசெனறு நெயதலொடு தாமரையரிநது பின கிளிகடிதொழிலைமேவுதலையுடையராயப புறவின்புனஙக

டோறும் கிளிகடிபாடலை நுவலப் பல்பயங்களுமநிலைபெற்ற முல்லைநிலமெனவுரைக்க.

(எ) வைப்பிற (ஈ) நாகரேனக்கூட்டுக.

(அ) ஆடவாகாக்கும் (கூ) இறும்பெனக்கூட்டுக.

கூ. விலபயிலிறும்பு - படைநிலை.

(க௦) பிறழநோக்கியவரென்றது தம சினமிகுதியானே மாற்றார் படைததோறறத்தினை நெறியால நோக்காது எடுத்தும படுத்தும கோட்டியும பலபடப் பிறழநோக்கும பகைவராகிய பல்லியமுடையரெனறவாறு.

இசசிறபபானே, இதற்குப **'பிறழநோக்கியவர்'** எனறுபெயராயிற்று.

(க௬) மாவினொடுவென ஒடு விரித்து, (க௨) முனைதபுத்தகாலை மாவினொடு (க௪) ஆபரந்தன்ன யானையோனெனவுரைக்க.

(௬) சில்வளைவிறலி, செல்குவையாயின, (க௪) யானையோன்குன்று (உ) உவ்வெலலையில வெள்ளருவியுடைய அதுவெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெயக

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிசசிறபபுக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௪. இதட்டாமறை. க௦. பேயமன்ற.

கூ. உறுப்பிற்றகரோ. (அ)

(எகூ.) உயிர்போற றலையே செருவத் தானே
கொடைபோற் றலையே யிரவலர் நடுவட்
பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யளித்தி
நின்வயிற பிரிந்த நல்லிசை கனவினும
பிறர்நசை யறியா வயங்குசெந் நாவிற்
படியோர்த தேய்த்த வாண்மைத் தொடியோர்
தோளிடைக குழைந்த கோதை மார்ப
வனைய வளப்பருங குரையை யதனா
னின்னொடு வாரார் தந்நிலத தொழிந்து
கொலகளிற் றியானை யெருத்தம் புல்லென
வில்குலை யறுத்துக் கோலின வாரா
வெல்போா வேந்தா முரசுகண் போழ்ந்தவ
ரரசுவா வழைபபக் கோடறுத் தியற்றிய
வணங்குடை மரபிற கட்டின்மே லிருந்து
தும்பை சான்ற மெய்தயங் குயக்கத்து
நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது

மடையெதிர் கொள்ளா வஞ்சுவரு மரபிற்
கடவு ளயிரையி னிலைஇக்
கேடில வாக பெருமநின் புகழே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கரு) நிறம்படு குருதி.

(ச) பிரிந்த நின்வயினால் லிசையெனக்கூட்டுக
பிரிதல - தன்னைவிட்டுத் திக்குவிதிக்குக்களிலே போதல.
(எ) இசை (ஙு) அறியாவெனமுற்றாக அறுத்துரைக்க.

க. நின்னொடுவாராரா தந்நிலைத்து ஒழிந்தென்றது நின்னைவழிபட்டு நின்னொடு ஒழுகாதிருந்ததலேயன்றித் தந்நிலத்திலே வேறுபட்டுநின்றெனற வாறு.

(க0) யானையெருத்தத்தம்புல்லென (கக) விலக்குலையறுத்துக கோலின் வாரா (கஉ) வேந்தரென்றது முன்பு நின்வழி ஒழுகாது ஒழிந்திருந்தவழிய பின்பு தாம களத்து நின்போரவலிகண்டு இனி நின்வழி ஒழுகுதுமெனச் சொலலித் தாம ஏறிய யானையெருத்தம்புலலென விலலின் நாணியையறுத்து நின் [illegible] வேந்தரென்றவாறு.

கங. அழைத்தல - வருத்தத்தாற் கதறுதல

(கரு) துமபை சான்ற மெய தயங்கு உயக்கத்து (கசு) நிறம்படு குருதியென்றது - வீரருடைய தும்பைசூடிய தற்கேற்பநின்று பொருதலாற்ற லையுடைய உடலானது அசையும்படிவந்த ஓயவினையுடைய நிறங்களைத் திற ந்துவிட்ட குருதியென்றவாறு.

அலலாதஇடங்களிற் குருதிகொள்ளாமையின், நிறங்களைத் திறக்க ஆண்டு உண்டானகுருதியென்பதாயிற்று.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**நிறம்படுகுருதி**' என்று பெயராயிற்று

(கஅ) கோட்டுறுத்து இயற்றிய (கசு) கட்டின்மேலிருந்து (கஅ) நிறம் படுகுருதி புறம்படினலலது (கஎ) மடைஎதிர்கொள்ளாக (கஅ) கடவுளெ னக்கூட்டி, அவ்வாறுசெய்ததொருகட்டில கொடுவந்திட்டதன்மேலிருந்து அவ்வாறுகொடுப்பதொரு பலியுண்டாயினலலது பலிகொள்ளாககடவு ளெனவுரைக்க.

(கஎ) கட்டினமேலிருந்தலலது (கஅ) குருதிபுறம்படினலலதென அலலதெனபதனை இரண்டிடத்தும கூட்டிக்கொள்க.

கஅ. கடவுளென்றது அவனால இவ்வாறு வழிபடும கொற்றவை யை. அயிரை - அககொற்றவைஉறைவதொருமலை,

(எ) கோதைமாப, (க) செருவதது உயிாபோற்றலை, (உ) இரவலா நடுவணகொடைபோறறலை. (ங) பெரியோாைபபேணிச சிறியோாைஅளித்தி, (அ) அனையநின்குணஙகளை அளபபரியை, நீ ... ... (ச) பிரிநத நின்வயின்நலலிசை இனிக் கனவிலும (ரு) பிறாநசசுதலறியா, அவ் வாறு அறியாமையின, (கக) பெரும, அவவாறுகியநினபுகழ (கஅ) நிலைஇ நினனிடத்துக் கேடிலவாகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெயக.

அ. 'அனையவளபபருஙகுணாயை' என்றது (ங) 'சிறியோாையளிததி' என்பதன்பின்னே நிறகவேணடுதலின, மாறுயிறறு.

இதனுறசொலலியது, அவனபலகுணஙகளுாய ஒருஙகு புகழ்ந்து வா ழ்தநியவாறுயிறறு.

(பி - ம்.) ச. பிறநத. சு. வாராாநின்னிலதெளிநது.
அ. அனையையளப. (ரு)

(அ0.) வான்மருபபிற களிற்றியானை
யாமலையிற கணங்கொணடவ
ரெடுத்தெறிநத விறன்முரசங்
காாமழையிற் கடிதுமுழஙகச
ரு சாநதுபுலர்நத வியனமார்பிற
றொடிசுடாவரும் வலிமுனகைப
புண்ணுடை யெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழறகாற
பிறக்கடி யொதுங்காப பூட்கை யொளவா
ளொடிவி றெவ்வ ரெதிர்நின் றுரைஇ
க0 யிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோறகென
வமபுடை வலதத ருயாநதோர் பரவ
வனையை யாகன் மாறே பகைவா
காலகிளாந தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக
கடுமபரி நெடுநதோ மீமிசை நுடங்குகொடி
கரு புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினபபோர்
நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்
தொலையாக கற்பநின் றெமமுனை யானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (எ) புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்.

௨. கணங்கொள்ளவெனத் திரிக்க. அவரென்றது பகைவரை.

௭. புண்ணுடை எறுழ்த் தோளென்றது எப்பொழுதும் பொருது புண்ணறாத வலியதோளென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்குப் 'புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்' என்று பெயராயிற்று.

௧௦. புரவெதிர்ந்தோற்கென்றது கொடையேற்றிருக்கின்ற அவனுக்கென்றவாறு.

(௧௪) கொடி (௧௫) தோன்றலென்பதனை எழுவாயும் பயனிலையுமாகக்கொள்க

(௧௭) நின் தெமமுனைப (௧௫) புலவரையாமெனை மாறிக்கூட்டுக.

(௧௭) தொலையாக்கற்ப, (௧௧) நின்வீரராகிய உயர்ந்தோர் நின் தெவ்வராகிய (௨) அவருடைய (௧) களிற்றியானை (௨) மலையிற் கணங் கொள்ளாநிற்க, (௩) முரசம் (௪) கடிதுமுழங்காநிற்க, அவையிற்றை ஒன்றும் மதியாதே நின்னொடு (௯) ஒடிவில் தெவ்வராகிய அவர் எதிர்நின்று பெயரா (௧௦) இப்புரவெதிர்ந்தோனுக்குத் திறையையிடுகவெனச் சொல்லி நின்னைப் (௧௧) பரவும்படி நீ (௧௨) அதற்கேற்ற தன்மையையுடையையான படியாலே (௧௭) நின்தெமமுனைப் (௧௫) புலவெல்லையில் நின் (௧௨) பகைவர் (௧௪) தோமிசைக்கொடி (௧௫) போரைக்குறித்துத்தோன்றல் யாவதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பொடு படுத்து வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(௧௭) தெமமுனைப (௧௫) புலவரைப (௧௨) பகைவர் (௧௪) கொடி (௧௫) தோன்றல் யாவதென எதிரூன்றுவார் இன்மைதோன்றக் கூறிய அதனால், வஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

முன்னர் ஆறடியும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையானே, வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. (௧௦)

இதன்பதிகத்துக் கொல்லிக்கூற்றமென்றது, கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்த மலைகளையுடைய நாட்டினை.

நீர்கூர்மீமிசையென்றது, அந்நாட்டு நீர்மிக்க மலையின் உச்சியை.

நொச்சிநந்தென்றது தக்கோர் மதிலைக் கைக்கொண்டென்றவாறு.

(பதிகம்.)

பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு
வேளாவிக்கோமான் பதுமன் றேவியீன்றமகன்
கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீமிசைப்

பல்வேற் றானை யதிக மானோ
டிருபெரு வேநதரையு முடனிலை வென்று
முரசுங் குடையுங் கலனுநகொண்
டுரைசால் சிறப்பி னடுகளம் வேட்டுத்
துகளற மகளி ரிரங்கத் துப்பறுத்தத
தகடூ ரெறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய
அருந்திற லொள்ளிசைப் பெருஞ்சேர லிரும்பொறையை
மறுவில் வாய்மொழி யரிசில்கிழார் பாடினர் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்: குறுந்தாண்ஞாயில, உருத்தெழுவெள்ளம், நிறந்திகழ் பாசிழை, நலம்பெறுதிருமணி, தீஞ்சேறறியாணர், மாசிதறிருக்கை, வென்றூடுதுணங்கை, பிறழநோக்கியவர், நிறம்படுகுருதி, புண்ணுடையெறுழ்த்தோள். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெறற பரிசில தானும் கோயிலாளும புறமபோநதுநின்று கோயிலுள்ளவெலலாம கொணமினென்று காணம ஒன்பதுநூறாயிரததொடு அரசுகட்டிறகொடுப்ப அவா யான இரபப இதனை ஆள்கவென்று அமைச சுப்பூண்டார.

தகடூரெறிந்த பெருஞசேரலிருமபொறை பதினேழியாணடு வீற்றிருநதான்.

எட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் பத்து.

(அக.) உலகம் புரக்கு முருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சூ
லகலிரு விசும்பி னதிரசினஞ் சிறந்து
கடுஞ்சிலை கழறி விசும்படையூ நிவந்து
காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்
களிறுபாய்ந் தியலக் கடுமா தாங்க
வொளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வரசுபுறத் திறுப்பினு மதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
பாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளு
முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமா
ரிடாஅ வேணி யியலறைக் கொட்ப
நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி
யழல்வினை யமைந்த நிழல்விடு கட்டி
கட்டளை வலிப்பநின் றானை யுதவி
வேறுபுலத் திறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
முழவி னமைந்த பெரும்பழ மிசைந்து
சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்
தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்
காந்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
கலிமகிழ் மேவல ரிரவலர்க் கீயுஞ்
சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயற் கொல்லிப்
பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து
மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத்
தன்னிறங் கரந்த வண்டுபடு துப்பி
னொடுங்கீ ரோதி யொண்ணுத லணிகொளக்
[illegible] கமர்த்த நோக்கி னயவரப்

பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருநுதன்
மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட்
பூண்க மாளநின புரவி நெடுந்தேர்
முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது
தூவெதிாநது பெறாஅத தாவின் மள்ளரொடு
தொன்மருங கறுத்த லஞசி யரண்கொண்டு
துஞசா வேநதருந துஞசுக
விருநது மாக நின்பெருந தோட்கே.

துறை - முல்லை.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கசு) நிழல்விடுகட்டி

உ. கமஞசூல - மேகஙகள ; நிறைநத சூலுடைமையின், மேகஙகள கமஞசூலெனபபட்டன.

ச. சிலையொடுகழறியென ஒடு விரிகக, சிலை - முழஙகுதல. கழறல்- இடிததல. நிவந்து விசுமபு அடையூவென மாறிககூட்டுக, விசுமபடைதல - மலையிலேபடிநதவை எழுநது விசுமபை அடைதல.

ரு. காலை இசைககும பொழுதொடு புலமபுகொளவென்றது மேகஙகள காாகாலததை அறிவிககின்ற பருவததானே வருததம கொள்ளாநிறக வென்றவாறு.

(ரு) புலமபுகொள (௬) வயவா (கச) வியலறைககொட்பவென முடிக்க.

௯. வாயில கொள்ளா மைநதினரென்றது தமக்குக் காவலடைதத இடஙகளைச சென்று கைக்கொள்ளா வலியினையுடையவரென்றவாறு.

ஈண்டு வாயில - இடம

க0 மா இருஙகஙகுலென்றது மிகவும கரிய இராவென்றவாறு.

(க0) கஙகுலினும (கச) கொட்பவென முடிக்க.

கக. தோள பிணி மீ கையரென்றது குளிராலே தோளைப்பிணிதத அததோளமீது உளவாகிய கைகளையுடையாரென்றவாறு.

கஉ. முடிதலவேட்கையரென்றது தாம எடுததுக்கொண்ட போா முடிதலிலே வேட்கையையுடையாரென்றவாறு.

கரு நாடு அடிபபடுததலிற கொள்ளை மாறறியென்றது நாட்டை அடிப்படுததினபடியாலே அடிப்படுததும காலதது உண்டாயசென்ற கொள்ளையை மாறறியென்றவாறு.

௧௬. அழல்வினையமைதல - ஓட்டறுதல.

இவ்வடைசசிறபபானே, இதறகு 'நிழல்விடுகட்டி' எனறு பெய ராயிறறு.

௧௭. கட்டளைவலிததல - இன்னா இன்னதனைபபெறுகவென்று தரங்களை நிசசயிததல. தானைக்குதவியென விரிகக.

(௨0) சாறு அயாநதன்ன (௨௧) தீமபிழியென முடிதது விழாக் கொணடாடினுலொதத இனிய மதுவெனவுரைக்க.

(௨0) காரணி யாணாத் (௨௧) தூமபென்றது கருமையைபபொருந தின அழகிய மூஙகிறகுழாயெனறவாறு.

௨௫. பெருவாயமலா - இருவாடசி. பசுமபிடி - பசசிலை. மகிழ்நது - விருமபிசசூடியெனறவாறு.

௨௬. மின் உமிழந்தன்ன சுடா இழையெனறது மேகம மினகளை உமிழ்நதாறபோன்ற சுடாகளையுடைய இழையென்றவாறு.

(௩௩) முனை கைவிடடு முன்னிலைசசெலலாது (௩௬) துஞசாவென முடிதது, நினனோடு போரசெயகையைக்கைவிட்டு நின்முனனேவநது வழி படடுநிற்றலைச செய்யமாட்டாமையால துஞசாதவெனவுரைக்க.

௩௪. தூ எதிாநது பெறாஅத தா இல் மளளரொடென்றது முன்பு நினவலியோடெதிாததுப பின எதிாக்கபபெறாத வலியிலலாத மளளரொ டென்றவாறு.

(௩௪) மளளரொடு (௩௬) துஞசாவெனமுடிக்க.

(௧அ) அண்ணல, (௩௧) நின அரிவைகாணிய (௩௨) நினதோ (௩௧) ஒருநாட் (௩௨) புரவிபூணபதாகவேணடும, அதுதான் நின் அரிவைக்கே உடலாகவேணடுவதிலலை, அதனுனே (௩௬) துஞசாவேநதரும துஞசுவார் களாகவேணடும, அதுதான நின் (௩௭) பெருநதோடகு விருநதுமாகவேண டும; இவவாறு இரணடொருகாரியமாக இதனைச செயகவென வினைமுடிவு செயக.

இதனுறசொலலியது, காமவேடகையிறசெலலாத அவன வெனறி வேடகைசசிறபபுக் கூறியவாறாயிறறு

இஃது அவனரிவை கறபுமுலலையைபபறறி வநதமையால, துறை முலலையாயிறறு

(பி - ம்) ௭. நுடஙகல. ௩௨. புனைவினைநெடுநதோ.
௨௨ காநதட்கணணி. ௩௭. தூவின்மள்ளரொடு.
௨௭. வணடுபடுகதுபபின்.

(௧)

(அ௨.) பகைபெரு மையிற றெய்வஞ் செயப
வாரிறை யஞசா வெருவரு கட்டோ்

பல்கொடி நுடங்கு முன்பிற் செறுநர்
செல்சமந் தொலைத்த வினைநவில் யானை
கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந் தியல
மறவர் மறல மாப்படை யுறுப்பத்
தேர்கொடி நுடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக்
காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை
யின்ன வைகல் பன்னா ளாகப்
பாடிக் காண்கு வந்திசிற் பெரும
பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச் செற்றோர்
கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்
வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும்
புகன்றுபுகழ்ந் தசையா நல்லிசை
நிலந்தரு திருவி னெடியோய் நின்னே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (ச) வினைநவில்யானை.

க. பகை பெருமையின் தெய்வம் செப்பவென்றது நின்மனத்து அவரோடு பகைத்தன்மை பெரிதாகையானே நின்பகைவர் நின்னையஞ்சித் தாம்தாம் வழிபடுந்தெய்வத்தைத் தத்தமக்குக் காவலென்று சொல்லவென்றவாறு.

(க) செப்ப (உ) அஞ்சாவென முடிக்க.

உ. ஆர் இறை அஞ்சாக் கட்டூரென்றது வீரர் அரிதாக இறுத்தலை யஞ்சாத பாசறையென்றவாறு.

(ங) பலகொடி நுடங்கும் (ச) யானையென முடிக்க.

ச. வினை நவில் யானையென்றது முன்பே போர்செய்து பழகின யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு '**வினை நவில்யானை**' என்று பெயராயிற்று.

(சு) பிடி புணர்ந்து இயலவென்றது (ச) அவ்வினைநவில்யானை (ரு) கடாம்வார்ந்து கடுஞ்சினம்பொத்தி அச்சினத்திற்கேற்பப் போர்பெறாமையிற் பாகர் அதன்சினத்தை அளவுபடுத்தற்குப் பிடியைப்புணர்க்கையான், அப்பிடியொடுபுணர்ந்தும் போர்வேட்டுத் திரியவென்றவாறு.

எ. மாப் படை உறுப்பவென்றது இன்னபொழுது போர்நிகழுமென்று அறியாமையின், குதிரைகள் கலனை கட்டி நிற்கவென்றவாறு.

மாவைப் படையுறுப்பவெனவிரித்தலுமாம்.

அ. தேர் கொடி நுடங்கவென்றது தேர் போர்குறித்துப் பண்ணி நின்று கொடிநுடங்கவென்றவாறு.

தோல் புடை ஆர்ப்பவென்றது தோல்களும் முன்சொன்னவற்றின் புடைகளிலே போர்குறித்த நாளிடத்து ஆர்ப்பவென்றவாறு.

(சு) இயல (எ) மறல உறுப்ப (அ) நுடங்க ஆர்ப்பவென்னும் ஐந்தினையும் (க0) பன்னாளாகவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

கூ. காடு கைக்காய்த்தியவென்றது பாசறையிருக்கின்றநாள் குளிர்நாளாகையால், விறகெல்லாமுறித்துத் தீக்காய்ந்தவென்றவாறு.

காட்டையென இரண்டாவதனைவிரித்து அதனைக் காய்த்தியவென்பதனுட் போந்த பொருண்மையொடு முடிக்க.

கூ-க0. நீடுநாளிருக்கையையுடைய இன்னவைகலென இரண்டாவது விரிக்க.

க0. இன்னவைகலென்றது இப்பெற்றியையுடைய பாசறையிருக்கின்ற நாட்களென்றவாறு.

கஉ-கங. செற்றோர் கொலக் கொலக் குறையாத தானையென்றது பகைவர் போருடன் கொல்லக்கொல்லக் குறைபடாத தானையென்று அதன் பெருமைகூறியவாறு.

கரு. புகன்று புகழ்ந்தென்பதனைப் புகன்றுபுகழவெனத் திரிக்க. அசையாநல்லிசை - கெடாநல்லிசை.

புகழ்க்காரணமாகிய (கச) வண்மைமுதலியகுணங்களைச் (கங) சான்றோர் (கரு) புகன்றுபுகழ்கையாலே கெடாதுநின்ற நல்லபுகழெனக் கொள்க.

(கங) நெடிபோய, (கக) பெரும, (உ) கடற்கிடந்தே (கூ) நீடுநாளிருக்கை (க0) இன்னவைகலதான் பன்னாளானபடியானே (கரு) நின்னைப (கக) பாடிக் காணகுவந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ங. முன்பிறசெல்வர். (உ)

(அங.) கார்மழை முன்பிற் கைபரிந் தெழுதரும்
வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்பக்
கொல்களிறு மிடைந்த பஃறோற் றொழுதியொடு
நெடுநதேர் நுடங்குகொடி யவிர்வரப் பொலிந்து
ரு செலவுபெரி தினிதுநிற் காணு மோர்க்கே

யின்றுந் தம்மவது தானே பன்மா
நாடுகெட வெருக்கி நன்கலந் தரூஉநின்
போரருங் கடுஞ்சின மெதிர்ந்து
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

துறை - தும்பையரவம்.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௯) பஃறோற்றொழுதி.

க. கைபரிதல் - ஒழுங்குகுலைதல்.

மழைக்கு ஒப்பாகிய யானைகளோடு (௯) தோல்களையும் ஒப்பித்துப் பெரியவாகக் கூறிய சிறப்பான், இதற்குப் 'பஃறோற்றொழுதி' என்று பெயராயிற்று.

௬. பன்மாவென்றது பலபடியென்றவாறு.

எ. எருக்கல் - அழித்தல்.

(௫) நினைக்காண்பார்க்கு நின்படைசெல்கின்றசெலவு (க) மழைக் குழாத்தின்முன்பே ஓரொருகால் ஒழுங்குகுலைந்துசெல்லும் கொக்கொழுங்குபோலக் (௯) களிறுமிடைந்த பஃறோற்றொகுதியொடு (௪) தோள்களின் நுடங்குகொடி விளங்காநிற்பப் பொலிவுபெற்றுப் (௫) பெருக இனிது, அவ்வாறு அன்புறுவாரையொழிய (௬) அதுதான் இன்னாது, யார்க்கெனின், (௮) மாறுகொள்வேந்தர் பாசறையோர்க்கென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. போரப்ப. ௬-எ. பன்மா, ஞாடு. ௬. அம்மதானே. (௯)

(௮௪.) எடுத்தே றேய கடிப்புடை யதிரும்
போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதிர்ந் தாங்குக்
கார்மழை முழக்கினும் வெளிலபிணி நீவி
நுதலணந் தெழுதருந் தொழினவில் யானைப்
பார்வற் பாசறைத் தரூஉம் பல்வேற்
பூழியர் கோவே பொலந்தேர்ப் பொறைய
மன்பதை சவட்டுங் கூற்ற முன்ப
கொடிநுடங் காரெயி லெண்ணுவரம் பறியா
பன்மா பரந்தபுல மொன்றெ னெண்ணாது
வலியை யாதலநற் கறிந்தன ராயினும்

எட்டாம் பத்து.

(எக.) அறாஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பரூஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துணை மகாரி
னலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே
யூரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப்
போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
மதில்வாய்த் தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டுக ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயி
லாரெயிற் றோட்டி வௌவினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி றாடா வைகற்பொழுது நினையூஉ
வான்பய வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் தராஅர்
மெய்பணி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னூழி
யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
யறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.